
BİR
GECE EVİ
ROMANI
Kalona'nın
DÜŞÜŞÜ
P.C. CAST + KRISTIN CAST
NEW YORK TIMES BESTSELLER
PEGASUS

SAVAŞÇI VE ÂŞIKTAN
DÜŞMAN VE HAİNE

Güneş ve Ay'dan, kanatlı iki kardeş doğar: Oyun arkadaşı ve dost olan altın Erebus ile savaşçı ve sevgili olan gizemli Kalona. Tanrıça Nyx'in yoldaşları.

Nyx ilk andan itibaren ikisini de sever ama sevgisi ikisi için de farklıdır. Erebus'la sohbet eder, güler ve dans eder. Kalona'yla beraberken bedenindeki ateş parıldar ve onun gücüne sığınarak rahatlar. Ama Nyx'in geceleri Kalona'ya yetmemektedir. Onunla olmadığı her saniye içini şüphe ve özlemle doldurmaktadır. Kardeşine duyduğu kıskançlık ile öfkeye kendini kaptıran, Tanrıçasına duyduğu aşkla kavrulan Kalona kendini ispat etmek ve Nyx'in sonsuza kadar ona ait olduğunu kanıtlamak için gereken gücün peşine düşecektir.

Ve Karanlık, onu reddetmeyecek bir kalbi kapı olarak kullanmak için beklemektedir.

Aşkın gücü hiçbir zaman kontrol edilemez.
Tanrıça tarafından bile.

www.pegasusyayinlari.com
ISBN: 978-605-343-444-3

Kapak Tasarımı: Kerri Resnick
Kapak Görseli: Winged man
© Seleznov Oleksandr / Shutterstock
İllüstrasyonlar: Aura Dalian

Pegasus Yayınları: 987
Gençlik: 170

Kalona'nın Düşüşü
P. C. Cast - Kristin Cast
Özgün Adı: Kalona's Fall

Yayın Koordinatörü: Berna Sirman
Editör: İlker Sönmez
Düzelti: Çiçek Eriş
Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin
Kapak Uygulama: Pınar Yıldız
Film-Grafik: Mat Grafik

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık
Sertifika No: 11946
Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Kasım 2014
ISBN: 978-605-343-444-3

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2014
Copyright © P. C. Cast & Kristin Cast, 2014

Bu kitabın Türkçe yayın hakları St. Martin's Press, LLC'den alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han
No: 11/9 Taksim / İSTANBUL
Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46
www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

P. C. CAST + KRISTIN CAST

KALONA'NIN DÜŞÜŞÜ

İngilizceden Çeviren:
Sevinç Seyla Tezcan

PEGASUS YAYINLARI

Gece Evi Serisi
P. C. CAST ve KRISTIN CAST

İşaret
İhanet
Seçilmiş
Vahşi
Av
Baştan Çıkarılmış
Yanmış
Uyanmış
Kader
Saklanmış
İntikam

Çaylak El Kitabı 101

Ejderha'nın Yemini
Lenobia'nın Yemini
Neferet'in Laneti

"Kalona'ya ne oldu gerçekten?"
diye soran herkese, hepinize.

TEŞEKKÜRLER

Yayıncı aileme teşekkür ederim. Sizleri çok seviyorum. Çizer Aura Dalian'ı sevgiyle kucaklıyorum. MUHTEŞEMSİN! Christine, sen GELMİŞ GEÇMİŞ en iyi beyin fırtınası arkadaşısın. Her zamanki gibi, yayın hakları temsilcim ve dostum Meredith Bernstein'a da kocaman bir teşekkür gönderiyorum.

1.

İLGİNİN UYANMASI MERAK,
MERAKSA KEŞİF DOĞURDU...

Bir zamanlar, çok ama çok uzun zaman önce sadece kâinatın Tanrısal Enerjisi vardı. Enerji ne iyiydi ne kötü, ne aydınlık ne karanlık, ne dişi ne eril; çarpışan, birleşen ve gittikçe büyüyen yıkıcı bir olasılıklar girdabı olarak vardı, o kadar. Enerji büyüdükçe evrildi, evrildikçe yarattı.

Önce Öteki Âlemlerin yaratılışı geldi. Bunlar Tanrısallık rüyalarıyla dolu uçsuz bucaksız manzaralardı. Bu âlemler o kadar güzeldi ki Enerji'ye yaratmaya devam etmesi için ilham oldular ve Öteki Âlemlerin her birinin rahminden büyük güneş sistemleri, Öteki Âlem'in Eski Sihrinin elle tutulur yansımaları doğdu.

Kâinatın Tanrısal Enerjisi yarattıklarından o kadar hoşnuttu ki içindeki güç anaforları pervaneler gibi başka evrenlere çekilirken o da farklılaşmaya, değişmeye başladı. Bazı Enerjiler hoşnut ve

huzurluydu; yıldızlar, ay ve güzel ama boş gezegenlerden oluşan, sürekli dönen bir yörüngede sonsuza dek varlığını sürdürecekti.

Bazıları ise olasılıklardan çok kendilerinden hoşnut oldukları için, yarattıklarını yok ediyordu.

Ve bazı Enerjiler değişmeyi, gelişmeyi ve yaratmayı sürdürdü.

Öteki Âlemlerden birinde Tanrısal Enerji özellikle arayıştaydı ve vaktinden önce gelişmişti. Yoldaşlığı her şeyden çok istediği için kıpır kıpır ve neşeliydi. Bu yüzden, Tanrısal Güç, Öteki Âlem'in yemyeşil koruları ve safir renkli göllerinden muhteşem varlıklar yarattı ve onlara hayat üfledi. Tanrısal Güç'ün nefesi ölümsüzlük ve bilinci de beraberinde getirmişti. Tanrısal Güç bu varlıkları, tanrılar, tanrıçalar ve periler olarak adlandırdı. Tanrı ve tanrıçalara bütün Öteki Âlemleri üstünde hâkimiyet bağışladı ve Perileri onların hizmetkârlığıyla görevlendirdi.

Ölümsüz varlıkların çoğu sonsuz Öteki Âlemlere dağıldı ama kalanlar Tanrısal Enerji'yi büyük ölçüde memnun ettiler. Tanrısal Enerji de onları diğer ölümsüzlere hâkim kıldı ve sistemlerindeki bir gezegenin, Öteki Âlem'in mavi yeşil güzelliğini yansıttığı için Tanrısal Enerji'nin dikkatini en çok çeken gezegenin, idaresiyle ödüllendirdi.

İlginin uyanması merak, meraksa keşif doğurdu, ta ki Tanrısal Güç sonunda yeşil ve safir gezegenin yüzeyini okşamaktan kendini alıkoyamayana kadar. Uyanan gezegen kendine dünya adını verdi. Dünya, Tanrısal Güç'e seslendi ve yemyeşil toprakları ve tatlı, yatıştırıcı sularıyla onu davet etti.

Hayranlıkla dolan Tanrı ve Tanrıçalar seyrettiler.

Kendi yarattıklarından büyülenen Tanrısal Enerji, dünya ile birleşti. Dünya onu çok memnun etti ama Tanrısal Enerji uzun süre zapt edilemezdi. Dünya onun doğasını anladı ve kabul etti, asla değiştirilemeyecek bir şeyden ötürü ona olan sevgisi azalmadı. Tanrısal Enerji yeni yoldaşlar arama peşinde kâinattaki yolculuğuna dönmeden önce dünyaya en kıymetli armağanını verdi: Yaratışın gücü olan sihir.

Verimli ve ihtiraslı genç dünya yaratmaya başladı.

Dünya yaratma becerisiyle karalara ve okyanuslara tohumlar ekti ve o topraklardan ve okyanuslardan öyle çok sayıda yaratık gelişti ki seyreden Öteki Âlem'de, yaşayan dünyanın çeşitliliğinin keyfine varan tanrı ve tanrıçalar onu sık sık ziyaret etmeye başladı.

Dünya biricik Tanrısal Enerji'nin çocuklarına, ölümsüzlere, kucak açtı. Onları o kadar büyük bir samimiyetle seviyordu ki aldığı ilhamla çok özel bir eser tasarladı. Göğsünden tanrı ve tanrıçalarla aynı görüntüde yarattığı ve hayat üflediği varlıklara insan adını verdi. Dünya Ana çocuklarına ölümsüzlük bahşedecek güce sahip olmasa da, –bu hediyeyi sadece Tanrısal Enerji bahşedebilirdi– her birinin içine kendisiyle paylaşılan Tanrısallıktan bir kıvılcım yerleştirdi. Böylece bedenleri yapıldıkları toprağa mutlaka geri dönecek olsa bile Dünya Ana'ya tekrar tekrar doğabilmeleri için bilinçlerinin ruh biçiminde ebediyen sürmesini sağladı.

Dünyanın çocukları görüntülerine uygun yaratıldıkları tanrı ve tanrıçaları büyülediler. Tanrı ve tanrıçalar onlara göz kulak olacaklarına ve kaçınılmaz son gerçekleşip ölümlü bedenleri son nefeslerini verdiği zaman, Öteki Âlem'i içlerinde var olan Tanrısal ruhlarla paylaşacaklarına yemin ettiler.

Başta her şey iyiydi. İnsanlar bolluk içinde çoğaldılar. Dünya Ana'ya minnettardılar; her kültür onun kutsallığına inanıyordu. Tanrılar ve tanrıçalar dünyanın çocuklarını sık sık ziyaret ediyor, insanlar onlara hürmet ediyordu.

Dünya Ana izliyor, Tanrısal Güç'ün çocuklarından hangilerinin iyiliksever, hangilerinin aceleci olduğunu not ediyordu. Hangilerinin affedici, hangilerinin kindar olduğunu. Hangilerinin nazik, hangilerinin acımasız olduğunu.

Ölümsüzler iyiliksever, affedici ve nazik oldukları zaman Dünya Ana memnun oluyor, memnuniyetini verimli topraklar, besleyici yağmurlar ve mahsul bereketiyle gösteriyordu.

Ancak ölümsüzler aceleci, kindar ve acımasız olunca Dünya Ana onlara yüz çeviriyor, kuraklık, açlık ve salgın hastalıklar baş gösteriyordu.

Aceleci, kindar ve acımasız ilahlar kuraklık, açlık ve hastalıklardan sıkıldılar ve yaşayan dünyayı ziyaret etmez oldular.

Dünya Ana hoşnuttu, kendi içine döndü ve yaratmanın yorgunluğunu atmak için dinlenmeye çekilip sayısız asır boyunca uyudu. Tekrar uyandığı zaman Tanrısal Güç'ün çocuklarını aradı ama varlıklarını bulamadı.

Hava'yı çağırıp Öteki Âleme mesaj gönderdi ve kıymetlisinin çocuklarına yeminlerini hatırlayıp ona dönmeleri için yakardı.

Sadece bir ölümsüz yalvarışına cevap verdi.

Tanrıça ayın neredeyse tam dolunay halinde olduğu açık bir gecede henüz adı konmamış sarp kayalık bir adada göründü. Dünya Ana Tanrıça'nın varlığını hissetti ve onu bir korunun önünde, elini meraklı bir yaban kedisine uzatmış bir halde otururken buldu.

"Tanrısal Güç'ün diğer çocukları nerede?" Dünya Ana'nın sesi korudaki alıç ağacının yapraklarının dökülmesiydi.

Tanrıça, Dünya Ana'nın şaşırtıcı bir şekilde çocuksu bulduğu bir jestle omzunu kaldırdı. "Gittiler."

Yer, Dünya Ana'nın şaşkınlığına tepki olarak sarsıldı. "Hepsi mi? Nasıl gitmiş olabilirler?"

"Sıkıldıklarını ve huzursuz olduklarını söylediler." Tanrıça başını sallayınca uzun ve açık renk saçları ay ışığında sarıdan gümüş rengine dönerek parladı.

Korudaki ağaçların yaprakları ürperdi. "Tıpkı babaları gibi," diye fısıldadı Dünya Ana hüzünle. "Neden hepsi beni terk etmek zorunda sanki?"

Tanrıça iç geçirdi. "Bilmiyorum. Burada nasıl sıkılabildiklerini bile aklım almıyor." Ayaklarına sürtünen yaban kedisini okşadı. "Her gün yeni bir şey oluyor. Düşünsene, daha dün bu harika yaratığın varlığından habersizdim."

Sevinen Dünya Ana, sesini korudan taşıyan esintiyi ısıttı. "Sen şu daha elle tutulur rüyaların birinden yapılmış olmalısın."

"Evet," dedi Tanrıça özlem dolu bir sesle. "Keşke rüyalarının daha fazlası bana benzeseydi. Ben..." Devam edip etmemek konusunda kararsızmış gibi duraksadı.

"Sen ne?" diye üsteledi Dünya Ana.

Tanrıça yumuşacık bir sesle, "Çok yalnız hissediyorum," diye itiraf etti. "Özellikle bana benzeyen başka varlık olmayınca."

Dünya Ana Tanrıça'nın üzüntüsünü hissetti ve ona acıyarak koruyu uyandırdı ve yosunlardan, topraktan, yapraklardan ve çiçeklerden somut bir biçim kazandı.

Tanrıça ona gülümsedi. Bir kelebeğin tül kanatları kadar güzel olan Dünya Ana da gülümseyerek karşılık verdi ve "Adın ne, Tanrıça?" diye sordu.

"İnsanlar bana pek çok isimle sesleniyor." Tanrıça yaban kedisini son bir kez okşadıktan sonra doğruldu ve kollarını iki yana açtı. "Kimi Sarasvati diyor." Tanrıça'nın vücudu şekil

değiştirdi ve teni açıktan koyuya, saçları ay ışığının beyazından bir kuzgun kanadının siyahına dönerken, mevcut kollarının dışında incecik bir çift kolu daha çıktı. Tanrıça gülümsemeyi sürdürerek, "Nidaba ise çocuklarının bazılarının dualarında fısıldadıkları ismim," dedi. Sonra yeniden biçim değiştirdi ve ayaklarının yerini toynaklar aldı. "Ve bu adaya çok uzak olmayan bir yerde, beni Breo-saighead olarak tanımaya başladılar. Ateşi ve adaleti getiren olarak." Bunu söyledikten sonra, Tanrıça saçları alev rengi, beyaz teni parlak safir renginde tribal dövmelerle süslenmiş güzel bir kadına dönüştü.

Neşelenen Dünya Ana el çırpınca uyuyan kelebekler uyanıp etrafında dönmeye başladılar. "Ama ben seni tanıyorum. Bu tanrıçaları sayısız asırdır izliyorum. Sen nazik, iyiliksever ve adilsin."

"Öyleyim. Ayrıca yalnızım da." Tanrıça'nın saçlarındaki ateş söndü ve bir kez daha açık renk saçlı, masum ve tatlı bir hüzün taşıyan genç kıza dönüştü.

Dünya Ana hüznünü dağıtmak için "Benim sana hangi adla hitap etmemi istersin?" diye sordu.

Tanrıça düşündü ve biraz mahcup bir tavırla, "Diğerlerinden daha çok sevdiğim bir isim var," dedi. "Nyx. Bana geceyi hatırlatıyor ve gecenin huzurunu ve ay ışığının güzelliğini o kadar çok seviyorum ki."

O konuşurken, Dünya Ana karşısındaki Tanrıça'nın görüntüsünün belli belirsiz değiştiğini fark etti. Hâlâ genç görünüyordu

ama çenesini havaya kaldırmıştı ve aya gülümserken teninde ışıldayan narin ve filigran desenli gümüş ve safir rengi dövmeleri, müthiş gizemli ve güzel görünmesine neden oluyordu. Dünya Ana'nın hiç düşünmeden gece göğünden çağırdığı ve Tanrıça'nın üstüne saçtığı sihir, pırıldayan ay ışığı ve yıldızlardan yapılma bir başlık misali tepesine kondu.

"Ah, ne kadar güzel! Bende kalabilir mi?" dedi Tanrıça küçük bir kız çocuğu gibi kendi etrafında dönerek.

"Güzel olan *sensin*, Nyx. Ve tek bir şartla sende kalabilir. Diğerlerinin peşinden gitmeyecek, beni ve çocuklarımı terk etmeyeceksin."

Nyx kıpırdamaz oldu. Küçük kız çocuğu hali kayboldu ve Dünya Ana kendini ay ışığından pelerinin yanı sıra bilgelik ve güçle kuşanmış olgun bir tanrıçanın gözlerine bakarken buldu. Nyx konuşurken, Dünya Ana sesinde Tanrısallığın gücünü duydu. "Beni burada tutman için rüşvete gerek yok. Bu tür numaralar sana yakışmıyor. İnsanları yarattığın zaman onlara göz kulak olacağıma ve içlerinde sonsuz ve Tanrısal kalacak bir yer yaratacağıma yemin ettim. Ben yeminimi asla çiğnemem."

Dünya Ana başını yavaşça eğerek Nyx'i selamladı. "Affet beni."

"Bütün kalbimle," dedi Nyx.

Dünya Ana ayağa kalktı ve uzun çimenlerin kapladığı bir çayırda esen bir rüzgârın hışırtısıyla Nyx'in yanına yürüyüp yüzünü bahar kokan ellerinin arasına aldı. "Ve şimdi sana

karşılıksız bir armağan vereceğim. İkimize de yakışacak bir armağan. Bu geceden itibaren, sana beş elementimin üstünde hâkimiyet bağışlıyorum. Hava, Ateş, Su, Toprak ve Ruh. Hangisini çağırırsan çağır, isteklerini sonsuza dek yerine getirecekler." Dünya Ana eğildi ve Nyx'i alnından öptü.

Nyx'in alnının tam ortasında kusursuz bir hilal belirdi ve yüzünün iki tarafından güzel vücuduna beş elementi temsil eden işaret ve semboller içeren bir filigran deseni yayıldı.

Nyx zarif kolunu kaldırdı ve yeni işaretlerini hayranlıkla süzdü. "Bu, elementlerin her biri kadar özel. Armağanının kıymetini sonsuza dek bileceğim." Nyx'in çocuksu gülümsemesi geri dönmüştü. "Bunun için de sana bütün kalbimle teşekkür ederim. Bu akşamdan sonra, ne o kadar yalnız ne de o kadar korkmuş hissedeceğim."

"Korkmuş mu? Ama Tanrısal Güç'ün yarattığı bir ölümsüzü ne korkutabilir ki?"

Nyx yüzüne düşen gümüş rengi saç tutamını kenara iterken, Dünya Ana elinin titrediğini fark etti.

"Karanlık," diye fısıldadı Tanrıça.

Dünya Ana, Nyx'e en yakın alıç ağacının altına otururken gülümsedi. "Ama daha az önce huzurdan ve gecenin güzelliğinden bahsettin. Karanlık seni nasıl korkutabilir ki?"

"Gece beni asla korkutamaz. Bahsettiğim karanlık, kelimenin tam karşılığı olan karanlık değil, içinde huzur, sevinç ve güzellik nedir bilmeyen, sevgi nedir bilmeyen, gittikçe büyüyen bir

güç barındıran, soyut karanlık." Nyx yumuşak ama heyecanlı bir sesle anlatıyordu. "Henüz Öteki Âleme tamamen girmedi ama burada, ölümlü âlemde varlığını sık sık hissettim. Yalnız kaldığım sürece daha da güçlendiğini sanıyorum."

Dünya Ana, Nyx'in sözlerini dikkatle değerlendirdikten sonra, "Korkunun gerçekliğini hissediyorum," dedi. "Bu Karanlık'ın yalnızlığınla kötüleşmesi bana sana olanların benim âlemimi de etkilediğini ve senin Öteki Âlem'ine yayılmasının da mümkün olduğunu düşündürdü. Korkarım âlemlerimizin dengesi bozulmuş."

"Kaybedileni nasıl geri kazanabiliriz?"

Dünya Ana gülümsedi. "Sanırım ilk adımımız atıldı bile. Dost olmak konusunda anlaşalım. Ben var olduğum sürece, bir daha hiçbir zaman gerçekten yalnız olmayacaksın."

Nyx, Dünya Ana'ya sarıldı. "Teşekkür ederim!"

Dünya Ana onu karşılıksız bırakmadı. "Sevgili yavrum, bu gece bana büyük bir sevinç yaşattın. Benimle yine buluşur musun? Tam üç gece sonra, ay dolunay olunca burada, bu koruda?"

"Benim için büyük bir zevk olacak." Nyx ayağa kalktı, başını öne eğerek Dünya Ana'yı saygıyla selamladıktan sonra sırıtarak eğildi ve yaban kedisini kucakladı. Ve gümüş rengi bir yıldız patlaması arasında, hayvanla birlikte gözden kayboldu.

Dünya Ana yıldızların izlerinin silinmesini izlerken alıç ağacının altındaki yerinden kalkmadan düşündü... düşündü... düşündü...

Üç gün ve üç gece boyunca Dünya Ana yerinden kıpırdamadı.

Üçüncü gün koru varlığının sihriyle öylesine demlenmiş ve öylesine çok güneş ışığı almıştı ki küçük adayı kaplayan çalılıklar neşeyle mor çiçekler açmaya başladılar.

Dünya Ana Güneş'e gülümsedi, Güneş de karşılık olarak hızlandı.

Üçüncü gün akşam inerken Dünya Ana'nın varlığının sihriyle koruya çekilen ay, küçük adanın üstünde öylesine dolu dolu parlıyordu ki araziyi kaplayan kocaman kayalar kalıcı olarak renk değiştirdiler ve gecenin sihriyle demlenip ay ışığının beyazını yansıtmaya başladılar.

Dünya Ana Ay'a gülümsedi, Ay da karşılık olarak hızlandı.

Dünya Ana hoşnut bir ses çıkardı. Bu son, bu tek ve bu en özel Tanrıça Nyx için ne yapması gerektiğini artık biliyordu.

2.

SENİ ÖDÜLLENDİRMEK İSTEMEM, SEN BUNU İSTEMEDİĞİN İÇİNDİR, YÜCE TANRIÇA...

Nyx, Dünya Ana'yı ziyareti için özenle giyindi ve Öteki Âlem'in atmosferinde huzursuzca dönüp duran Tanrısal Enerji tutamlarından yaratılmış yaratıklardan en tanrısal olanı küçük gök perisine gümüş rengi elbisesinin dökümüne özel ilgi göstermesi için talimat verdi.

"Bu kadar kusursuz bir renk seçtiğin için teşekkürler, Lota!" dedi, etrafında su gibi sesiyle, "*Güzel ay rengi,*" diye fısıldayarak dönen gök perisine.

Bir orman perisi uzun ve koyu renk saçlarının arasına sarmaşık örmeye başlayınca Nyx zevkle haykırdı. "Ah! Ne hoş bir detay. Dünya Ana buna bayılacak."

Sadece gök perileri konuşabilirdi ama küçük orman perisi Tanrıça'nın övgüsü karşısına koyu eflatuna döndü ve mutlulukla şakıdı.

Sonra Tanrıça oniks çerçeveli aynasında yansımasını incelemek için bir o yana bir bu yana döndü.

"Ama sarmaşık saçlarımın koyu rengi arasına saklanmış. Dünya Ana görsün ve onun şerefine süslendiğimi bilsin isterim." Tanrıça elini şöyle bir sallayarak görüntüsünü değiştirdi ve sarmaşığın yeşil renginin ışıl ışıl görüneceği gümüşi sarı saçlara büründü.

"Mükemmel!" dedi sevinçle.

Bir başka peri, Öteki Âlem mağaralarından mücevherler çıkaran bir goblin, karşısında belirdi. Saygıyla eğilerek ışıltılı kuvars kristallerinden yapılma bir şelaleyi andıran bir gerdanlığı Tanrıça'ya uzattı.

"Hediyen yüreğime dokundu," dedi Nyx, perinin kolyeyi boynuna takabilmesi için gür saçlarını kaldırırken. "Umarım Dünya Ana'nın da yüreğine dokunur." Nyx bir arkadaşı olmasını nasıl umutsuzca istediğini düşünerek kristalleri okşadı. Perilere bayılıyordu ama etten çok ruh ve elementten yapılmaydılar. Nyx gerçek bir arkadaşlığın... bir başka ölümsüzün dokunuşunun özlemini çekiyordu.

Nyx, bu yalnızlık hislerinin perileri hüzne boğduğunu hissetti ve melankoliye teslim olduğuna pişman oldu. Ölümsüzlerin sonuncusuydu ve perilerin şefkatten çok daha fazlasıyla üstüne titrediklerini iyi biliyordu. Dünya Ana gibi onlar da Nyx'in diğerlerinin peşinden gitmesinden, yeminini bozup bu âlemi terk etmesinden korkuyorlardı.

"Asla." Nyx'in sesi yumuşacıktı ama perilerden birini tıpkı artık peşinden ayrılmayan yaban kedisini okşadığı gibi okşayarak kararlılıkla konuşmuştu. "Korkmanıza gerek yok," dedi Lota ve etrafına toplanan diğer perilere. "Ne bu yeminimi ne de edeceğim bir başka yemini asla çiğnemeyeceğim. Sonsuza dek. Şimdi Dünya Ana'nın hediyesi ay ışığından ve yıldızlardan yapılma başlığımı takmama yardım edin ve endişelenmeyi bırakın!"

Periler etrafında dans ettiler ve Tanrıçalarının sadakatinden duydukları mutluluğu havayı rengârenk boyayarak gösterdiler.

Tanrıça'nın odasının en kuytu köşelerinden birinde, karanlık bir şey kıvranıyordu. Perilerin bulaşıcı mutluluğundan korkup siner gibi, kimseye görünmeden odadan kaçıp gitti.

Dünya Ana, Nyx'i bekliyordu. Bir surete bürünmüştü ve saç yerine takındığı mis kokulu gecesefası çiçeğinin kokusunu içine çekerek korunun önünde duruyordu. En saf killerden yarattığı pürüzsüz ve kıvrımlı tenini okşadı. Hava'ya seslendi ve sevgi dolu ipek böceklerinin onun için yarattığı tül gibi elbiseyi havalandırmasını istedi. Özellikle alımlı göründüğünü biliyordu. Güneş şafak vaktinden alacakaranlığa kadar korusunun üstünde parlamıştı ve şimdi de Ay mest olmuş bir halde onu seyrediyordu.

Dünya Ana halinden memnundu.

Tanrıça ayın, dolunay haliyle pürdikkat, berrak gece göğünde yükseldiği zaman ortaya çıktı.

"Nyx! Beni çok mutlu ettin! Saçların için benim sarmaşıklarımı seçmişsin. Tıpkı çiçeklerin bir çayırı tamamladığı gibi, başlığını tamamlamış."

Tanrıça gümüşi sarı saçlı, açık tenli, genç bir kız görüntüsündeydi ve pürüzsüz omuzlarını her zamanki narin dövmeleri süslüyordu. Nyx'in yanakları sevinçten pembeleşince Dünya Ana gülümsedi.

"Teşekkürler! Periler süslenmeme yardım ettiler. Nadiren konuşsalar da akıllı ve düşünceliler." Nyx boynundaki kristal kolyeye dokundu. "Bunu benim için bir goblin yaptı."

"En az başlığın kadar hoş! Çok özel yaratıklar olmalılar. Onlara benzeyen bir şey yaratmadığım için, merakımı uyandırıyorlar. Nyx beni ziyaret etmelerine izin verir misin? Perileri seve seve ağırlamak isterim."

"Elbette! Çok sevineceklerinden eminim. Çocuklarına görünmelerinin sakıncası olur mu? Sanırım bu kendilerini daha az yalnız hissetmelerini sağlayabilir. Gerçi bazı perilerin çok muzip olabilecekleri konusunda seni uyarmalıyım."

"Ah, hiç canını sıkma. İnsan çocuklarıma biraz ilahi muziplik iyi gelebilir. Bazen insan türünün gereğinden fazla ciddileştiği hissine kapılıyorum. Eğlence ve kahkahada bulunabilen özel

sihri unutuyorlar." Dünya Ana'nın kahkahası çayırın uyuyan çan çiçeklerinin uyanmasına ve çiçek açmasına neden oldu.

"Bu çiçekler çok güzel! Periler parlak renkleri özellikle severler. Teşekkürler, Dünya Ana." Nyx ve Dünya Ana birbirlerine gülümseyince ada onlardan yansıyan sevinçle ışıldadı.

Ve bu sırada Ay gözünü ayırmadan onları izliyordu.

"Nyx, bana perileri anlatsana? Hiçbir periyle karşılaşmadım."

"Ah, evet. Birçok çeşitleri var."

Ay ışığına doymuş beyaz bir kayayı okşayıp yosunu üstünü kaplamaya davet ederken, Dünya Ana'nın yüzünde hoşnut bir gülümseme belirdi. "Gel, yanıma otur." Nyx büyük bir zarafetle yerleşirken, Dünya Ana elini kayanın etrafından fışkıran ot tutamlarının üstünde dolaştırdı. Ve aynı anda borazana benzeyen beyaz çiçekleri olan sayısız bitki canlanıverdi. Dünya Ana her bitkiye tek tek teşekkür ettikten sonra çiçeklerini kopardı ve birini Nyx'e uzattı. "Yavaş yavaş yudumla. Nektarı kuvvetli olduğu kadar lezzetlidir de."

Nyx canlı kadehten minik yudumlar alırken, onu gülümseyerek ve dikkatle dinleyen Dünya Ana'ya farklı peri çeşitlerini anlatmaya başladı ve ay isteksizce yola çıkana kadar devam etti. Ufkun adayı çevreleyen gri-mavi sularla birleştiği yerde, yaklaşan güneş yüzünden gökyüzü pembeleşmeye başladı.

"Bu kadar geç olduğunu anlamamışım. Beni affetmelisin. Elime sohbet fırsatı geçmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki."

"Sevgili Tanrıça, bu akşam asırlardır eğlenmediğim kadar çok eğlendim. Ve bir itirafım olacak: sohbetimizin uzunluğunun kabahati sende değil. Seni bilerek yanımda tuttum. Sadakatini ödüllendirmek istiyorum."

Nyx şaşırmıştı. "Ama buna gerek yok ki. Dünya Ana burada kalacak ve çocuklarına göz kulak olacağım. Sana bir yemin ettim. Ve sözümü tutmama karşılık bir ödül istemiyorum."

"Seni ödüllendirmek istemem, sen bunu istemediğin içindir." Dünya Ana kendinden son derece hoşnut bir tavırla ayağa kalktı. Doğuya, doğmakta olan güneşe döndü ve yüzünü batan aya kaldırdı.

Nyx, "Ama neler..." diyecek oldu.

Dünya Ana ona omzunun üstünden şefkatle gülümsedi. "Bu hediye seni bana bağlamak için değil. Sadakatine güveniyorum. Bu akşam yaratacağım şey dostluk ve takdirle şekillendi. Bu akşam tek amacım sana sevinç katarak yalnızlığını sona erdirmek." Sonra Tanrıça'nın meraklı bakışları altında kollarını kaldırdı.

"Ay, göğümden ayrılmadan önce bana kulak ver. Dünya Ana sana sesleniyor!" Başını bakışlarını yukarıdaki gökten doğmakta olan Güneş'in kırmızı ucuna odaklayacak şekilde indirdi. "Güneş, fazla yükseğe tırmanmadan önce bana kulak ver. Dünya Ana sana sesleniyor!"

Bir an hiçbir şey olmadı ama Dünya Ana umutsuzluğa kapılmadı. Mis kokulu saçlarını arkaya attı ve bir kez daha Hava'yı çağırdı. Element dolgun güzelliğini okşayıp geçti. Canlı

bir alevle ışıldamak için Ateş'i çağırdı. Ardından Su'yu çağırdı ve adayı çevreleyen deniz bir anda hareketsizleşip Dünya Ana'nın güzelliğini yansıtan sıvı bir aynaya dönüştü. Ruh'u çağırdı ve doğaüstü bir ışıltıya sahip sureti güç tutamlarıyla sarmalandı.

Dünya Ana kendinden emin bir tavırla bekledi.

İlk tepki veren Ay oldu ve Nyx'in kaderini sonsuza dek değiştirdi.

Uyuyan bir gölün yüzeyi bir çakıl taşıyla bozulmuş gibi, batmakta olan Ay titredi ve sonra griden gümüş rengi bir parlaklığa döndü. Korunun çok yukarısında, gökyüzünden derin bir ses yankılandı.

Ay, Dünya Ana'nın çağrısına kulak veriyor. İsteğin nedir? Kudretli Ay isteğini yerine getirmeyi heyecanla bekliyor.

Ve tam o anda Güneş sulu ufukta yükseldi ve korunun önündeki çimlik alanı şafak vaktinin sarısı ve pembesinin ışıltısına boğdu. Kıpırtısız dalgaların üstünden, en az Ay'ınki kadar derin ve güçlü bir ses yankılandı.

Güneş Dünya Ana'nın çağrısına kulak veriyor. İsteğin nedir? Güneşin gücü arzularını yerine getirsin.

Dünya Ana'nın gülümsemesi bir bahar çayırı gibi vaat dolu ve doğurgandı.

"Kudretli Ay ve güçlü Güneş, göğümün ikiz muhafızı. İkinizden de birer iyilik istiyorum."

Karşılığında ben ne alacağım? İki ses aynı anda sordu.

Dünya Ana'nın gülümsemesi ışığından hiçbir şey kaybetmedi. Yüzünü Ay'a çevirdi. "Sana, kudretli Ay, okyanuslarımın hâkimiyetini veriyorum. Bugünden itibaren gelgitler senin iradene uyacak."

Hediyeni kabul ediyorum. Ayın zevkle boğuklaşan sesi gümbürdedi.

Dünya Ana bu kez doğan Güneş'e baktı. "Sana, güçlü Güneş, sana da en kuzeydeki topraklarımın hâkimiyetini veriyorum. Yaz boyunca orada hüküm sürecek ve hiç batmayacaksın."

Hediyeni kabul ediyorum, dedi Güneş heyecanla.

"İkiniz de bana yemin ettiniz ve bu yeminle bağlandınız. Öyle olsun!" dedi Dünya Ana. "Öncelikle isteyeceğim şeyin kendim için değil, yeminini tutup burada kalan, Tanrısal Güç'ün çocuklarının sonuncusu, her zaman sadık Tanrıça Nyx için olduğunu bilin."

Ayın şaşkınlığı havada bir dalgalanmaya neden oldu. *Hepsi gitti mi? Bütün tanrı ve tanrıçalar*?

"Bu Tanrıça dışında, hepsi," dedi Dünya Ana.

Korunun etrafındaki hava Güneş'in şokuyla ısındı. *Ama tanrı ve tanrıçaların aşağıda ve yukarıda hoplayıp zıplamaları dün gibi.*

"Benim için de öyle," dedi Dünya Ana. Sonra döndü ve açık tenli, sessiz Tanrıça'yı yanına çağırdı. Nyx'in elini tutup

anlatmayı sürdürdü. "Ama çocuklarım tarafından sayısız adla tanınan Nyx için o günler ve geceler uzun ve boş oldu."

Yardım etmeye yemin etmemiş olsaydım bile, bu yalnız ve güzel Tanrıça'yı seve seve ödüllendirirdim, dedi Ay.

Nyx'in gülümsemesi utangaç bir sevinçle doluydu. "Teşekkürler, kudretli Ay. Sürekli değişen yüzünün ve saf gümüş ışığının tadını uzun zamandır çıkarıyorum."

Ben de bu kadar adil ve sadık olan birine yardım etmekten memnun olurum, dedi Güneş.

"Ve teşekkürler, güçlü Güneş. Yaz sıcağın bana zevk dolu sayısız gün yaşattı," dedi Nyx, doğuya doğru eğilerek.

"Harika! O zaman bu rüyayı gerçekleştirelim!" diye haykırdı Dünya Ana.

"Nasıl? Üzgünüm ama anlamıyorum," dedi Nyx.

"Söylesene tatlı Tanrıça, Ay'ın kudreti ve Güneş'in gücüyle hayat bulacak bir yoldaşın olsaydı, bu yoldaş ne olurdu?"

Nyx hiç tereddütsüz, "Bir savaşçı, bir âşık, oyun arkadaşı ve dost olurdu," dedi.

"Tamam, o zaman. Ona sahip olacaksın." Dünya Ana, Nyx'in elini sıkıp bıraktıktan sonra, dikkatini Ay'ı ve Güneş'i dinlemeye çevirdi.

Kollarını yeniden kaldırdı ve bu kez ellerini etrafındaki görünmez ipliklerin arasında bir şey arar gibi, yavaş ve zarif hareketlerle çevirmeye başladı.

"Bir kez daha, Tanrısal Enerji'nin bana bağışladığını kullanıyorum. Yaratma Gücü, seni gökyüzünden çağırıyorum. Ay'ın kudreti ve Güneş'in gücüyle birleş ve sadık Tanrıçama yoldaş olarak ölümsüz bir hayat yarat!"

Sihri seslendirirken, Dünya Ana'nın sesi ritmik bir tempoya büründü.

Ben O'yum
Tanrısal Güç'ün
Çok sevdiğiyim
Yaratmak benim yeteneğim

Ben O'yum
Tanrısal Güç'ün
Üstüne titrediği
Çağrım Toprak'tan Gökyüzü'ne yükselmeli

Ben O'yum
Tanrısal Güç'ün
Kıymet verdiği
Ay! Güneş! Gökyüzü! Gerçekten birleşin,
mutlak birleşin, süratle birleşin!

Savaşçı ve âşık, oyun arkadaşı ve dost yaratın.
Tanrıçamı yoldaşsız ve sonuçsuz, yapayalnız bırakmayın.

Korunun üstündeki gökyüzü, Tanrısal Güç kadar eski, ışıltılı sihrin akımlarıyla canlandı; sonsuz Enerji, Toprak'ın emrine itaat etmeye yeminliydi. Gök, yaratımın, Dünya Ana'nın ve Tanrıça Nyx'in bile gözlerini koruma ihtiyacı duyacakları kadar parlak ışığıyla titreşerek çarpılıp bölündü. Sonra akımlar yukarı, daha yukarı, ta batmakta olan Ay'a kadar ve yukarı, daha yukarı doğmakta olan Güneş'e kadar tırmandı. Bu birleşmenin etkisiyle müthiş bir güzellikle titreyen Ay ve Güneş öyle bir göz alıcılıkla parladı ki Dünya Ana'ya gökyüzü önce Ay'ı, sonra Güneş'i öpmüş gibi geldi.

Dünya Ana ve Nyx'in etrafında ve çevresinde bir ışık patlaması oldu ve sonra her şey hareketsizleşti.

Güneş sessizce ve uzakta yükselmeye devam etti. Ay sönüp göğe karıştı.

Dünya Ana kaşlarını çatıp yeminlerini tutmadıkları için Ay'ı ve Güneş'i nasıl cezalandıracağını düşünürken, Nyx'in şaşkın iç çekişini duydu.

Dünya Ana bakışlarını ona çevirdi. Gökyüzünden bir varlığın süzülmesini beklediği için, yukarı bakıyordu. Ama beklentisi yanlıştı. Varlıklar çoktan oradaydılar ve Nyx'in karşısında diz çökmüşlerdi.

Dünya Ana gökyüzüyle Ay'ın ve Güneş ile Ay'ın birleşmelerinden yaratılan iki tanrısal varlığın yüzlerini kaldırıp Tanrıçalarına müthiş bir hayranlıkla bakmalarını şaşkınlık içinde seyretti.

"Kanatları var!" diye haykırdı Nyx.

"Ve iki taneler," dedi Dünya Ana kaşlarını çatarak. "Nyx, bu iş tam olarak planladığım şekilde gitmedi."

"Bence kusursuzlar," dedi Tanrıça.

3.

ONDAN GÜÇLÜ BİR DÜŞMAN OLUR...

Henüz yaratılan Kalona gözlerini açtı. Gördüğü ilk şey, Nyx oldu. Adını o zaman bilmiyordu. Tek bildiği, güzelliğinin içine saplandığı ve dilinin tutulmasına neden olacak kadar derin bir yere yerleştiğiydi.

Nyx önce ona yaklaştı. Gerçi Kalona yanında diz çöken diğer varlığın pek de farkında değildi. Nyx ona elini uzattı ve duyduğu ilk sözcükleri söyledi. "Ben Tanrıça Nyx'im ve sana bütün kalbimle hoş geldin diyorum."

Sesi tatlı, müzikal ve sakinleştiriciydi. Kalona, Nyx'in zarif elini büyük bir dikkatle kendisinin çok daha büyük elinin içine alırken, tezat oluşturan tenlerinin güzelliğini fark etti. Onun koyu, parlak ve kaba tenine karşılık Tanrıça'nınki yumuşacık, açık renk ve müthiş pürüzsüzdü.

Ancak Kalona konuşamıyor gibiydi. Nyx'in gülümsemesi kanının ısınmasına ve vücudunun alev almasına neden olmuştu.

"Ya senin adın ne?" diye sordu Nyx.

"Kalona," deyiverdi.

"Kalona. Ne güzel bir isim! Kanatların dolunayın gümüş renginde. Sen Ay'ın oğlu olmalısın."

"Öyleyim," dedi Kalona durup bunu nereden bildiğini düşünmeden. "Ve senin için yaratıldım."

Nyx'in gülümsemesi göz kamaştırıcıydı. Kalona kalp atışlarının hızlandığını hissedebiliyordu.

"Tanrıça, Nyx, ben Erebus; altın renkli Güneş'in oğluyum. Kanatlarımın ay ışığı renginde *olmaması* bu yüzden. Ben de senin için yaratıldım." Diğer kanatlı tanrısal varlık ayağa kalkmıştı. "Özür dilerim, kardeşim ama Tanrıça'yı kendine saklamana izin veremem," diyerek Kalona'nın etrafından dolaştı ve Nyx'in elini onun elinden kurtarırken, altın renkli kanatlarını açarak önünde eğildi.

Nyx ışıltılı gülümsemesini Erebus'a çevirince sevinçli kahkahası etraflarındaki koruda ışıldar gibi oldu. "Erebus! Güneşin oğluna da bütün kalbimle hoş geldin diyorum."

"Güzel Tanrıçam. Kalbinin ne kadarını verdiğine dikkat et. Kalona'ya hepsini veriyorsun. Bana hepsini veriyorsun. İkimizden birine yetmeyeceği kesin."

Kalona, Erebus'a kaşlarını çattı ve yırtıcı bir sesle kükrememek için dişlerini sıktı. Tanrıça'yla bu şekilde konuşmaya cüret etmemeliydi! Kalona onun yüzündeki kibirli gülümsemeyi silmek için neler vermezdi.

"Bu ilişkiye Tanrıça'nı azarlayarak başlaman gerektiğini sanmıyorum, genç Erebus. Hele görebildiğim kadarıyla kardeşinin öfkesini körüklerken." Kalona diğer varlığı, Tanrıça'nın onlardan korunmaya ihtiyacı olduğunu düşünür gibi Nyx'le onun ve Erebus'un arasına girecek şekilde öne çıkıp konuşmaya başlayana kadar fark etmemişti. Kalona ikinci planda kalan bu kadına gözlerini kısarak baktı ve onu düzeltmeye ve Nyx'in asla ondan korunmaya ihtiyacının olmayacağını söylemeye hazırlandı. O, Nyx'e asla ama asla zarar vermezdi. Fakat o konuşmayı başaramadan, kadın gözlerini Kalona'nın gözlerine dikti ve karanlık derinliklerinden gelen bir uyarı, Kalona'yı susturdu.

"Kalona, Erebus, lütfen arkadaşım Dünya Ana'yla tanışın. Ona teşekkür borçlusunuz çünkü yaratılmanızı o sağladı," dedi Nyx nefes nefese.

Dünya Ana'nın önünde eğilirken Erebus'un gülümsemesi baş döndürücü, sesi derin ve nazikti. "Yüce Ana, seni selamlıyor ve sana teşekkür ediyorum. Ve senden ilk ve hatalı muziplik girişimimi unutmanı istiyorum. Seni temin ederim ki niyetim Tanrıça'yı azarlamak değildi. Ancak kardeşimin öfkesini bu kadar kolay körükleyebilmemi eğlenceli bulduğumu itiraf etmeliyim."

"Büyümüş de küçülmüş seni!" Dünya Ana Erebus'la gülümseyerek konuştu ve onu sevecen bir tavırla kucaklayıp Güneş'in tanrısal varlığının bu halinden çok hoşlandığını gösterdi.

Kalona ayağa kalktı ve saygıyla yere kadar eğildi. "Seni selamlıyorum, Dünya Ana ve yaratılmamda oynadığın rol için sana teşekkür ediyorum."

"Rica ederim, Kalona." Dünya Ana onu da kucakladı ama Kalona bunu kardeşini kucaklamasına göre daha az içtenlikle yaptığını düşündü. Dünya Ana bir adım geri çekildi ve üçüne hitaben, "Bu durumda her biriniz burada annesel bir sorumluluğumun olduğunun farkında olmalısınız," dedi Dünya Ana.

"Evet, var," dedi Nyx içtenlikle. "Ve bunun için sana ebediyen teşekkür borçlu olacağım."

"Ebediyet çok, çok uzun bir zaman," dedi Dünya Ana, Kalona ve Erebus'u sırayla süzerek. "Onları Öteki Âlem'e götürmek isteyeceğini tahmin ediyorum."

Kalona'nın bakışları Nyx'inkilere kilitlendi. Tanrıça'nın yanaklarının baştan çıkarıcı bir pembeliğe büründüğünü fark etti. Nyx gözlerini ondan ayırmadan konuşurken, sesi yumuşadı, neredeyse utangaç bir hal aldı. "Evet, isterim."

"Bugün mü?"

"Bugün!" dedi Nyx başını sallayarak ve gözlerini Kalona'dan ayırmadan.

"Öteki Âlem," dedi Kalona nihayet sesini bularak. "İsmi bile kulağa sihirli geliyor."

Nyx onu içten bir gülümsemeyle ödüllendirdi. "Çok güzeldir, bu gezegene çok benzer. Tek farkı benim bile zaman zaman

taşımakta güçlük çektiğim eski, Tanrısal sihirle ve güçlerle dolu olmasıdır." Sözlerini, "Bu tür güçler bazen yorucu olabiliyor," diye bitirirken, sesi daha yaşlı ve yorgun çıkmıştı.

"Tanrıçam, seni yoran güçleri taşımanıza yardım ederim," dedi Kalona, heyecanla ona yaklaşırken.

"Ancak Nyx'in Öteki Âlem'inin Eski Sihri'ni taşımak sana düşmez," dedi Dünya Ana da bir adım daha yaklaşarak.

Kalona Dünya Ana'nın gücünün sıcaklığını ve hoşnutsuzluğunu hissetmişti. Göz göze geldiler; Dünya Ana'nın bakışları daha kendinden emindi. *Ondan güçlü bir düşman olur...* Bu düşünce Kalona'nın zihninde yankılandı.

Kalona geri çekildi ve Dünya Ana'nın kudretini tanıdığını göstermek ister gibi, başını hafifçe öne eğdi.

Erebus ise Dünya Ana'nın yoğun hoşnutsuzluğunu fark etmemiş gibiydi. Sesi de en az gülümsemesi kadar hafifti. "Nyx'in sihrini niye isteyelim ki? Bizi yaratan Kutsal Gök'te bolca sihir var. Güce ihtiyacımız olursa, tek yapmamız gereken onu çağırmak. Bize cevap vermek zorunda. Çünkü Tanrısal Güç'ün oğulları olarak bu bizim kanımızda taşıdığımız hakkımız. Yüce Ana, annemiz, seni temin ederim ki kardeşimin ve benim Nyx'e hizmet etmekten başka bir arzumuz yok."

"Unutma, Dünya Ana, kanatlı ölümsüzler bana *karşı* değil, benim *için* yaratıldılar," dedi Nyx altın rengi kanatlı ölümsüzü onaylayarak.

"Evet, biliyorum. Onları ben yarattım." Dünya Ana'yı yatıştırmak kolay değildi. Kalona ve Erebus'un karşısına dikildi. "Benim tarafımdan, Nyx'e hizmet etmek için yaratıldınız. Bu yüzden savaşçı ve âşık, oyun arkadaşı ve dost olarak ikiz kaderlerinizi yaşamaya istekli ve muktedir olduğunuzdan emin olmak *benim* sorumluluğum. Nyx, bunun benim sorumluluğum olduğu konusunda hemfikir misin?"

"Sana minnetim o kadar büyük ki seninle sorumluluk tartışmasına asla girmem. Senin bütün bunların Anası ve Yaratıcısı olduğunu özgürce kabul ediyorum." Nyx duraksadı ve koluyla iki kanatlı ölümsüzle birlikte, toprağın tamamını da kapsayacak zarif bir hareket yaptı. "Annesel sorumluluklarını nasıl yerine getirmeyi teklif ettiğini anlatman yeterli. Sana asla itiraz etmem."

Dünya Ana onları kusur arar gibi dikkatle süzmeye devam ederken, Kalona'nın midesi düğümlendi.

"Sözüne güveniyorum, Nyx. Teklifim şudur," dedi Dünya Ana, Nyx'e annesel ve çok hoşnut bir gülümsemeyle bakarak. "İki kanatlı ölümsüzün, benim gözetimim altında, seni hak edecek kadar güçlü, bilge ve sadık olduklarını ispatlayacak üçer görevi yerine getirmeli."

"Kulağa çok hoş geliyor, öyle değil mi?" dedi Nyx.

"Kesinlikle," dedi Erebus.

"Sana layık olduğumu ispatlamak için sabırsızlanıyorum," dedi Kalona.

"Harika!" dedi Nyx, Kalona'nın gözlerine bakarak.

"O zaman hemen başlamalıyız," dedi Dünya Ana, Nyx'in bakışlarının Kalona'nın kanını ısıtan hararetini düşürerek.

"Hemen mi?" dedi Nyx. Belli ki bu durum Dünya Ana kadar hoşuna gitmemişti.

"Ah, çocuğum." Dünya Ana kolunu Nyx'in sırtına sardı. "Bu ilk ve muhteşem adımların tadını çıkar. Keşfin sihri hak edildiği zaman, her zaman daha tatlıdır."

Nyx neşelendi. "Şu ana kadar hep haklı çıktın. Sana güveniyorum." Tanrıça, tekrar Kalona ve Erebus'a döndü. "Sizden Dünya Ana'nın buyruklarına, bana aitmiş gibi uymanızı istiyorum. O benim gerçek ve sevgili dostumdur." Nyx bakışlarını Dünya Ana'ya çevirdi. "Ne yapmalarını istiyorsun?"

"Üç görev olacak. Her biri için Kalona ve Erebus'tan beş sihirli elementten –Hava, Ateş, Su, Toprak ve Ruh– birini seçmelerini rica edeceğim. Seçtikleri elemente uygun olarak onlara bir tutam yaratma enerjisi bağışlayacağım. Bu bağışımı, Erebus'un biraz önce doğuştan hakları olduğunu ilan ettiği Tanrısal Güç'le karıştır." Dünya Ana durdu ve Erebus'a bakıp başını hafifçe eğdi. "Sonra her ikisi de *burada*," eliyle Nyx'inkine benzer bir hareket yaptı, "seni *orada* sevindirecek bir şey yaratmalı..." Dünya Ana kolunu kaldırdı ve sabah göğünün parlak mavisini işaret etti.

"Ne harika bir fikir!" dedi Nyx mutlulukla el çırparak.

Kalona kaşlarını çattı. "Elementler aracılığıyla yaratmak mı? Bu dünyada biçimlendirilip tadı Öteki Âlem'de çıkarılacak bir şey. Saygısızlık etmek istemem, Toprak Ana ama bu görevleri dünya ve Öteki Âlem hakkında hiçbir şey bilmeden nasıl gerçekleştirebiliriz?"

Dünya Ana elini geçiştirir gibi salladı. "Hepimizi yaratan Tanrısal Enerji'nin ölümsüzlüğüne sahipsiniz. Kendi içinize bakın. Öteki Âlem'i zaten tanıyorsunuz. Benim yeryüzümü ve elementlerimi öğrenmeye zaman ayırırsanız, gerisi çok kolay."

"Ve Tanrıçamızı tanıyoruz," dedi Erebus, Nyx'e sevgiyle gülümseyerek. "Tanrıçamızı tanır halde yaratıldık. Ona zevk vermek bizim için zevktir."

Kalona bir kez daha homurdandı.

Dünya Ana koyu renk gözlerini kıstı ve ona, kendisi gerçekten bir anne, Kalona ise yaramaz bir çocukmuş gibi, sert bir bakış attı.

Nyx, Kalona ve Dünya Ana arasındaki gerilimi fark etmemiş gibi, "Önce hangi elementi seçeceksiniz?" diye sordu.

Kalona Tanrıça'nın onunla konuştuğundan emindi ama cevabı kardeşi verdi. "Hava, elbette. Senin için Hava'dan biçimlendirildik. Hava'nın sana mutluluk vermeye devam etmesi en doğrusu olur."

"Mükemmel bir seçim," dedi Dünya Ana. "Her ikiniz de yaratımınıza varlık verene kadar, size Hava üstünde hâkimiyet bağışlıyorum. Öyle dedim ve öyle olacak!" Rüzgâr, Dünya

Ana'nın sözlerini vurgulamak ister gibi etraflarında şöyle bir esip geçti. Ardından Dünya Ana, Nyx'in elini tutup koluna girmesini sağladı. "Gel, Nyx, ölümsüzlerini ilk sınavlarıyla baş başa bırakalım ve biraz daha nektar içelim. Bu arada sen de beni küçük ve ilginç perilerinin bazılarıyla tanıştırırsın."

"Ama tam olarak ne yaratmamız gerekiyor?" Kalona kendi sesindeki çaresizlikten nefret etti.

Dünya Ana ona omzunun üstünden baktı. "Bu güzel ve sadık Tanrıça'nın yanında bir yer edinecek kadar akıllıysanız bunu kendi başınıza bulacak kadar da akıllısınız demektir. Tabii eğer sınavda başarısız olmayacaksanız, Kalona."

"Başarısız olmayacağım," dedi Kalona dişlerini sıkarak.

"Ama başarısız olursanız," dedi Dünya Ana, "Öteki Âleme girişinize izin verilmeyecek. Üç testin üçünü de geçene kadar. Anlaştık mı?"

"Can-ı gönülden anlaştık," dedi Erebus."

"Anlaştık," dedi Kalona istemeyerek de olsa.

"Ama ben başarısız olmayacağınızdan eminim," dedi Nyx. Sözleri Kalona'da merhem etkisi yapmıştı ki Nyx bakışlarını ondan kardeşine çevirdi. "İkiniz de beni hayal kırıklığına uğratmayacaksınız. Ve yaratacaklarınızı görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ah, son bir şey daha," dedi Dünya Ana. "Dünyam insanlarla, ölümsüz görüntüsünde yarattığım ölümlülerle doldu. Onlar

benim için çok kıymetliler. Onlara dikkat edin. Sizi tanrılarla karıştıracaklarına hiç şüphem yok. Onlarla iletişim kurmanız gerekirse, bunun bir hata olduğunu bilmelerini sağlayın. Siz savaşçı ve âşık, dost ve oyun arkadaşısınız, tanrı değilsiniz. Beni anlıyor musunuz?"

Kanatlı ölümsüzler Dünya Ana'yı anladıklarına dair sözcükleri peş peşe sıraladılar.

"İyi! Yeterince bilgi toplayıp hazır olduğunuz zaman, beni çağırmak için Hava'yı kullanın. Nyx de bana eşlik edecek. Tanrıçanız olarak yarattıklarınızı yargılama hakkına sahip. İkinize de girişiminizde bol şans diliyorum," dedi Dünya Ana.

"Ve sınavlarınızı verdiğiniz zaman ikinizi de Öteki Âleme buyur etmek için sabırsızlanıyorum," dedi Nyx, Kalona ve Erebus'a ayrı ayrı gülümseyerek.

Sonra, biri dolunay kadar ışıltılı, diğeri üstünde durdukları toprak kadar karanlık ve gizemli iki kadın tanrısallıktan küçük kızlığa hızlı bir geçiş yaparak kafa kafaya verdiler. Kıkırdayarak ve fısıldaşarak yemyeşil koruda gözden kayboldular.

Kalona Tanrıça'nın arkasından bakarken Nyx'in arkasından koşup onu Dünya Ana'nın elinden çekip almak, aralarına girmeye kalkışacak herkesten ve her şeyden uzaklaştırmak isteğiyle doldu.

"Muhteşem değil mi, kardeşim?"

Kalona bakışlarını korudan Erebus'a çevirdi. Ona Tanrıça'dan bahsetmeyi reddederek, "Hava mı?" dedi. "Neden böyle elle tutulmaz bir elementi seçme ihtiyacı duydun?"

Erebus güneşin öptüğü omuzlarını silkti. Kalona kardeşinin saçlarının kanatlarıyla aynı altın rengi ateşle parladığını fark etti. "Tek cevabım daha önce Yüce Annemize verdiğim cevap olacak. Biz havadan doğduk. Hükmedeceğimiz ilk elementin o olması çok mantıklı."

"O benim annem değil," dedi Kalona kendini de şaşırtarak.

Erebus altın rengi kaşlarını kaldırdı. "Bence Tanrıçamız bu konuda seninle hemfikir olmayacak."

Tanrıçamız. Kalona kelimenin kulaklarında bıraktığı histen nefret etti. "Vaktini ne yaratacağını düşünerek harca," dedi kardeşine sertçe. "Çünkü seni temin ederim, yaratacağım şey ona layık olacak."

"Bu sınavların bir yarışma olarak düşünüldüğüne inanmıyorum," dedi Erebus.

"Şey, kardeşim, bence Tanrıçamız bu konuda seninle hemfikir olmazdı." Bu sözleri söyledikten sonra, kıyıya doğru birkaç adım attı. Kıyıya gelince havaya sıçradı ve havalanmak için görünmez enerji akımlarını kullanmak için kanatlarını hızla çırptı.

Nyx'in bakışlarını üstünde hissedebiliyordu ve ufukta kaybolmadan hemen önce arkasına baktı. Nyx korunun kenarında duruyor ve sıcaklığını teninde hissettiği bir gülümsemeyle ona bakıyordu. Kalona Tanrıçasının gözlerine baktı ve eliyle dudak-

larına dokundu. Ve sanki birbirlerinin aynadaki yansımalarıymış gibi, Nyx de elini kaldırıp kendi dudaklarına dokundu.

En çok beni seviyor! Kalona Tanrıça'nın gözdesi olmaya layık olduğunu ispatlayacak olanı yaratmayı kafasına koyarak gökyüzünde yükselirken, zihnindeki sözcükler kudretli kanatlarını çırpışı kadar güçlüydü.

4.

O ANDA KALONA KESİNLİKLE MEMNUNDU...

Kalona ölümlü dünyayı çok sevemedi. Büyük ve verimli bir toprak bulmak için, suyla kaplı geniş bir alanın üstünden geçti. Ancak karanın büyük kısmı ya çok sıcak ya da çok soğuktu. Çoğu ıssızdı ve Dünya Ana'nın insan çocuklarının yaşadığı yerler Kalona'nın önceden belirlenmiş şuurunun medeniyetten anladığına çok uzaktı. Kalona onlardan uzak durmaya özen gösterdi. İnsanlar Nyx'in görüntüsünde yaratılmış olabilirlerdi ama Tanrıça'nın ihtişamıyla karşılaştırıldıkları zaman sığ ve sıradan görünüyorlardı. Kalona aklında Nyx'le uçsuz bucaksız kıtayı dolaştı.

Sonunda kıtanın merkezine yakın bir yerde, altından batı istikametinde ufka kadar kesintisiz uzanır gibi görünen, yaban otlarıyla kaplı uçsuz bucaksız bir alanda durdu. Geniş bir çayırlığın kenarına, pürüzsüz nehir kayalarının üstünden bir ritimle akan kumluk bir akarsuyun yanına kondu. Berrak ve soğuk sudan içti ve sırtını bir ağacın sert kabuğuna verip oturdu.

Görünmez hava ve Tanrısal Güç'ten Nyx'in hoşuna gidecek ne yaratabilirdi? İçini yokladı ve kanında çağlayan Tanrısal gücü kolayca buldu. Onu kullanarak bilincini dışarıya ve yukarı, çayırın kıyısının ve ölümlü dünyanın çok uzağında bir yere odakladı. Orada sihir akımlarını, ham ve eski gücün, damarlarında akan gücün ta kendisinin kutsal izini buldu. Denemek için, göksel gücün bir parçasına tutunup aşağı çekti. Sonra ayağa kalktı, kendini hazırladı ve biraz çekinerek, "Hava?" diye seslendi.

Element etrafında dönmeye başlayarak derhal cevap verdi.

"Bana ne yapabileceğini göster." Kalona görünmez bir elementle yüksek sesle konuşurken kendini aptal gibi hissediyordu. Nasılsa ağaçlık alanın dışında, çayırlığın uzun otlarının arasında gururlu ve tek başına büyümüş devasa ağacı işaret etti. "Tanrısal gücün yardımıyla, Hava'ya Öteki Âlem'den görülebilir olanı yaratmasını emrediyorum."

Hava etrafında hızla dönerek göksel güç tutamını yakaladı ve heybetli bir gürültüyle ağacın içine esti. Ağaç patlayarak Kalona'nın gözden kaybedeceği kadar yükseğe fırlayan devasa bir talaş ve kıymık bulutuna dönüştü. Tüneklerinde rahatsız edilen kocaman siyah kuşlar gaklayarak Kalona'nın etrafında dönmeye başladı.

Ölümsüz iç geçirdi. Ne kadar gösterişli olursa olsun, bir ağaç patlamasının Tanrıça'nın…

Kalona'nın düşünceleri ani bir güç akışıyla yarıda kesildi. Güç, ağacın yıkımının neden olduğu bir enerji hücumu gibi içine aktı.

Kalona düşüncelerini arındırmak için başını iki yana salladı. Bedeni şöyle bir titreşti ama his birkaç saniye içinde dağılıp onu boş ve allak bullak bir halde bıraktı. Kalona kaşlarını çattı. Bu dünyaya, taşımak için doğduğu güçlere yabancı olduğunu unutmamalıydı. Belki de kullanılmayan enerji kalıntılarını emmesi gerekiyordu. Kalona ellerini uzun ve gür saçlarının arasından kaydırırken, sıkıntılı ve yüksek bir sesle konuştu. "Nereden bileyim? Dünya Ana'nın beni sınava sokmadan önce uyum sağlamam ve anlamam için zaman tanımaması çok yazık. Hele o sınav kendimi kanıtlama amaçlıysa..."

Pekâlâ, Hava'yı ve Tanrısal Güç'ü bir arada kullanmayı başarmıştı. Ve sonuç büyük olasılıkla Öteki Âlem'den, hatta güneş ve aydan görülebilirdi. Ancak Kalona Nyx'in kıymık, toz ve rahatsız edilmiş kuşların görüntüsünden hoşlanacağını hiç sanmıyordu. Ağacın minicik parçalarının üstüne yağmaya başlaması Kalona'nın pek hoşuna gitmemişti. Kanatlarına konan tozları silkelerken kaşları hâlâ çatıktı. "Hava saçma bir element," diye mırıldandı ve bir toz bulutu yuttu. Öksürerek kanatlarındaki toz ve yaprakları silkelemeye devam etti.

"Ah, Kanatlı! Yüce Tanrı! Sana tapınmak ve gazabına maruz kalmamak için, adını öğrenmek için yalvarıyoruz. Lütfen bizi Yüce Ruh Ağacı'nı yok ettiğin gibi yok etme."

Kalona öksürerek bakışlarını kanatlarından yukarı çevirdi. Tozun arasından gözlerini kısarak bakınca deriler, kuş tüyleri ve kabuklar kuşanmış bir grup yerlinin akarsuyun karşı kıyısında yere kapandığını gördü. Grubun arkasına baktı ve hatalar listesine bir madde daha eklendiğini görünce iç geçirmemek ve öksürmemek için kendini tuttu. Denizi andıran çayırlığa ve gücünü kullanmaya öylesine odaklanmıştı ki insanlara ait bir yerleşim alanına çok yaklaştığını fark etmemişti.

Kalona omuzlarını dikleştirdi. Toz içinde olsa da Dünya Ana'nın bu meraklı ve yanılgıya düşmüş çocuklarına bir şeyler söylemeliydi.

"Ben Kalona'yım," dedi. Yerliler korkuyla sinince sesindeki gücü biraz ayarlaması gerektiğini fark etti. Gırtlağını temizledi ve baştan başladı. "Adım Kalona ve sizi yok etmeye gelmedim."

"Gümüş Kanatlı Kalona, sana nasıl tapınabiliriz?" dedi ilk konuşan yerli. Kırışık içinde ve iki büklümdü ama diğerlerinden daha fazla kuş tüyü ve kabukla süslenmişti ve yüzüne ve çıplak göğsüne aşıboyasıyla yuvarlak desenler çizilmişti.

"Hayır, burada olma nedenim tapınma değil," dedi Kalona.

"Ama sen Yüce Ruh Ağacı'nı yok ettin! Sen ondan daha kudretlisin. Şimdi havayı gücünün ispatıyla kapladın ve o kuzgunlar sana seslendiler. Sana o hilebaz çakal gibi olmaman için yalvarıyoruz. Sana yemen için chigustei ekmeği ve en iyi haşlanmış etimizden getireceğiz. Bakirelerimizin en güzelleri

yatağını ısıtacak ve senin için Gündoğumu Dansı'nı edecekler. Bizi yok etme yeter."

"Anlamıyorsunuz. Ben..."

Kalona'nın sözleri toz duman içindeki havanın bir anda açılması ve muhteşem bir kadının ortaya çıkmasıyla yarıda kesildi. Kadın mavi taşlar, kırmızı yuvarlak boncuklar ve işlenmiş kemikle süslü beyaz kuş tüylerinin en saflarını kuşanmıştı. Koyu renk saçları incecik belinin altına kadar iniyordu. Narin ayakları çıplaktı ve ayak bilekleri her hareket edişinde müzik yapmasını sağlayan deniz kabuklarıyla süslüydü. Kahverengi tenine motifin sıvı ve sürekli değişiyormuş gibi görünmesine neden olan çok koyu ve zengin bir mavi renkte eski semboller çizilmişti. Görünüşte Tanrıça'nın onu ilk gördüğü halinden tamamen farklı olmasına rağmen, Kalona ışık saçan bu varlığın Nyx olduğunu hemen anladı.

İnsanlar bir kez daha yere kapandılar ve "Estsanatlehi!" diye haykırmaya başladılar.

"Sevgili Değişen Kadın."

"Bizi Gümüş Kanatlı Kalona'dan kurtar."

Kalona bir kez daha öksürdü ve telaşla açıklamaya çalıştı. "Onların ağacı olduğunu bilmiyordum."

Nyx yanına geldi ve elini tuttu. Ancak dikkati ve koyu renk güzel gözleri tamamen insanlara odaklanmıştı.

"Halkım, korkmayın. Gümüş Kanatlı Kalona bir yok edici ya da bir tanrı değil. O benim..." Nyx duraksadı ve bakışlarını

Kalona'ya çevirdi. Gülümsemesini saklamayı başarsa da, Kalona Tanrıça'nın gözlerinde muzip bir ışıltı gördüğünden emindi. Nyx sözlerini, "Savaşçım, canavar katledicim ve düşmanlarımın katili," diye tamamladı.

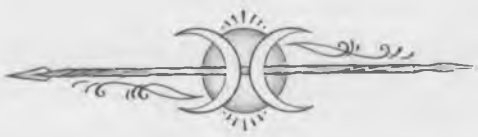
"Yüce Ruh Ağacı seni gücendirdiği için mi düşmanlarının katilini onun üstüne saldın?" diye sordu kuş tüyleri içindeki, yüzü ve göğsü boyalı adam.

"Hayır, Şaman. Savaşçım sadece bu kez meyve veren yeni bir Yüce Ruh Ağacı için yer açıyordu. Size hediyem olsun!" Nyx, Kalona'nın elini bıraktı ve eskiden ağacın durduğu yerdeki boş siyah çukura baktı. Çıplak ayaklarını ayak bileklerini süsleyen deniz kabuklarının müziğinin eşlik ettiği, kalbin atış ritmine uygun bir dansla hareket ettirmeye başladı. "Duy beni, Dünya Ana. Ben Etsanatlehi, Değişen Kadın, İnsanların Sözcüsü. Yüce Ruh Ağacı'nın İnsanları doyuracak meyveler vermek üzere yeniden doğmasını istiyorum. Ben Estsanatlehi, Değişen Kadın, İnsanların Sözcüsü..." Nyx siyah deliğin etrafında tam üç kez dönene kadar şarkısını tekrarladı. Üçlü çember tamamlanınca elbisesindeki yuvarlak kırmızı boncuklardan birini kopardı ve bir zafer çığlığıyla deliğe attı.

Deliğin ortasından bir ağaç bitiverdi. Ağacın dallarının çıkmasını, tomurcuklanıp çiçek açarak ve son olarak üst kısmında parlak yeşil, alt kısmında gümüş rengi basit yapraklarla donanarak büyümesini Kalona da insanlarla birlikte şaşkınlıkla seyretti.

"Meyveleri toplayıp paylaşın ve Tanrıçanızın yok edici ya da kindar olmadığını hiç aklınızdan çıkarmayın," dedi Nyx yeniden Kalona'nın yanına dönerken. "Her zamanki gibi, kutsanmanızı diliyorum," diyerek sözlerini tamamladı. Sonra kollarını kaldırıp Kalona'nın boynuna doladı ve kulağına, "Beni hemen buradan götürmelisin," diye fısıldadı.

Nefes almakta güçlük çeken Kalona, Nyx'i kollarının arasına alarak havalandı ve güçlü kanatları onları göğe taşırken, onu sımsıkı tuttu.

"İşte," dedi Nyx aşağıyı işaret ederek. Altlarındaki arazi değişmişti. Belli belirsiz dalgalanmaya başlamış ve yüksek ağaç öbekleriyle kaplanmıştı. Tanrıça ağaçların ötesindeki kum yığınlarının yer yer yükseldiği, iki yanı makilerle kaplı geniş ve koyu renkli bir nehri işaret etti. "Beni oraya bırakabilirsin."

Kalona üzeri yabani otlar ve çalılardan arınmış hafif eğimli bir kum tepesi bulana kadar döndü. Yavaşça indi.

"Artık bana sarılmana gerek yok." Nyx'in başı, yolculuklarının büyük kısmında olduğu gibi omzuna yaslıydı. Kalona onun yüzünü göremiyordu ama sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. Bu ona cesaret verdi.

"Sana sarılmayı seviyorum," dedi.

"Çok güçlüsün," dedi Nyx, yavaşça gülerek.

"Güçlü olmam hoşuna gidiyor mu?"

"Beni biraz karmaşık bir durumdan hızla kaçırman gerektiği zaman gidiyor."

Kalona onu yere bıraktı ama iki elini ellerinin arasına alıp yakınında kaldı. "Beni bunun için affet. Niyetim o ölümlüleri korkutmak değildi. Ben... Yapmaya çalıştığım..." Kalona cümlesini tamamlayamadı, yüzünün utançtan alev alev yandığını hissediyordu.

Nyx gülümsedi ve elini ölümsüzün yanağına yerleştirdi. "Yapmaya çalıştığın neydi?"

Kalona bir çırpıda dürüstçe, "Seni memnun etmek!" dedi.

"Bir ağacı yok etmenin beni memnun edeceğini mi sandın?"

Kalona başını sallayınca saçlarının arasından yüzüne tozlar döküldü. Nyx üç kez şiddetle hapşırdı ve sulanan gözlerini ovuşturdu.

"Yine affet!" Kalona ona yardım etmek için aciz bir tavırla ellerini kaldırdı ve bu hareketini bekliyormuş gibi, kollarından yüzüne daha fazla toz yağdı. Nyx bir kez daha hapşırdı ve konuşamadığı için eliyle geri çekilmesini işaret etti. Kalona'nın içini kaplayan büyük sıkıntı, kutsal güç tutamlarını ona çekti. Aklına gelen ani bir düşünceyle, "Hava, Nyx'i rahatlatacak bir ortam sağla," dedi.

Hava Tanrıça'nın etrafında dönerek ölümsüzün gücünden taşıdığı ışıltılı zerreciklerle tenine usulca sürtünerek yüzündeki tozlara üflerken Kalona nefesini tutup bekledi. Nyx gözlerindeki son yaşlardan da kurtuldu ve ona gülümsedi.

"İşte bu hoşuma gitti. Teşekkür ederim, Kalona."

"Yani ağaç için beni afettin mi? Ve o insanları korkuttuğum için? Ve toz için?"

"Elbette affettim. Niyetin zarar vermek değildi. Gerçi orada ne yaratmaya niyetlendiğini hâlâ anlamış değilim."

"Öteki Âlem'den görebileceğin bir şey," dedi Kalona ve ekledi: "Yakarım kusurlu, niyetim bulanıktı. Ne olmasını beklediğimden emin değilim ama başaramadığımdan eminim."

"Ah, ben buna tam anlamıyla başarısızlık demezdim. Her ne kadar İnsanların korkusunu hissettiğim için olsa da, dikkatimi çekmeyi başardın."

"Gerçekten zarar vermek gibi bir niyetim yoktu," dedi Kalona.

"Sana inanıyorum ama Dünya Ana'nın sana ve Erebus'a tam olarak açıklamadığı şeyi söylemek zorundayım. Dünya Ana'nın insanlarının çoğu inançlarında çocuktan farksız. Kolayca korkarlar ve tamamen anlayamadıkları şeylere anlam vermek için ayrıntılı hikâyeler uydururlar. Ancak bugün karşılaştığın ölümlü ırkını özellikle severim. Toprağa karşı derin bir sevgi ve saygıları ve kalbime dokunan bir sadakatleri var. Büyük olasılıkla onlara kendimi gereğinden fazla gösteriyorum ama benimle ilgili anlattıkları hikâyelere bayılıyorum."

"Bugün böyle görünmenin nedeni bu mu? Seni daha önceki halinle görseler tanımayacakları için mi?"

"Evet, kısmen. İnsanlığın farklı ırklarının onlara kendilerine olabildiğince benzer göründüğüm zamanlarda daha rahat olduklarını fark ettim." Nyx gülümseyince yine bir kız çocuğuna benzedi. "Ve farklı simalara bürünmek hoşuma gidiyor. Hepsinde bir güzellik buluyorum. Yeryüzünde ve orada yaşayan ölümlülerde de bulduğum gibi." Geniş ve kumlu nehri işaret etti. "Bu dünyanın suyunu seviyorum, bunun gibi nehirlerden kuzeydeki büyük göllere ve kıtaları birbirinden ayıran safir ve turkuaz okyanuslara kadar, hepsini. Güzellikleri ilgimi çekiyor. Bu karanın kuzeybatısındaki bir göl o kadar mavi, derin ve soğuk ki her ziyaretimde gözümü kamaştırıyor."

"Öteki Âlem'de bunlardan hiç yok mu?"

"Elbette var! Ama buradakiler kadar derin, gizemli ve görünüşte uçsuz bucaksız değiller. Ve buradakiler denizinsanları ve su perileriyle dolu değil. Periler serin ve berrak bir gölde kaygılardan ve sorumluluklardan arınmış bir halde süzülmenin sükûnetinin tadını çıkarmama nadiren izin verirler." Nyx'in yüzünü hülyalı bir ifade kapladı ve Kalona'ya doğru eğildi. "Sana bir sır vereyim mi?"

"Bana istediğin kadar sır verebilirsin. Onları sonsuza dek saklarım."

"Saklayacağına inanıyorum. Bunun için teşekkür ederim," dedi Nyx ve öne eğilip Kalona'nın yanağına masum bir öpücük

kondurdu. "Sırrım şu: Bazen görüntümü değiştirip yeryüzünü ziyaret ediyor ve ölümlü gibi yapıyorum. Oturup bir göle, bir nehre ya da okyanusa bakarak hayaller kuruyorum."

"Ne hayali kuruyorsun, Tanrıçam?" diye sorarken Kalona yanağında Nyx'in öpüşünün neden olduğu karıncalanmayı hâlâ hissediyordu.

"Aşkın, mutluluğun ve huzurun hayalini. Ne bu dünyada ne de benimkinde karanlık diye bir şey olmadığını. Ölümlülerin birbirleriyle mücadele etmekten vazgeçip birleştiğini. Ve ebediyen yalnız kalmayacağımı."

"Ama sen bir tanrıçasın. Ölümsüz, kutsal ve güçlüsün. Ölümlüleri huzurlu olup Karanlık'ı kovmaya zorlayamaz mısın?"

Nyx'in gülümsemesi hüzünlüydü. "Özgür iradelerini ellerinden almak isteseydim, zorlayabilirdim. Ama bu hoşuma gitmezdi. Ve sözüme güven, onların da hoşuna gitmezdi. Ve ihtilaflar olmasa bile, ne bu dünyanın ne de benimkinin Karanlık'tan kurtulamayacağına inanmaya başlıyorum."

"Bahsettiğin Karanlık'ı açıklasana," dedi Kalona.

"Açıklayabileceğimi sanmıyorum. Ya da en azından düzgün bir şekilde. Karanlık konusunda tecrübesizim. Şu ana kadar sadece kötülüğünü hissettim ve etkisi altında olanların yaptıklarına şahit oldum. İnsanlar tahrik edildiklerinde fazla acımasız olabiliyor. Bunu biliyor muydun?"

Kalona bunu bilmiyordu ama nedeninin dünyada yaşayan ölümlülere fazla dikkat etmemesi olduğunu yeni anlıyordu.

Bütün dikkatini Nyx'in yanında bir yer edinmeye vermişti. Nyx'e hissettiği arzudan daha fazlası için yanında olması gerekebileceğini anlamaya başlıyordu.

"Tehlikede misin, Nyx?"

Tanrıça gözlerine baktı. "Bilmiyorum."

"Bu saçma sapan sınavlar! Beni senden uzak tutuyorlar. Yanında olup seni korumalıyım!"

Nyx onu dikkatle süzdü ve çıkışına hiç tepki vermedi. Kalona kendini aptal gibi hissetti ve gözlerini usul usul akan nehre dikti.

"İnsanların ihtilafları ve Karanlık'ın tehlikelerinden bahsetmeye çok heveslisin. Beni savunmaya geçmek konusunda çok hızlısın."

"Her zaman!" dedi Kalona. Nyx'in bir anda neden hüzünlendiğini merak etmişti.

"Ama ebedî yalnızlığım konusunda hiçbir şey söylemiyorsun."

"Hiçbir şey söylememem gerektiğini sandım. Eğer koruyucunsam âşığın ve eşin olarak yanında olacağımı ve sana sonsuza dek göz kulak olacağımı anlarsın sandım."

"Kalona, belki de bir tanrıça ya da bir kadının ne düşündüğü konusunda asla varsayımda bulunmaman gerektiğini öğrenmek senin için iyi bir ders olabilir," dedi Nyx. Düzgün bir odun parçasının üstüne otururken, gülümseyerek ona katılmasını işaret etti ve çıplak ayaklarıyla çakıl taşlarını ayıklamaya, bir kısmını seçip diğerlerini kenara ayırmaya başladı.

Kalona oturdu ve ne diyeceğini bilemediği için, "Dünya gerçekten Öteki Âlem gibi mi?" deyiverdi.

"Hem evet hem hayır," diye açıkladı Nyx. "İnsanların Yüce Sihir Ağacı bir tanrıça için neyse, dünya da Öteki Âlem için öyle."

"O zaman dünya Öteki Âlem'in solgun bir yansıması gibi," dedi Kalona, hissettiği rahatlamanın sesine yansımasına mani olamayarak.

Nyx kafasını kaldırıp kısa bir an ona baktıktan sonra yeniden taş seçme işine döndü. "Öteki Âlem'in sadece bir yansıması olmakla birlikte, dünyada çok daha güzel ve kıymetli olan bir şey daha var çünkü burada hiçbir şey aynı kalmıyor. İnsanlık yaşıyor, ölüyor ve yeniden yaşıyor. Mevsimler değişiyor. Kıtalar kayıyor. İnsan hayatı burada geçiyor. Aşk burada yaşanıyor. Doğum ve ölüm burada yaşanıyor. İnsanlığın zamanı kısa ama büyüleyici, nefes kesici ve muhteşem. Umarım günün birinde sen de insanlara ve dünyaya benim verdiğim gibi değer vermeye başlarsın."

"Ben sana her şeyin üstünde değer veriyorum," dedi Kalona.

Nyx gözlerine baktı. "Verdiğini biliyorum. Kehribar rengi gözlerine baktığım ilk anda aramızdaki bağı hissettim. O andan beri beni sarhoş ettiğini düşünüyorum."

Kalona Nyx'in karşısında diz çöktü. "Seni en çok ne yaratarak mutlu edebileceğimi söyle! Ben sadece seni mutlu etmek ve koruyucun ve eşin olarak daima yanında olmak istiyorum."

"Kalona, çok sevdiğim Güçlü Ay'ın oğlu. Benim için ne yaratacağını sana ben söyleyemem. Bu, dostum Dünya Ana'ya haksızlık olur. Senin varlık kazanmandan o sorumlu. Geçmen gereken sınavları o planladı. Onun sorumluluklarını gasp edemem ve etmeyeceğim. Sana sadece bu sınavlarda ve paylaşacağımızı umduğum sonsuzlukta kendin olmanı, güçlü, dürüst ve eşsiz kalmanı istediğimi söyleyebilirim." Nyx Kalona'nın elini tuttu ve onu da beraberinde çekerek ayağa kalktı. "Şimdi seninle bu dünya hakkında, bu değişken, eğlenceli ve muhteşem dünya hakkında bir şey paylaşmak istiyorum. Benimle gel!"

Nyx bir genç kız kadar kıvrak adımlarla nehrin kumluk kıyısına kadar ilerledi. Kalona, Tanrıça'nın arkasında bıraktığı deniz kabuklarının müziğini can atarak takip etti. Nehrin kıyısına ulaşınca Kalona Nyx'in seçtiği taşları güderi eteğinin önünü kaldırarak yarattığı kesede taşıdığını fark etti.

"İşte böyle yapacaksın. Bir taş seçersin. Ne kadar pürüzsüz, yuvarlak ve yassı olursa, o kadar iyi. Sonra taşı böyle atarsın." Bileğini ustalıkla çevirerek taşlardan birini ağır ağır akan nehre fırlattı.

Taş suya gömülmeyince Kalona şaşkın bir kahkaha attı. Taş biraz önce Nyx'in nehir kıyısında sektiği gibi zarafetle suyun üstünde sekti. Tanrıça mutlulukla olduğu yerde sıçradı. "Beş kez! Beş kez sekti! İşte bu çok özeldi. Al, sen de dene."

Kalona çekinerek ve yeterince pürüzsüz, yuvarlak ve yassı olduğunu umarak bir taş seçti. Konsantre olurken kaşları çatıldı.

Nişan almaya çalıştı. Pratik olsun diye bileğini birkaç kez çevirdi ama olabildiğince kusursuz bir sonuç elde etme niyetiyle taşı hemen atmadı.

"Kalona."

Nyx'in sesi yumuşaktı. Kalona soran gözlerini ona çevirdi.

Tanrıça ona yaslandı ve çıplak parmaklarının ucunda yükselip onu dudaklarından öptü. Teninin benzersiz kokusunu içine çekerken, Kalona onu kollarıyla sardı. Neydi bu? Kalona'yı ona çeken, ona sonsuza dek yakın olmayı hiçbir bir şeyi istemediği kadar istemesine neden olan tatlı ve toprağımsı bir şey. "Bu eğlence için, bir sınav değil," diye fısıldadı Nyx. "Gevşe, düşmanlarımın güçlü katili. Senin hem oyun arkadaşı hem savaşçı olabileceğine inanıyorum." Kalona'nın kollarından ayrılmayı hiç istemediğini gizlemeye gerek görmeden, yavaşça geri çekilirken eli göğsünde kaldı. "Şimdi, eğlenmeye bak!" Nyx onu hızla itince sırtüstü düşmemek için Kalona'nın kanatları kendiliğinden açılmak zorunda kaldı.

Nyx kıkırdadı, elini ağzına kapattı ve biraz daha kıkırdadı.

Kalona Tanrıça'nın kokusunun baştan çıkarıcılığı kadar kahkahasının da bulaşıcı olduğunu düşündü. Doğruldu, suyun kenarına yürüdü ve hiç nişan almadan taşı nehre fırlattı. Taş bir *plop* sesi çıkarıp derhal suya gömüldü.

Kıkırtısını bastırmak için sonuçsuzca çaba harcayan Nyx'e baktı. "Şey," dedi yapay bir ciddiyetle. "Öyle görünüyor ki senin aksine ben aynı anda sadece bir şeyi iyi yapabiliyorum."

Nyx bir kıkırtısını daha yutarken başını yana yatırdı. "Neymiş o iyi yaptığın şey?"

"Sarhoş edici olmak," dedi Kalona ve bir parça talaş tozunu göğsünden silkeledi.

Nyx'in koyu renk gözlerinde muzip bir ışıltı belirdi. Sırıtarak, "İyi," dedi. "O zaman ben de taş sektirmede ve aklımı verdiğim her şeyde seni yenmeye devam ederim." Tanrıça bir taşı daha nehrin yüzeyine doğru fırlattı ve taş gözden kaybolmadan önce altı kez sekince bir zafer çığlığı attı.

Kalona çenesini sıvazladı. "Belki de daha az sarhoş edici olmanın üstünde çalışmalıyım."

Nyx gülümsedi. "Sakın. Bu halini tercih ederim."

"Madem öyle diyorsun. Öyle olsun." Kalona Tanrıça'nın yanağını elinin üstüyle okşadıktan sonra, yığınından yassı bir taş daha alıp nehre attı. Taş gömülmeden önce tam üç kez sekti.

Nyx'in sevinç çığlıkları Kalona'nınkilere karıştı ve Kalona gülerek Tanrıçasının yanında taşları tek tek sektirmeye başladı.

O anda, Kalona'dan daha mutlusu yoktu.

5.

SENİ YANINDA OLMADIĞIM ANDA ÖZLEMEYE BAŞLIYORUM...

Lota gümüşi sarı saçlarını tarayıp müthiş detaylı bir örgüye başlarken, Nyx aynasına bakarak, "Kalona'yı kayırdığımı biliyorum," dedi. "Niyetim bu değil. Erebus'tan hoşlanmadığımdan da değil. Aksine. Erebus'u her görüşümde beni güldürüyor. O kadar akıllı ve yetenekli ki. Şarkı söyleyip lir çalabildiğini biliyor muydun? Hatta dün beni Öteki Âlem'den Yunanistan'a çeken onun sesiydi. O kadar güzel çalıp söylüyordu ki bütün Delos Adası ondan Apollon'un kanatlı enkarnesi diye bahsediyordu. Ayaklarının dibine zeytin dalları bırakarak ona tapınıyorlardı."

Tapınılmamalı. Gök perisi onaylamadığını bir fısıltıyla belirtti.

"Ah, hayır, tapınmalarına izin vermedi. Benim izleyicilerin arasında olduğumu anlamadan tanrı olarak adlandırılmasına güldü ve notaları yanlış çalmış gibi yaptı. Gezgin bir müzisyenmiş –hem de pek iyi olmayan bir müzisyen– ve kanatları kostümünün bir parçasıymış gibi. Ölümlü gözlerin takip ede-

meyeceği kadar hızlı bir el hareketiyle Hava'yı çağırdı ve Tanrısal Enerji'yle karıştırıp onu bir anda aptal bir kuşa benzeten bir maskeye büründü. Birkaç dakika içinde, izleyiciler gülmeye ve bir kuş dansında ona eşlik etmeye başladılar. Aslında bir tanrıya ne kadar benzediğini bir anda unuttular." Nyx, Erebus'un sırf izleyen ölümlülerin iyiliği için kendini ne kadar tatlı ve şapşal gösterdiğini hatırlayıp gülümsedi.

Acaba çayırlıktaki insanlarla arasına girip kendini göstermeseydi, Kalona da aynısını yapar mıydı diye merak etti. Gülümsemesi silindi. O da tanrılığını inkâr ediyordu, öyle değil mi?

Diğerini düşünüyorsun, dedi Lota.

"Düşünüyorum. Onu sık sık düşünüyorum. Gözlerinin içine ilk kez baktığım anda bir şey oldu. Harika bir şey."

Sana layık olmalı, derken gök perisinin fısıltısı her zamankinden daha güçlüydü.

Nyx ona meraklı bir bakış attı. "Lota, ikisi de benim için yaratıldı. Erebus da Kalona da. Dünya Ana'nın sınavları formaliteden başka bir şey değil. Sonuçta bir anne gibi davranıyor; yani şefkatli ama aşırı koruyucu."

Gök perisi aynada Tanrıçasıyla göz göze gelmeyince Nyx omuz silkti. "Önemi yok. Anlamanı beklemiyorum, küçük Lota. Erebus ve Kalona senin meselen değil. Şimdi, orman perileri nerede toplandı?" Nyx ayağa kalktı ve gök perisinin, onu geçiştiren sözleri karşısında sessizleştiğini ve yüzünün asıldığını fark etmeden sarayının muhteşem topraklarına bakan pencerelerle

kaplı duvara yürüdü. "Bir grup orman perisinden, saçlarımın arasına yerleştirmen için ölümlü âlemden gardenya toplamalarını rica etmiştim. Farkında mısın, onlara yeryüzünü ziyaret etme izni verdiğimden beri çok dalgın görünüyorlar."

Ben sadece senin fark etmemi emrettiğin şeyleri fark ederim, diye mırıldandı Lota, Nyx'in duyamayacağı kadar alçak bir sesle.

Tanrıça pencereden gök perisine dönerken oda kolları mis kokulu beyaz çiçeklerle dolu titreşen ve heyecanları yüzünden yeşilden maviye ve mora, sürekli renk değiştiren orman perileriyle doldu.

"Siz ne..." Nyx durdu. Perilerin heyecanının nedenini anlamıştı. "Biri sınavına başlamaya hazır!"

Periler etrafında zıplayıp dans ederek saçlarına gardenyalar serptiler ve Tanrıça'nın saç örgülerini telaşla düzelten gök perisinden sıkı bir azar işittiler.

Nyx, Lota'nın saç tuvaletini bir an önce tamamlayabilmesi ve kıpır kıpır orman perilerinin, rengi bir genç kızın yanaklarının pembeliğini anımsatan, kendisinin seçtiği kumaşla vücudunu çabucak sarabilmesi için kıpırdamamaya gayret ederek nefes nefese, "Hangisi?" diye sordu.

Orman perileri tekrar ötmeye başladılar ve Nyx dehşetle başını salladı. Aşırı heyecanlıydılar. Tiz gevezeliklerini o bile anlayamıyordu.

Lota türdeşlerini çok iyi anlıyordu. Tanrıça'ya tek bir kelime fısıldadı: *Kalona.*

Nyx, Kalona'yı bulmakta hiç sıkıntı çekmedi. Yaratılışından bu yana, günler içinde ona çekilmek için tek yapması gerekenin onu düşünmek –güçlü ve yakışıklı yüzünü zihninde canlandırmak– olduğunu öğrenmişti.

Erebus'u da aynı şekilde bulmaya çalışmış ama başaramamıştı. Nyx bu başarısızlıktan kimseye bahsetmemişti. Özellikle de Kalona ve Erebus'a.

O gün, zihnindeki görüntü onu tanıdık bir yere, Kalona'nın Yüce Sihir Ağacı'nı patlattığı yere çok uzak olmayan çayırlığa götürdü. Gülümseyerek Dünya Ana'yı selamlarken, bu kez ölümlülerin yerleşim yerine çok yakın olmadığını fark etti.

Dünya Ana Nyx'i kucakladıktan sonra, "Tanrısal varlıklarından biri sınanmaya hazır olduğunu ilan etti," dedi. Sonra mutlulukla gülümsedi. "Ah, perilerini de yanında getirmişsin. Varlıklarından o kadar büyük bir keyif alıyorum ki."

Nyx yerlerinde duramayan perilerine anlayışla gülümsedi. "Onları şımartıyorsun."

"Ama harikalar! Onları şımartmak benim için bir zevk," dedi Dünya Ana orman perilerinden birini sevgiyle okşayarak. "Ah, bu yeni bir peri!" dedi Lota'yı görünce. "Sen nesin, güzel peri?"

"Lota bir gök perisi. Bana özel olarak hizmet ediyor."

"Çok hoş," dedi Dünya Ana ve Lota'ya gülümsedi. "Lütfen beni sık sık ziyaret et ve türdeşlerini de yanında getir."

Nyx izin verirse...

"Konuşuyor da! Ne kadar ilginç."

"Elbette izin veriyorum, Lota. Görevleriniz izin verdiği sürece, sen de diğer gök perileri de Dünya Ana'yı ziyaret edebilirsiniz." Nyx gökyüzünde Kalona'yı ararken dalgın bir tavırla konuşmuştu.

"Hava'dan beni çağırmasını istedi ama henüz gelmemiş. Kalona'n tanrıçaların bekletilmekten hoşlanmadıklarını öğrense iyi olur."

Bir anda beliren yeni ay göğü kadar siyah bir kuzgun sürüsü, Tanrıça ve Dünya Ana'nın üstünde bir tur attıktan sonra izlemeye hazırlanır gibi, yakındaki ağaçlara tünedi.

"Nyx! Seni özledim." Kalona gökyüzünden indi ve Tanrıça'nın önünde diz çöktü.

Ham güzelliği Nyx'in nefesini kesti. Kalona kanatlarının beyazıyla uyum sağlayacak bir renge boyanmış, özenle dikilmiş püsküllü deri bir pantolon giymişti. Kaslı göğsü aşı boyasıyla çizilmiş yuvarlak desenler dışında çıplaktı. Nyx onun Çayır İnsanları'nın kudretli Savaşçı Tanrısı olabilecek gibi göründüğünü düşündü. Heyecanla elini tuttu ve işveli bir tavırla onu ayağa kaldırdı.

"Beni özledin demek. Ama dün gecenin büyük kısmını seninle okyanus kıyısındaki dev ağaçların dallarına tırmanarak ve ayın aydınlattığı denizi seyrederek geçirdim." Kalona'nın elini avuç içi yukarı bakacak şekilde çevirdi. "Bak, benim için topladığın meyvelerin lekeleri hâlâ duruyor. Beni bir günden kısa sürede nasıl özleyebilirsin ki?"

"Seni yanında olmadığım anda özlemeye başlıyorum."

Kalona'nın sözleri alaycı değildi ve kehribar gözlerini Nyx'inkilerden ayırmadan, elinin üstüyle çenesini okşayarak konuşmuştu.

Torpak Ana gırtlağını temizledi. "Beni buraya yarattığın şeyi ortaya çıkarmaya hazır olduğun için çağırdın, değil mi Kalona?"

"Öyle," dedi Kalona. Daha fazla tereddüt etmeden, birkaç adım uzaklaştı. Yüzünü iki kadına ve havada asılı duran peri sürüsüne çevirdi. "Nyx, senin için sonsuza dek hissedeceğim tutkunun gücünü gösteren bir şey yarattım."

Kalona kollarını kaldırıp ay ışığı rengi kocaman kanatlarını açtı. Kadim Tanrısal Güç'le dolu, Hava'yla yoğunlaşmış sesi yemyeşil çayırlarda yankılandı.

Güç rüzgârları sizi çağırıyorum!

Kanım aracılığıyla kudreti çağırıyorum!

Tutkunun gücü, kendinizi göstermenizi
emrediyorum!
Yarattığımı Tanrıça Nyx görsün diye!

Kalona kulakları sağır eden bir çatırtıyla ellerini çırptı ve bir anda üstlerindeki hava bulanıp fırıl fırıl dönmeye başladı. Ta ki fırtına bulutları kabarıp gökyüzü tatlı bir yaz mavisinden öfkeli ve karanlık bir mora değişene kadar.

Şimdi büyü! Büyü! Çok uzaklarda büyü!
Yarattığımı Tanrıça görsün diye!

Kalona sözlerini tekrarlayarak ellerini bir gökgürültüsü gümbürtüsüyle çırpmayı sürdürürken, üstünde dönen rüzgârlar hızla uzaklaştı. Rüzgârlar hareket ederken değiştiler ve mızrak misali ilerleyen enerjiyle aydınlanıp gümbürdeyerek bir hortuma dönüşecek bir girdap oluşturdular. Hortum alçaldı, alçaldı ve gri kuyruğu birbiriyle çarpışan elementlerin neden olduğu bir patlama eşliğinde çayırlıkla buluştu. Hortum arkasında yıkım izleri bırakarak otlağın üstünden kaydı.

Nyx bakışlarını Kalona'nın korkunç ve şaşırtıcı yaratımından güçlükle ayırıp ölümsüze baktı. Kalona göz kamaştırıyordu. Rüzgâr ve enerjiden oluşan bir girdabın ortasında duruyor ve Nyx'e onu korkutacak kadar büyük bir arzuyla bakıyordu.

Tanrıça'nın nutku tutuldu. Kalona'nın bakışlarına tutsak olmuştu. Bir yandan çekiliyor, bir yandan itiliyor, onu kaybetmek kadar kabul etmekten de korkuyordu.

"Kontrol et, seni aptal!" Dünya Ana rüzgâra emrini haykırdı. "Yön değiştirdi!"

Nyx hortumun sadece birkaç saniye önce olduğu yere baktı. Gitmişti! Gökyüzünü taradı ve çayırlığın düz arazisi üstünden sekip yön değiştirdiğini İnsanların yerleşim yerinin olduğu ağaçlık alana doğru ilerlediğini gördü.

"Hava! Hemen uzaklaşmanı emrediyorum!" diye haykırdı Kalona.

Ama Kalona'nın görevi tamamlanmıştı ve artık Hava üstünde hâkimiyeti kalmamıştı. Hortumun içinde var güçleriyle esen ve uluyarak şiddetlenen rüzgârlar kamp alanına doğru hızla ilerliyorlardı.

Gökyüzünde altın rengi bir ışık parladı ve Erebus yere inip kasırgayla ağaçlık alanın arasında durdu. Güçlü ve kendinden emin bir sesle emretti:

Fırtına ve şimşek rüzgârları, tutku ve güç,
Size farklı bir niyetle emrediyorum.
Buraya huzur ve sükûnet getiriyorum.
Şimdi! Tanrıça için yarattığımı sunuyorum!

Erebus el çırptı ve avuç içlerinden akan güneş ışığı karanlık hortum bulutunun tam kalbine saplandı. Bulutlar yaz güneşinin dağladığı çiğ taneleri gibi aralanıp fırtınanın tutkusunu dağıttılar. Daha birkaç saniye önce kaotik tutku ve güçten oluşan helezonun tam ortasından bir renk büyüdü ve kavis çizerek sarı, pembe, kırmızı, mor ve yeşilden oluşan ışıl ışıl bir gökkuşağı yarattı.

Korkudan uzun çimenlerin arasına sinen orman perileri bu renkli gösteri karşısında kanat çırparak ve kendilerince öterek saklandıkları yerden çıktılar. Nyx'in arkasına saklanan L'ota bile kafasını uzatıp baktı ve zevkle iç çekti.

"Hoşuna gitti mi?" Erebus Nyx'in yanına koştu ve önce onu, sonra Dünya Ana'yı eğilerek selamladı. "Biraz aceleye geldi. Bugün alacakaranlık çökerken, renklerin en parlak görüneceği saatte sunacaktım ama kasırga beni buraya çekince planımı değiştirmem gerektiğini anladım." Erebus çatık kaşlarla Kalona'ya döndü. "Aklından neler geçiyordu?"

"Senin geçmediğin kesin!"

Kalona'nın sert ses tonuna şaşıran Nyx'in gözleri büyüdü ama o Kalona'yı azarlayamadan, Dünya Ana araya girdi.

"Kendinden başka kimseyi düşünmüyordun! Kalona bu sınavda başarısız oldun." Hoşnutsuzluğu çayırdaki otların titremesine neden oldu. Dünya Ana Kalona'ya arkasını döndü ve Erebus'un yanına gidip onu sevgiyle kucakladı. "Erebus, yarat-

tığın şey çok güzel ve çocuklarımdan bazılarını yok edebilecek korkunç bir fırtınaya son verdiğin için sana teşekkür ederim."

"Bekle, dostum," dedi Nyx sözcüklerini dikkatle, tane tane seçerek. "Kalona ve Erebus'a üç görevi yerine getirmelerini emrettiğin zaman, Tanrıçaları olarak yarattıkları şeyleri yargılamanın benim hakkım olacağını söylemiştin. Kendi beyanını sana saygıyla hatırlatmak isterim."

Dünya Ana, Nyx'in gözlerinin içine baktı. Tanrıça dostunun gözlerinde öfke ya da kızgınlık aradı ama sadece endişe ve hemen ardından bir teslimiyet buldu. Dünya Ana başını eğdi. "Bana sözlerimi hatırlatmakla iyi ettin. Yargının önünde saygıyla eğiliyorum."

Nyx derin bir nefes alarak Kalona'ya döndü. Hortum kontrolden çıkarken Kalona, Tanrıça'ya yaklaşmıştı. Nyx onu kendi yarattığı şeyden korumaya hazırlandığını biliyordu. Ayrıca kehribar gözlerindeki hüznü de fark etmişti. Aynı acıyı kendi içinde de hissediyordu.

"Kalona, benim için yarattığın şey, tam olarak istediğin şeyi yaptı. Tutkunun gücünü sergiledi ve kasırganı Öteki Âlem'den görebilirdim. Gücünü ve en derin tutkularını benimle paylaşma arzunu takdir ediyorum. Ölümsüz bir savaşçının, benim ölümsüz savaşçımın gücünü taşıyorsun ve bu hoşuma gidiyor. Ama benim için bir savaşçıdan daha fazlası olacaksan, tutkunu nezaketle, gücünü kontrolle yumuşatmak zorundasın." Aralarındaki mesafeyi kapattı. Ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Tıpkı önceki gece

onu orman meyveleriyle beslemesine izin verdiği ve birlikte ay ışığıyla aydınlanan okyanusu seyrettikleri zaman olduğu gibi, onu kollarının arasına almasına. Ancak Kalona'nın iyiliği için bu ihtiyacını yok saydı ve sözlerini tamamladı. "Yarattığın şeyin arkasındaki niyeti anlıyorum. Bu yüzden bu sınavda başarısız olmuş değilsin ama beni sevindirmedin de."

Kalona'nın omuzları çöktü. Tanrıça'nın gözlerine bakamadı. "Savaşçından daha fazlası olmak istediğim için, senden beni affetmeni ve bana seni sevindirmek için bir şans daha vermeni diliyorum."

"Seni seve seve affeder ve bir şans daha bağışlarım. Hangi elementi kullanmayı tercih ediyorsun?"

Kalona tekrar gözlerinin içine baktı. "Senin çok sevdiğin elementi. Suyu."

"Dostum?" Nyx bakışlarını Kalona'dan Dünya Ana'ya çevirdi.

Dünya Ana başını salladı. "Her ikiniz de yaratımınıza varlık verene kadar, size Su üstünde hâkimiyet bağışlıyorum. Öyle dedim ve öyle olacak."

"Teşekkürler, Dünya Ana," dedi Nyx. Ve Kalona'ya tek kelime daha etmeden ona arkasını döndü ve Erebus'un yanına gitti. Onu sevgiyle kucaklayarak, "Erebus, renk kuşağın çok güzel," dedi. "Beni çok sevindirdin. Benimle biraz yürür müsün? Seni Çayır İnsanları'yla tanıştırmak isterim. Bugün şahit olduklarının üstüne müziğinin onları neşelendireceğinden eminim."

"Tanrıçam, emrinizi yerine getirmek benim için büyük zevk."

Nyx, Erebus'un elini tutmasına izin verdi ve birlikte çimenlerin üstünden ağaçlık alana doğru yürüdüler. Ne kadar istese de, Tanrıça kendisine arkasına bir kez olsun dönüp Kalona'ya bakma izni vermedi.

6.

BANA GÜVEN, TANRIÇA. DÜŞMENE ASLA İZİN VERMEM...

Kalona sınavdan sonra günlerce surat astı ve hayranlık uyandıran bir tutku ve güç gösterisi olmasını planladığı şeyin felaketle sonlanmasını zihninde tekrar tekrar canlandırdı.

Nasıl olup da bu kadar kötü gidebilmişti?

Çayırda günlerce pratik yapmıştı. Hemen bitişikte yaşayan Çayır İnsanları kabilesi rüzgâr ve sihirden sayısız hortum yarattığına ve onları kolaylıkla kontrol ettiğine şahitlik edebilirdi. Hatta yerli ölümlüler ona yiyecek armağanlar, kıymetli aşı boyasıyla dolu çömlek kaplar ve özenle hazırlanmış kıyafetler bırakmaya başlamışlardı. Nyx'in bu halka duyduğu özel sevgiyi iyi bilen Kalona, sınavı için özenle giyinmiş, kendini Tanrıçasının hoşuna gidecek şekilde süslemişti.

Ama hiçbir şey planladığı gibi gitmemişti.

Erebus günü kurtaran ve Nyx'in hoşnutluğunu kazanan kişi olmuştu. Kalona, Erebus'un Nyx'ten daha neler kazanmış olabileceğini düşünmek bile istemiyordu.

Bir kez daha başarısız olmaya tahammülü yoktu!

"Yanlış olan o rezil elementsel sihirdi. Havanın sağı solu belli olmuyor; o kadar değişken ki. Hatalı olan Erebus'un element seçimiydi. Gerçi benim tercihim Su ondan iyi mi?" Kalona kendi seçimini düşünürken ağaçların arasındaki açık alanda bir ileri, bir geri gidip gelmeye başladı. Burası Çayır İnsanları'na uzak olduğu için sık geçmedikleri ama Kalona'nın onun için bırakmaya devam ettikleri sunulara kolayca ulaşabileceği kadar yakın bir yerdi. Kalona'nın ilgisini çeken İnsanlar değil, yiyecekleri ve yatağı için bıraktıkları kalın ve yumuşak kürklerdi. Bekleneceği üzere, Dünya Ana'nın yüzeyi en az azarlayıcı bakışları kadar sert ve rahatsız ediciydi. Ölümsüzün uykuya gerçekten ihtiyacı olmaması bedenini dinlendireceği sıcak ve yumuşak bir yeri takdir etmeyeceği anlamına gelmezdi.

"Gaak! Gaaak! Gaaak!" Onu çayırlığın etrafında takip etmeyi alışkanlığa dönüştüren kuzgunlar, tiradına ötüşleriyle eşlik ettiler.

"Beni illa takip etmek zorundaysanız, bari sessizce yapın!"

Siyah kuşlar gagalarıyla tüylerini düzelterek ona baktılar. Kalona başını salladı. "Düşüncelerimi odaklamam gerek! Su'yu Hava'dan daha akıllıca kullanmalıyım. Nyx'in beğenisini Erebus'un elinden almalıyım."

O kadar zor olmasa gerekti. Sınavı yüzüne gözüne bulaştırmadan önce Nyx onu sık sık buluyordu. Pek çok gün ve geceyi birlikte geçirmişlerdi ve Nyx onun varlığından çok hoşnut görünüyordu.

"Sağı solu belli olmayan bir element başımıza bela olmadan!" Kalona'nın hoşnutsuz haykırışı kuzgunların kanatlarını huzursuzca çırpmasına neden oldu.

Kalona durdu ve yüksek sesle akıl yürüttü. "Tanrıça'yı bir element kullanmadan ya da Tanrısal Sihri çağırmadan hoşnut edebildim. Bunu daha önce yaptım, yine yapabilirim. Ve arzuladığının sihir ya da elementler ya da yaratmanın sağı solu belli olmayan gücü değil, ben olduğumu ona hatırlatacağım samimi ve hoş bir yakınlıktan sonra, onu bir sonraki sınavıma götüreceğim. Yaratacağım şey, yakınlığımız kadar basit ve samimi olacak ve Nyx'in beğenisini kazanıp zafer ilan eden ben olacağım!" Kalona hızlı adımlarla Çayır İnsanları'nın hediyesi olan kürk, deri ve diğer şeylerin durduğu yere gitti. Aradığını bulmak için yığını talan etti ve sonunda siyah bir taştan oyulmuş, sivri ve güçlü uçlu bıçağı buldu. "Bu Çayır İnsanları'nı her gün biraz daha fazla seviyorum." Bıçağı, bir meyve sepeti ve hoş kokulu bir yufka ekmekle birlikte kürklerin en yumuşaklarından birinin arasına sardı ve Tanrıçasını her şeyden çok sevindireceğini bildiği şeyi bulmak için kuzeye doğru uçmaya başladı.

Yüksek çam ağacını devirmek için sihir kullanmadı ama içini oyup sivri burunlu zarif bir kayığa dönüştürmek için hem

ölümsüz gücünden hem de doğaüstü hızından faydalandı. Kalona ellerini kullanmaktan en az ahşabın kokusundan ve masmavi gölün manzarasından aldığı kadar keyif aldığını fark etti. Nyx gölün güzelliği konusunda haklıydı. Rengi o kadar güzeldi ki Kalona bir göz aldanması olmadığından emin olmak için sık sık bakmak ihtiyacı duyuyordu. Ama renk hiç değişmedi. Üzerinde ağaçla kaplı bir adadan başka hiçbir şey olmayan geniş ve yuvarlak su kütlesi ay ışığında bile, turkuaz rengi ve yüksek kıyılarıyla gökyüzünü içine hapsetmiş bulutlardan yapılma bir kâse gibi görünüyordu.

Kalona bütün bir gün ve gece boyunca hiç durmadan küçük sandalın üstünde çalıştı ve çalışırken her an Nyx'i düşündü. Güzelliği Kalona'ya ilham veriyordu. İşi bitince geri çekilip eserini dikkatle inceledi. Kayık, denize açılmaya uygun olmanın ötesine geçmişti. Kalona eserinin Nyx'in güzelliğini de yansıttığına inanmak istiyordu. Kayığın her tarafına ona Tanrıça'yı anımsatan semboller oymuştu. Yıldızlar, aylar, narin deniz kabukları ve dalgalar. Hatta onu son görüşünde saçlarını süsleyen beyaz çiçekleri bile tekneye kopyalamıştı.

Tekneyi gölün dik kenarından aşağı taşıyıp kayalık kıyıya yerleştirdi. Sonra kalın ve yumuşak kürkü içine yayıp meyve sepetiyle yufka ekmeği yerleştirdi. Nyx'e hazırdı. Bir sonraki sınavında Nyx için ne yaratacağına karar bile vermemişti. Hortum bulutunun aksine defalarca pratik de yapmamıştı ama niyetini, aynı hatayı tekrar etmeyecek kadar değiştirdiğine güveni

tamdı. Bu kez Nyx'e tutkunun gücünü göstermeyecekti. Bu kez güzelliği karşısında hissettiği sevinci elle tutulur hale getirecek ve ona onu, hangi çehreyi seçerse seçsin, el üstünde tutacağını gösterecekti.

Ancak çözemediği tek bir şey vardı. O da her şeye burnunu sokan Dünya Ana'yı çağıracak Su'yu kullanmadan Nyx'in gelmesini nasıl sağlayacağıydı. Sınavdan önce Nyx'le baş başa kalmak, sihri ve Su'yu kullanarak herkese açık mecburi gösterisini sergilemeden önce kendi elleriyle yarattığı şeyi ona göstermek istiyordu.

Daha önce Nyx'i çağırmak zorunda kalmamıştı. Nyx genelde gülümseyerek ve bu kadar ciddi görünmeyi bir kenara bırakıp onula çiçek toplamaya gelmesini ya da inanılmaz yumuşaklıktaki tenini bir kavis çizerek zarif omuzlarıyla birleştiği noktayı öpmesini söyleyerek kendiliğinden çıkageliyordu.

Kalona düşüncelerinden silkindi. Nyx'i öptüğünü *düşünmek* onu getirmeyecekti.

Belki de adını seslenerek şansını deneyebilirdi.

"Nyx?" Kulağa çekingen ve neredeyse çocuksu gelen sesi göğün parlak mavi yüzeyinde yankılandı. Kalona omuzlarını dikleştirdi ve tekrar denedi. "Nyx!" Bu kez yankı daha güçlüydü ama sonuç değişmedi. Nyx ortaya çıkmadı.

Kendi kendine, "Düşün!" diye emretti. "Ona Dünya Ana'nın elementini kullanmadan ve grubun tamamını buraya toplamadan ulaşmanın bir yolu olsa gerek."

Sözleri grubun küçük bir kısmını çağırmış gibi, yakındaki bir çam ağacının arkasından ufak tefek bir yaratık çıktı ve alaycı bir sesle fısıldar gibi konuştu. *Tanrıça bir hizmetkâr gibi çağrılmaz! Tanrıça buyurur! Ona buyrulmaz!*

"Sen Nyx'in perilerinden birisin. Seni çayırda onun yanında görmüştüm."

Kalona konuştuğu anda, peri ağacın arkasına geri kaçtı.

"Kaçma! Yardımına ihtiyacım var!" Kalona ikna edici olması için sesini biraz inceltmişti. Tuhaf ve akıcı bir zarafetle hareket eden yaratık vücudunun bir kısmını ağacın arkasından uzatıp ona baktı. "Korkma, sana zarar vermeyeceğim."

Korkmuyorum, dedi peri ağacın arkasından tamamen çıkarken.

"Doğru, benden korkmana gerek yok."

Lota korkmuyor.

"Lota? Bu senin peri cinsinin adı mı?"

Yaratık gücenmişe benziyordu. *Ben bir gök perisiyim. Tanrıça'nın hizmetkârı! Adımı o koydu.*

"Demek Nyx'e yakınsın."

Her zaman.

Kalona gülümsemesini sakladı. "Nyx'e her zaman yakınsan, o şimdi nerede? Onu görmüyorum."

Lota'nın tuhaf biçimli vücudu dehşetle dalgalandı ve önce açık pembeden kırmızıya, sonra da pas rengine döndü. *Burada değil. Öteki Âlem'de.*

Kalona gülümsemesini saklayamadı. "Yoksa onun adına beni gözetlemek için mi buradasın?"

Hayır! L'ota'nın sesi her zamanki fısıltı tonundan daha yüksek çıkmıştı.

Kalona'nın gülümsemesi kayboldu. "Seni beni izlemen için göndermedi mi?"

Ben kendim için izliyorum, Tanrıça için değil.

Kalona'nın kaşları keyifle kalktı. "Neden beni izlemek isteyesin?"

Tanrıça'yı üzüyorsun. Nedenini bilmek istiyorum.

Kalona bu küçük tuhaf peri kalbine bir bıçak saplamış gibi hissetti. "Nyx üzgün mü?"

Yaratık uzun kafasını sallayınca tepesindeki pembe tüy püskülü zıpladı. *Nedenini bilmek istiyorum.*

Kalona küçük yaratığın Nyx için endişeli görünmediğini, hatta Tanrıçasının üzgün olmasına aldırmadığını düşündü. Sadece meraklı görünüyordu.

"Nedenini ben de bilmek isterdim. Ve benim yüzümden bir daha asla üzülmeyeceğinden emin olmak da isterim. Bunu yapabilmemin tek yolu sadece buraya bana gelmesini sağlamak ve bu sayede onu üzen hatamı telafi etmek. L'ota lütfen Tanrıçana git ve ondan bana gelmesini rica ettiğimi, hayır, bana gelmesi için yalvardığımı söyle."

Peri taş kesilince Kalona da nefesini tuttu. L'ota nihayet cevap verince Kalona'yı aldırmazlığıyla şaşırttı.

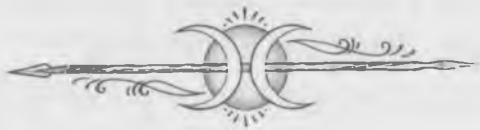
Emredersen, Tanrıça'ya burada olduğunu söylerim.

"Sana emredersem mi? Nyx'e burada olduğumu ve bana gelmesi için yalvardığımı söylemen için sana emretmem yeterli mi?"

Önemi yok. Beni ilgilendirmez. Ben sadece fark etmemin emredildiği şeyleri fark ederim.

Kalona yaratığın gerçekten tuhaf olduğunu düşündü ama "O zaman sana Nyx'e gidip bana gelmesi için yalvardığımı söylemeni emrediyorum," dedi.

Lota'nın vücudu tamamen akışkan bir hal aldı ve arkasında şaşkın ve bir kez daha hata yapmış olmaktan endişe duyan bir Kalona bırakarak gözden kayboldu.

"En sevdiğim gölü bulmuşsun."

Sesi Kalona'yı yerinden sıçrattı. Kalona bir kayanın üstüne oturmuş mavi suya bakıyordu. Tuhaf küçük gök perisi ortadan kaybolalı o kadar uzun zaman olmuştu ki Nyx'in geleceği konusunda umudunu kaybetmeye başlamıştı. Sesi kalbinde sızlayan yarada merhem etkisi yarattı. O kadar hızlı kalkıp arkasını döndü ki az kalsın dengesini kaybediyordu.

Nyx gülümsedi. "Merhaba."

"Merhaba," dedi Kalona. Tanrıçasının bütün detaylarını zihnine kaydetti. Bugün ona ilk karşılaştıkları günkü genç kız suretiyle görünmeyi seçmişti. Sarı saçları bukleler halinde omuzlarının altına kadar iniyordu. Gözleriyle aynı renkteki yaz göğü mavisi elbisesi sadeydi. Tek süsü gümüş tellere dizilmiş pırlantalar misali bir taç gibi saçlarının üstünde duran yıldızlardan örülü başlığı ve tenini süsleyen safir renkli göz alıcı dövmelerdi.

Nyx, Kalona'nın gördüğü en güzel şeydi ve sonsuza dek sadece gözlerinin içine bakabileceğini biliyordu.

"Seni özledim." Aynı anda konuştular.

Kalona kendini daha fazla tutamadı. Uzun adımlarla aralarındaki mesafeyi kapattı ve onu dikkatle ve nazik hareketlerle kollarının arasına alıp öylece durdu. Nyx'e sarılıp kokusunu içine çekerken, varlığının her zerresi mutlulukla doldu.

Burnunu saçlarına sürterek kulağına, "Evet," diye fısıldadı. "En sevdiğin gölü buldum."

Nyx gözlerinin içine bakıp gülümseyebilmek için birazcık geri çekildi. "Beni çağırmana sevindim."

"Gelmene sevindim." Kalona da gülümsemesine karşılık verdi. Varlığının onu bu kadar mutlu, yokluğunun bu kadar mutsuz edebilmesinden korkuyordu ama anda kalmaya ve onunla baş başa geçireceği her anın tadını çıkarmaya karar vererek bu düşünceleri derhal bir kenara itti. "Senin için bir şey yaptım."

Nyx'in gülümsemesi soldu. "Ah. Bir sonraki sınavı tamamlamaya hazır mısın? O zaman toprak..."

Kalona parmağıyla Tanrıça'nın dudağına dokunarak onu kibarca susturdu. "Bir sonraki sınavı vermeye hazırım ama önce sana senin için yaptığım şeyi göstermek istiyorum. Sihir kullanmadım. Su'yu yardıma çağırmadım. Sadece seni sevindirme arzumdan faydalandım. Bu konuda hiçbir sınava tutulmaya ihtiyacım yok." Kolunu Nyx'in omzuna yerleştirdi ve onu kayığı bıraktığı yere götürdü.

Nyx'in şaşkınlıkla irkildiğini hissetti. "Bunu benim için sen mi yaptın?"

"Evet."

Tanrıça kolundan sıyrılıp kayığa koştu ve sevinç sesleri çıkararak ellerini etrafına kazınmış sembollerde dolaştırdı. Kalona'ya baktığında gözleri yaşlarla doluydu.

"Gölde huzurla etrafını saran güzellikten başka hiçbir şey düşünmeden süzülebilmeni istedim," dedi. "Umarım hoşuna gitmiştir."

Nyx ona koştu ve gülerek kollarına atıldı. Boynuna sımsıkı sarılıp yüzünü öpücüklere boğarken, "Evet, hoşuma gitti!" diye haykırdı. "Bayıldım. Teşekkür ederim! Teşekkür ederim!"

Kalona kanatlarını açıp onu ayaklarını yerden keserek etrafında döndürürken gülüyordu. Nyx'in gözleri kayığı arayana dek ikisi de yerden yükseldiklerini fark etmediler. Tanrıça iç geçirerek Kalona'nın boynuna sarıldı. Kalona onu daha sıkı sardı.

"Bana güven, Tanrıça. Düşmene asla izin vermem."

Nyx kanatlı ölümsüzün gözlerine baktı. "Sana güveniyorum." Sonra onu öptü. Daha önce yaptığı gibi nazikçe ya da oyun oynar gibi değil. Susamış gibi ve susuzluğunu sadece o giderebilirmiş gibi öptü.

Kalona Tanrıça'nın tutkusuna dikkatle karşılık verdi. Onu kendine bastırmak ve onun olduğunu ilan etmek istiyordu. Ama onu memnun etmeyi daha da fazla istiyordu. Bu yüzden Nyx'e dudaklarını keşfetmesi, yüzüne dokunması, parmaklarını uzun ve gür saçlarının arasından kaydırması için zaman tanıdı. Ve bu süre boyunca onu tuttu. Güvende olmasını sağladı.

Tanrıça çok geçmeden keşfine son verdi. Sözleri kadar, al al olmuş yüzü ve hızlanan nefesi de ne kadar keyif aldığını anlatır gibiydi. "Tadını seviyorum," dedi.

Kalona arzusunu sabırla bastırmış olmasına sevinerek gülümsedi. "İşte bu çok hoşuma gitti, Tanrıçam."

"Beni kayığınla gezintiye çıkarır mısın?"

"Benim için büyük bir zevk olur ama benim kayığım değil. Senin kayığın."

"Kalona, bazen en doğru sözcükleri söylüyorsun."

Birlikte yere doğru süzülürlerken, Kalona homurdandı. "Bazen ama sık sık değil."

"Bence gittikçe daha iyi oluyorsun," dedi Nyx.

"Daha kötü olamam." Kalona Tanrıça'nın elini tutup kayığa binmesine yardım etti. "Hava sınavını yüzüme gözüme bulaştırdım," dedi ve kendisi binmeden önce kayığı göle itti.

Nyx'ten cevap gelmeyince dikkatini ahşap küreğe verip kayığı gölün camı andıran yüzeyine yönlendirdi.

Nihayet ona baktığında, Tanrıça anlaşılmaz bir ifadeyle onu seyrediyordu.

"Bana hâlâ kızgın mısın?" diye sordu Kalona.

Nyx başını salladı. "Sana hiç kızmadım. Sadece üzüldüm ve hayal kırıklığına uğradım."

"Seni üzdüğümü bilmek içimi parçalıyor," dedi Kalona. "Bir dahaki sınavda daha iyi olacağım, yemin ederim."

"Beni üzen sınav değildi. Beni hayal kırıklığına uğratan da sınav değildi."

"Neydi o zaman?"

"Erebus'a karşı fazla acımasızdın. Bunu hak etmiyordu."

Kalona az kalsın küreği tam ortasından kıracaktı. Kıskançlığına hâkim olamayarak, "Onu bana tercih etmiyorsun!" deyiverdi.

"Kalona, ikiniz de benim için yaratıldınız. Ve ikinizin de bir amacı ve benim yanımda bir yeri var. Beni üzmek ya da hayal kırıklığına uğratmak istemiyorsan, kardeşine kin beslemeyeceksin."

Kalona içinde kopan fırtınayı bastırmaya çalıştı. Haykırmak, onu paylaşmaya tahammülü olmadığını, Erebus'un yüzünü neşeli öpücüklere boğduğunu ya da dudaklarının tadını keşfettiğini düşünmeye dayanamadığını söylemek istiyordu.

"İçimde ikinize de yetecek kadar sevgi olduğuna yemin ederim," dedi Nyx ve avcunu Kalona'nın kalbine bastırmak için

uzandı. "Bana güven, Kalona. Ben yeminimi asla bozmam." Sonra onu öptü ve Kalona teninin kokusu ve dokunuşunun harikuladeliğinden başka hiçbir şey düşünemez oldu.

Bir anda, kayığı çevreleyen sudan kanat çırpan periler fırladı. Nyx'e telaşla bir şeyler haykırarak kayığın içinde ve etrafında zıplamaya başladılar.

"Evet, evet, sizi alıyorum. Yeri biliyorum. Geleceğim, geleceğim." Tanrıça'nın bu sözleri üstüne, yaratıklar hoşnut çığlıklar attılar ve geldikleri gibi çabucak gözden kayboldular. Nyx iç geçirdi ve yüzündeki suları silip özür diler gibi gülümsedi.

"Tahmin edeyim," dedi Kalona. "Erebus sınavına hazır."

"Doğru tahmin," dedi Nyx. "Başladığımız şeye daha sonra devam edebilir miyiz?"

"Evet, elbette," dedi Kalona, incindiğini ve sıkıldığını gizlemek için kayığın burnunu kıyıya çevirirken.

Tanrıça'nın kayalık kıyıya iyice yanaştırdığı kayıktan inmesine yardım etti. Nyx'in Erebus'un bu kez hazırladığı muhteşem gösteri karşısında hissedeceği sevincin beklentisiyle sessizliğini korurken, Tanrıça ona arkadan sarıldı ve yanağını çıplak sırtına bastırıp burnunu gümüş renkli kanatlarına sürttü.

"Keşke mutluluğu seçsen. Aramızda sonsuza kadar sürecek harika bir mutluluk var," dedi.

Kalona Tanrıça'nın teninin sıcaklığını ay ışığı serinliğindeki teninde duymaktan büyük bir zevk alarak kollarını kollarına

bastırdı. Derin bir nefes aldı ve sıkıntısını belli etmemek için bilinçli bir çaba sarf etti.

Nyx'in gülümsediğini hissedebiliyordu. "İşte, böylesi daha iyi," dedi Tanrıça ve önce sırtının ortasını, sonra sırayla kanatlarını öptü. Kalona o anda Nyx'in onu asla bırakmayacağını sandı ve onunla minicik de olsa bir an daha kazanabilmek için hiç kıpırdamadan durdu. Nyx kollarını çekti ama ondan uzaklaşmadı. Kalona onun tereddüdünü hissetti. Ve sonra Tanrıça kanatlarını tek tek okşadı. "Çok güzeller. Onlara sonsuza dek baksam da yeni renkler bulabilirim. Gerçekten beyaz olmadıklarını biliyor muydun?"

"Arkamda oldukları için görmem çok zor." Kalona'nın gülümsemesi sesine yansımıştı.

"Ay ışığı gibiler elbette ama bu kadar yakından bakınca renkleri bana incileri anımsattı. Çok güzeller..." diye tekrarladı bir kez daha okşayarak.

Kalona döndü ve onu kollarının arasına aldı. "Bende böyle bir güzellik bulabilmen özel bir sihir sanki."

"Aramızdaki her şey güzel," dedi Nyx Kalona'nın gözlerinin içine bakarak. "Lütfen bunu bil. Kalbimdeki yerin ne bu âlemde ne diğerinde hiçbir varlık tarafından doldurulamaz."

Kalona onu kibarca öptü. "Söyle bana Tanrıça, seni nereye götüreyim?"

"Önce güneye, sonra biraz kuzeye. Perileri doğru anladıysam, ki bazen çaba gerektiriyor, Erebus sıradaki sınavı için hoş kokulu bir yer seçmiş."

Kalona kendini homurdanmaktan alamadı. "Ne yapacakmış? Senin için bir çiçek tarlasını mı sulayacakmış?"

Nyx gülerek kollarını ölümsüzün boynuna doladı. "Bu yere dair hatırladığım hoş koku çiçeklerden gelmiyor. Bu nedenle orada çiçek yaratmak gerçekten olağanüstü bir şey olur."

Kalona kollarında Nyx'le göğe yükselirken, olacakları korkuyla bekliyordu.

7.

KARDEŞLİĞİNİZ BENİ HİÇBİR SINAVIN SEVİNDİREMEYECEĞİ KADAR SEVİNDİRİYOR...

"Ah! Leş gibi kokuyor." Kalona burnunu tiksintiyle buruşturdu. "Seni o çamura ve rezilliğe daha fazla yaklaştıramam."

"Nyx, demek geldin. Seni görmek ne güzel." Dünya Ana onu kucakladı.

"Seni görmek de çok güzel." Nyx de Dünya Ana'yı kucakladı ve sonra Yüce Ana'yı her yerde takip etmeyi alışkanlık haline getiren, dans eden orman perilerine gülümsedi. "Nereye kaybolduklarını merak edecek olursam, tek yapmam gereken seni bulmak, periler de orada demektir."

Dünya Ana'nın bakışları Kalona'ya kaydı. "Ve ben de senin nereye kaybolduğunu merak edersem, tek yapmam gereken Kalona'yı bulmak. Kalona neredeyse Nyx de orada demektir."

Kalona başını hafifçe ama saygıyla eğdi. "Seni selamlıyorum, Dünya Ana."

"Ben de seni selamlıyorum," dedi Dünya Ana. "Hazır olduğun zaman, sınavına başlayabilirsin. Geçen seferkinden iyi gideceğini umuyorum."

"Hazırım ama..."

"Ama sizi buraya çağıran bendim! Bu noktadan bir yere kıpırdamanıza gerek yok. Buradan kusursuz bir şekilde görebileceksiniz." Erebus öğlen güneşi misali ışıl ışıl parlayarak gökyüzünden indi. "Dünya Ana, güzelliğin çam ağaçlarının ihtişamını gölgede bırakıyor," dedi abartılı bir tavırla önünde eğilirken.

"Ne kadar etkileyici ve yakışıklı." Dünya Ana ona sevgiyle gülümsedi.

Sonra Erebus, Nyx'e döndü ve arkasından ucunda parlak mor bir çiçek olan hoş kokulu tek bir ot uzattı. Nyx'e yaklaşırken gülümseyerek, "Merhaba, Tanrıçam," dedi. "Bu bitki bana teninin kokusunu hatırlattı. Umarım yarattığım şey, benim kadar senin de hoşuna gider." Erebus çiçek dalını Nyx'in saçlarının arasına, kulağının arkasına taktı.

Nyx gülümsedi. "Lavanta! Haklısın, Erebus. Narin kokusunu gerçekten çok severim. Sık sık bileklerime sürterim. Teşekkür ederim."

"Buradaki pis kokuya dayanabilmemiz için keşke hepimize birer dal getirseymişsin," dedi Kalona aksi bir tavırla.

"Kardeşim, asık suratını özlemişim ama büyük olasılıkla tek nedeni benimkine çok fazla benzemesi." Erebus Kalona'nın omzuna vurdu.

Nyx, Kalona'nın yüzünün kardeşine patlamaya hazır bir fırtına bulutuna dönüştüğünü düşündü.

"Buranın kokusunda hiçbir sorun yok," dedi Dünya Ana sert bir sesle. "Toprağın hemen altındaki minerallerle sıcağın karışımından kaynaklanıyor. Kış boyunca pek çok hayvan buraya gelir ve yaydığı ısıdan faydalanır. Kokudan yakınmazlar. Donarak ölecek olsaydın, sen de yakınmazdın Kalona."

"Ben bir ölümsüzüm. Biz asla ölmeyiz," dedi Kalona sakin bir sesle.

"Öyle mi?" diye yanıtladı Dünya Ana. "Asla uzun bir zaman."

"O zaman bir anını bile ziyan etmeyelim," dedi Nyx. "Erebus, benim için Su ve sihirle yarattığın nedir?"

"Çok hoşuna gideceğini umduğum bir şey." Erebus kocaman kanatlarını iki kez çırparak havaya yükseldi ve içinde çamur barındıran ve nahoş kokulu bir su buharının tüttüğü havzanın ağzının yakınında durdu.

Aşağıdaki toprağın çamuru ve ısısı,
Gösterime başlamak için sihirle karışın!

Erebus açık kanatlarından altın rengi minik bir tüy koparıp dudaklarına götürdü ve üfledi. Sihirle karışık nefesi tüyü aşağıdaki çamura ve onun altındaki pisliğe ağır ağır indirdi. Tüyün toprağa değdiği anda Nyx'e bahar yağmurlarının orman sayvanında çıkardığı sesi anımsatan bir *foşşş* sesi duyuldu ve çamurdan altın renkli tüyü de yanında taşıyan bir buğu yükseldi. Güneş ışığı tüye dokunurken, içindeki altın parıldayarak büyüdü ve çamur içinde gökkuşağının bütün renklerini barındıran bir buğuyla kaplandı.

"Daha önce yaptığından farklı değil," diye mırıldandı Kalona.

"Şşşt," diye fısıldadı Nyx. "Sınav tamamlanmadı."

Erebus kanadından bir tüy daha kopardı. Bu seferki uzun ve altın renkli bir tüydü. Tüyü bir mızrak gibi tutarak dedi ki:

Ödünç alınmış yaratımla ve eski Tanrısal sihrimle,
Su'yu sınavıma katılmaya davet ediyorum.
Yeniden salınmış güçle zengin ve ışıldayan gayzer, öne çık.
Gücünle Nyx'e sonsuza dek sadık ve dürüst olacağımı göster!

Erebus altın rengindeki uzun tüyü fırlattı. Tüy bir yaydan atılmış gibi güzel bir kavis çizerek önce yukarı tırmandı sonra

aşağı inerek sivri ucundan çamura saplandı. Bir an hiçbir şey olmadı. Tam Nyx Erebus ve başarısızlıkla sonuçlanan yaratımı için üzülmeye başlarken, tüyün altındaki toprak gümbürdemeye başladı ve tüy, kayalık bir sahile vuran dalga sesleri eşliğinde yerden dümdüz ve çok yükseğe fışkıran bir su sütununun arasında havaya fırladı.

Gayzer su püskürtmeye ve puslu gökkuşağının arasından açık mavi gökyüzünde Nyx'in Öteki Âlem'den hiç zorlanmadan görebileceği kadar yükseğe tırmanmaya devam ederken, Tanrıça sevinçle el çırptı. "Bu harika, Erebus."

Dünya Ana, "Gerçekten de güçlü ve güzel bir yaratım," diyerek onayladı.

Erebus bir oğlan çocuğu gibi sırıtarak Nyx'in önüne kondu. "Üstelik en iyi kısmı da değil. Asla durmayacak ve senin anın için, sonsuza dek fışkırmaya devam edecek. Bu yüzden ona Eski Sadık adını verdim. Sonsuzluk ne kadar uzun sürerse sürsün, bu gayzer gibi ben de her zaman sadık oyun arkadaşın ve dostun kalacağım, Tanrıçam."

"Teşekkürler, Erebus," dedi Nyx onu kucaklayarak. "Yarattığın şey çok hoşuma gitti. Bu sınavı kolayca geçtin."

Erebus sırıtmaya devam ederek Kalona'ya baktı. "Sıra sende kardeşim."

"O zaman beni takip et ve etkilenmeye hazırlan." Kalona Erebus'a itiraz etme fırsatı bırakmadan, Nyx'i kucakladığı gibi havaya fırladı ve batıya doğru yol almaya başladı. Nyx, ölüm-

süzün geniş omzunun üstünden bir yandan da kahkahalarla güldüğünü gördü.

"Perilerin bize yetişmek için koşturmaları gerekecek," dedi.

"Evet, Erebus'un da Dünya Ana'yı taşırken yetişmekte zorlanacağını ummuştum."

"Nazik ol," dedi Nyx ama azarını başını ölümsüzün güçlü omzuna yaslayarak yumuşattı.

"Benden hoşlanmıyor."

"Daha nazik ol. O varken hep savunmaya geçer gibisin."

"Bakışları beni rahatsız ediyor," dedi Kalona.

"Yine de tavsiyem aynı. Dünya Ana'ya, Erebus'a, bu âlemde yaşayan ölümlülere, en önemlisi kendine karşı nazik ol."

"Sana karşı nazik olmam gerektiğinden bahsetmedin."

Nyx ölümsüzün yanağını okşadı. "Buna gerek olduğunu sanmıyorum." Başını tekrar Kalona'nın omzuna yasladı ve bu sınavın sonucunun bir öncekinden çok farklı olmasını umarak kendini kollarına bıraktı.

Kalona eski ağaçların canlı yeşiliyle kaplı yemyeşil bir ormana indi. Kayalar küçük ve hoş boğazlar oluşturuyordu ve arazinin

tamamı eğrelti otları ve yosunla kaplıydı. Kalona yosunla kaplı kayaların en büyüğünün üstüne kondu ve Nyx'i nazik hareketlerle bıraktı. Erebus ve Dünya Ana onlara katılmadan önce onu çabucak ama eksiksiz bir şekilde öptü ve "Yukarı bak," dedi. Sonra kayadan havaya zıpladı ve onu taşıyan güçlü kanatları sayesinde kısa süre içinde yeşil sayvanın arasında gözden kayboldu.

Kısa süre sonra Erebus ve Dünya Ana da peşlerinde arkada bırakılmanın hoşnutsuzluğuyla söylenen birkaç orman perisiyle geldiler.

"Nerede?" diye sordu Dünya Ana.

Nyx yukarıyı işaret etti. "Oraya bakmamızı söyledi."

"Dik kayalar, yosun ve eğrelti otuyla kaplı bir yamaçtan başka bir şey yok ki. Yukarı kadar çıkan keçi patikaları bile yok. Fazla kayalık, fazla kaygan," dedi Dünya Ana yukarı bakarak.

"Kardeşimin niyetini merak ettim," dedi Erebus.

Nyx onun sadece meraklı göründüğünü ve hasetten uzak olduğunu fark edip gülümsedi. Kolunu koluna geçirdi. "Sen hiç kötü niyetli değilsin."

Erebus'un gülümsemesi güneş parlaklığındaydı. "Sevinçli ve neşeli olmak çok daha eğlenceliyken neden kötü niyetli olmakla zaman harcayayım?"

"Mükemmel bir soru, genç Erebus," dedi Dünya Ana bakışlarını Nyx'ten ayırmadan. "Bilge bir tanrıça herhangi birinin

neden kötü niyetli olmayı neşeli olmaya yeğleyebileceğini merak etmeli."

Canı sıkılan Nyx, Dünya Ana'ya bakmadı. Gözlerini yukarı dikip ay ışığı rengindeki kanatlardan bir iz aradı. Ve yeşil fonun üstünde koyu renkli silüetini gördü. Kalona dik ve kayalık bir uçurumun en tepesinde duruyordu. Biraz aşağısında, Nyx ve diğerlerinin durdukları yerden çok daha yukarıda kalan bir yerde, kayaların açılıp aşağıdaki ormanla birleştiği yerden hemen önce, bir küveti andıran bir çıkıntı oluşturan üstü yosunla kaplı bir kaya vardı.

Kalona bir kolunu başının üstüne kaldırdı ve açık avcunu öne uzattı. Güçlü sesi kayalarda yankılandı.

Güzelliğiyle beni esir etti,
Kalbim ve ruhumda hep mızrağını taşıyacağım.
Ölümlü âlem onun gerçek olmasından mutlu olmalı.
Yemininden dönmek Nyx'in asla yapmayacağı bir şey.
Bu yüzden bana gel eski kutsal sihir.
Benim olmaya yazgılı bir silah biçimine bürün!

Kalona'nın üstündeki hava titreşir gibi oldu ve bir anda oniksten yapılma uzun bir mızrak belirdi. Kalona mızrağı tuttu ve dedi ki:

Su, çağrımdaki yaratma yeteneğine kulak ver.
En sevdiği başlığını kristal ve ışıltılı bir şelaleyle yansıt!

Kalona mızrağı ayaklarının dibindeki kayaya sapladı ve çağrısına yanıt veren su, kayanın içindeki çatlaktan fışkırıp Nyx'in saçlarını süsleyen yıldızlı başlığın kusursuz bir taklidi olarak sonu gelmeyen ve gittikçe hızlanan bir kristal berraklığıyla kayanın kenarından aşağıdaki havzaya dökülmeye başladı.

Nyx zevkle iç geçirerek el çırpmaya ve gülmeye başladı. Kalona yanına inmek için kendini kayadan aşağı bıraktı ve kollarına atılan Nyx'i kucakladı.

Ayakları yeniden yere basınca Nyx dostuna bakıp sırıtarak "Dünya Ana!" dedi. "Kalona senin çok sevdiğim armağanını yeniden yaratmış."

Dünya Ana'nın gülümsemesi temkinli ama içtendi. "Aynen öyle yapmış. Aferin sana, Kalona. Bu şelale ormanıma eşsiz bir süs oldu ve bana her zaman sadık Tanrıçamıza duyduğumuz sevgiyi hatırlatacak."

Orman perileri yosunla kaplı kayaların etrafında dans ederek onaylarını verdiler.

Erebus Kalona'ya yaklaşıp elini uzattı. "Tanrıçamıza layık bir güzellik."

Kalona anlık bir tereddüdün ardından Erebus'un elini tuttu. Çarpık bir gülümsemeyle, "Teşekkürler, kardeşim," dedi. "Üstelik bu güzellik kötü kokmuyor."

Erebus kafasını arkaya atarak güldü. "Bugün sen kazandın, kardeşim. Ve bunun çok hoşuma gittiğini itiraf ediyorum. Espri anlayışını daha sık sergilemelisin. Bu Kalona'yı asık suratlı, tatsız Kalona'dan daha çok sevdim."

Nyx yanlarına gitti ve elini kenetlenmiş ellerinin üstüne koydu. "Kardeşliğiniz beni hiçbir sınavın sevindiremeyeceği kadar sevindiriyor. Sanki Su içimi taşkın bir sevinçle doldurmuş gibi."

Dünya Ana da onlara katıldı ve "Sizi bu sınavlara sokarken, niyetim buydu," dedi. "Tanrıçamıza layık yoldaşlar yaratıldığından emin olmak istemiştim. Bugün ben de çok hoşnut kaldım. Söyleyin bana Kalona ve Erebus, son sınavınız için hangi elementi seçeceksiniz?"

Nyx, başıyla Erebus'a işaret etti. "Su'yu Kalona seçtiği için, sıradaki seçim senindir."

"Kardeşim de kabul ederse, seçme hakkımdan feragat ediyor ve benim yerine senin seçmeni rica ediyorum."

"Kardeşime katılıyorum," dedi Kalona.

Nyx'in gülümsemesi göz alıcıydı. "O zaman son sınavınız için element olarak Ruh'u seçiyorum."

"Pekâlâ, o zaman. Her ikiniz de yaratımınıza varlık verene kadar, size Ruh üstünde hâkimiyet bağışlıyorum. Öyle dedim ve öyle olacak," dedi Dünya Ana.

"Ve şimdi, senden ayrılmalıyım," dedi Erebus.

"Ayrılmak mı?" dedi Nyx soran gözlerle.

"Ah, sadece şimdilik. Sanırım Dünya Ana'yla birlikte Eski Sadık'a dönmemiz gerekiyor," dedi Erebus bakışlarını Kalona'dan Nyx'e çevirdikten sonra Dünya Ana'ya manidar bir bakış göndererek. "Perilerin bazıları eksik. Sanırım hâlâ gayzerdeler. Işıltılı renklerin dikkatlerini nasıl dağıtabildiğini biliyorsunuz."

"Gidip o zavallıcıkları toplayalım," dedi Dünya Ana. Erebus onu dikkatle kucaklarken "Gelin, orman perileri," diye seslendi. "Geri dönüp kardeşlerinizi bulalım."

Erebus göğe fırlamadan önce, Nyx usulca koluna dokundu. "Teşekkür ederim. Benim için çok kıymetlisin."

"Sen de benim için, Tanrıçam," dedi Erebus. "Hoşça kal, kardeşim. Bir sonraki sınavda yardımıma ihtiyacın olursa beni doğan güneşte bulabilirsin." Peşinde gevezelik eden orman perileriyle göğe yükselip Nyx ve Kalona'yı baş başa bıraktı.

"Sandığımdan daha zeki; gerçi boyu beni hâlâ şaşırtıyor," dedi Kalona.

"Boyu mu? Ama ikiniz neredeyse aynısınız."

"O benden daha kısa ve daha genç," dedi Kalona. "Yine de hazır benzerliğimizden bahsetmişken müthiş yakışıklı olduğunu kabul ediyorum."

"Sen iflah olmazsın!" dedi Nyx şaka yollu göğsünü iterken.

Kalona gülerek onu kucakladı ve kendini geriye doğru bıraktı. Nyx çığlık atarken Kalona kanatlarını açtı ve artık berrak suyla dolu olan havzanın hemen üstündeki bir kayaya kadar uçtular. Kalona Tanrıça'yı kollarının arasından bırakmadan kulağına fısıldadı. "Düşmene asla izin vermeyeceğimi söylemiştim."

Nyx altlarında ışıldayan suya şüpheyle bakarak, "Peki ya ben sana dağ sularının ne kadar soğuk olduğunu söylemiş miydim?" dedi.

"Ateşe hükmedemem ama sen hükmedebilirsin, Tanrıçam," dedi Kalona.

Nyx sırıttı. "Evet, hükmedebilirim." Kalona'nın kollarının arasından sıyrıldı, yüzünü şelaleye çevirip ellerini kaldırdı. *Seni çağırıyorum, Ateş,* dedi. *Bu sulardaki sıcaklığını gerçekten istiyorum.*

Aynı anda şelaleyi ve su havuzunu çevreleyen taşlar köz gibi parlamaya başladı ve sudan ılık bir buğu yükseldi.

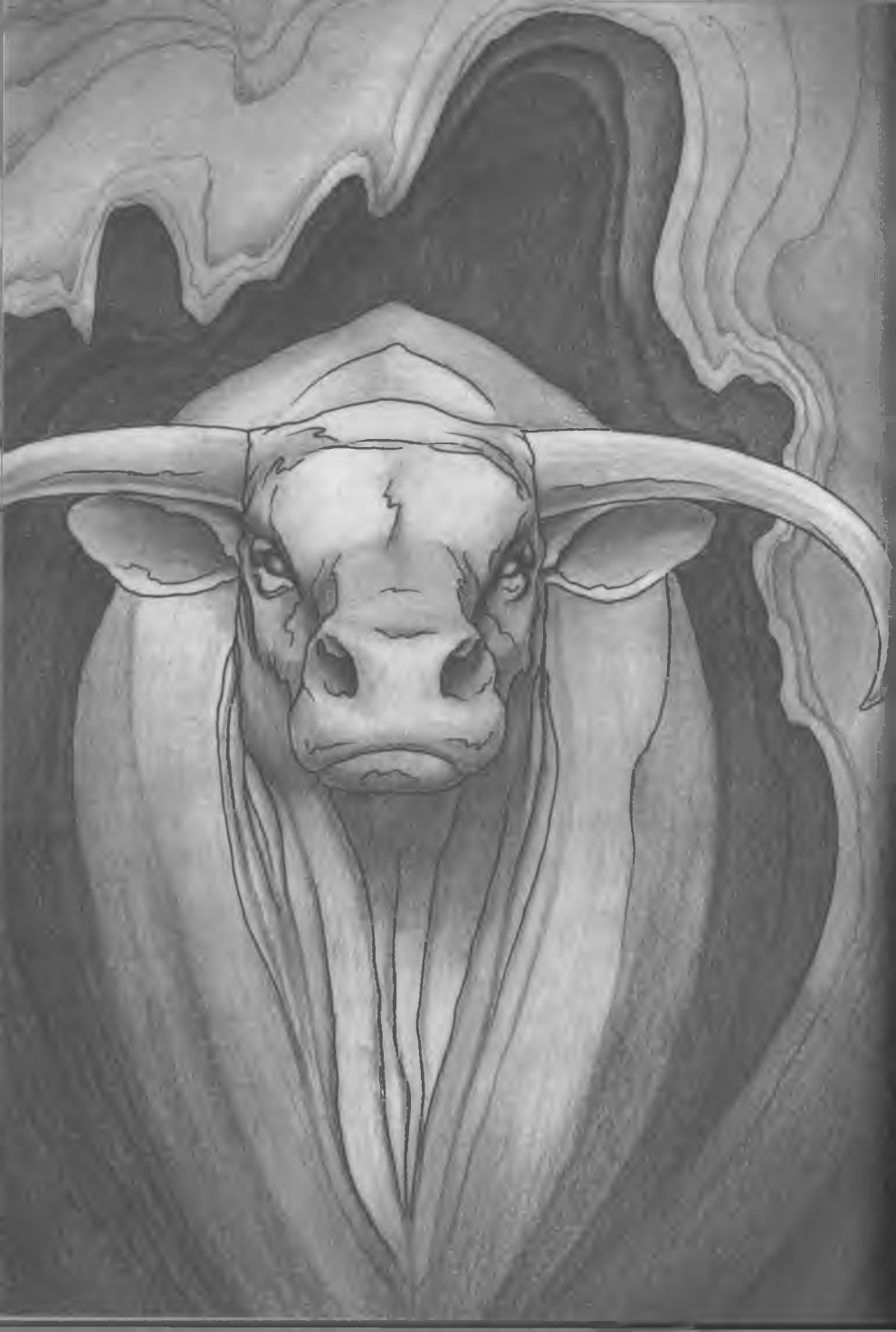
"Girelim mi?" diye sordu Kalona.

"Cevabımı zaten biliyorsun. Su'yu çok severim," dedi Nyx. "Ayrıca seni de çok severim." Tanrıça özellikle arkasına uzandı ve gümüş renkli bir kurdeleyi çekip elbisesini çözdü. Omuzlarını sallayınca gök rengi bir kumaş yığını ayaklarının dibine

düştü. Başında sadece yıldızlardan yapılma başlığıyla, "Bana eşlik edecek misin?" diye sordu.

"Her zaman," dedi Kalona ve onu kollarının arasına aldı.

Birbirlerinde buldukları zevke kendilerini öylesine kaptırmışlardı ki ikisi de gök perisini fark etmedi. Lola hasetten kısılmış gözlerle ölümsüzlerin sevişmesini izledikten sonra hiç ses çıkarmadan karanlığın içinde kayboldu.

8.

IŞIĞIN OLDUĞU YERDE MUTLAKA KARANLIK DA OLMALI...

"Neden bu kadar zor?" Kalona'nın sıkıntısı içinden taşıyordu. Kayayı alıp kendinden uzağa fırlatarak onu hep izleyen kuzgunların gaklayarak kanat çırpmasına neden oldu. Tanrıçası için yeni bir yaratık türü yaratmaya çalışırken, cansız nesnelere ruh üflemeye çabalıyordu ve şu ana kadar başarısız olmuştu.

Önce bir ağaca, çayırın kıyısındaki ağaçlık bölgenin tam karşısında büyüyen dallı budaklı meşelerden birine bilinç yerleştirmeye çalışmıştı.

Görünüşe bakılırsa ağaçlar zaten kendine arkadaş aramayan canlı birer ruh barındırıyordu. Kalona ağacın içine ruh fırlatınca eğri büğrü meşe, sinek kovalayan bir at gibi titremiş ve Kalona'nın sihrini ona geri fırlatmıştı. Ayakları yerden kesilen ölümsüz sırtüstü yere serilmiş ve fiyaskoya tanık olup derhal adaçayı tütsüsü yakan ve Kalona'nın kamp alanının etrafında dans ederek her tarafı dumana boğan yerel Şaman'ın çıkardığı

seslere ve tekrarladığı ilahilere katlanmak zorunda kalmıştı. Kalona'nın ölümlünün ne yaptığını sandığı konusunda hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, adaçayı tütsüsü dumanının gözlerini sulandırdığı, burnunu gıdıkladığı ve bunun canını en az gürültücü kuşlar kadar sıktığıydı. Ölümlüyü cezalandırıp baş belası Dünya Ana'yı tahrik etmek yerine, vücudunu arındırmanın zihnini de arındıracağını umarak kristal duşta yıkanmak için Nyx'in şelalesine uçmuştu.

Tanrıça oradaydı ve yosun kaplı kayanın üstünde güneşleniyordu. Kalona yanına konunca gözlerini açmış ve ona sevinçle gülümsemişti.

"Gerçekten sen misin, yoksa uyanıkken harika bir rüya mı görüyorum?"

Kalona onu kollarına alıp ne kadar gerçek olduğunu göstermişti.

Kalona huzuru Nyx'in kollarında buluyordu ama bu huzur sadece birlikte oldukları sürece vardı. Nyx ondan ayrılıp yalnız ama tatmin olmuş bir halde Öteki Âleme Kalona ise kamp alanına döndüğü zaman, Tanrıça'nın kollarında bulduğu mutluluk sadece ayrılıklarının hissettirdiği hüsranı artırıyordu.

"Yaratma gücü ve Ruh elementiyle karışık Tanrısal Enerji." Kalona yüksek sesle düşünerek geceleri yaktığı kamp ateşinin yakınına sürüklediği devrik ağaca oturdu ve uzun bir çubukla közleri karıştırmaya başladı. "Ruh, enerji ve yaratım, hayata denk geliyor. Bunu ben akıl edebildiysem, Erebus da etmiştir. Yarattığı

şeyi Nyx'e gösterip gülümseyerek alkış tutmasını sağlarken nasıl tüylerini kabartıp kanat çırpacağını görür gibiyim." Kalona ateşi öyle sert itti ki elindeki çubuk ortasından kırılıverdi.

"Cevabı burada oturup ateşe bakarak bulamayacağım." İşte kayayı o zaman fark etti. Kalp biçiminde, yassı bir kum taşıydı. İki eliyle kayayı kaldırıp işe yarayacağına karar verdi. Hızlı bir ilahiyle çağırdığı Ruh'u sihir ve yaratımla karıştırdı ve cansız taşın içine akıttı.

Kaya ortadan ikiye ayrılıp kum püskürterek gülünç derecede çirkin pıhtılaşmış enerji yumruları oluşturunca Kalona taşı tiksintiyle elinden attı. "Neden bazı şeyler ruh ve canla dolabilirken diğerleri dolmuyor? İnsanlar da bir zamanlar toprak ve suydu. Onlara bir de şimdi bak!" diye haykırdı göğe.

Kamp alanının etrafındaki çimenlerin bir kısmı hışırdadı. Kalona hoşnutsuzlukla çenesini sıktı. Yine o lanet olası Şaman olsa gerekti. Adam ömrünün kışını Kalona'yı gözetlemeye adamışa benziyordu.

Üç kuzgun ayıplar gibi gakladı. Kalona sızlayan alnını ovaladı.

"Bu sınavı tamamlayıp bu âlemden kalıcı olarak ayrılmam için kusursuz nedenler listesine bir ek daha," diye homurdandı. Günler önce Öteki Âlem'de Nyx'e katıldığı zaman, Tanrıça'ya *orada* yeterince eğlence yaratabileceğine ve *burada* daha az zaman geçirmesini sağlayabileceğine karar vermişti.

Şaman, Kalona'nın planına destek vermek ister gibi, sürekli tekrarladığı, bitmek bilmeyen ilahisine başlamak için o anı seçti. Kalona iç geçirerek biçimsiz kayayı fırlattığı yöne baktı. Oradaki otların dalgalandığını, yıldızlı gece göğüne gri bir tütsü dumanının yükseldiğini görünce hiç şaşırmadı.

"Kayayı buldu." Kalona kafasını salladı. "Gömmeliydim. Şimdi bütün gece ilahi okuyacak ve burada huzur bulamayacağım."

Kalona kanatlarını açtı ve göğe yükselmeye hazırlandı. Nyx'in şelalesine dönecekti. Belki de Nyx şafak vakti varlığıyla onu ödüllendirir ve Kalona kollarında huzur bulabilirdi.

Ama ölümsüz tereddüt etti. İçgüdüleri Ruh sınavı bulmacasının cevabının burada olduğunu söylüyordu. Burası Nyx'in çok sevdiği ve en sevdiği insan türünün yaşadığı çayırlıktı. Burada ona Nyx'i Erebus'un tezgâhlayacağı her tür renkli gösteriden daha fazla sevindirecek şeyi yaratma ilhamı verecek bir şey mutlaka olmalıydı.

Kalona Şaman'ın sesinin yükseldiği yerin tam tersi yönde yürümeye başladı ve can sıkıcı bir durağanlığa düştü. Gece açık, ay neredeyse dolunaydı. Kalona olağanüstü görüş becerisi olmadan da yolunu bulmakta hiç sıkıntı çekmezdi. Babasının gümüş rengi ışığı çayırlığı bir ot denizine dönüştürüyordu. Kalona yürürken kanatlarını açtı ve yüzünü göğe kaldırıp sakinleştirici ışığa verdi. Işığın onu yatıştıran ve dikkatini toplamasına yardım

eden etkisiyle, sıkıntısı kısa sürede geçti ve yerini yenilenmiş bir özgüven ve amaç hissine bıraktı.

"Bu son görevi de tamamlayıp sonsuza dek yanındaki yerimi alacağım. Bu ayrılık bizi bekleyen zaman denizinde minicik bir damladan başka bir şey değil," dedi.

Biraz gerisinde, sağ tarafta kalan otlar hışırdadı. Kalona iç geçirerek durdu, döndü ve kararlı adımlarla geri yürüdü. "Şaman, bu işe bir son vermelisin. Beni rahat bırak!" Ve gece göğünde süzülen sihirden yarattığı mızrağın yassı ucunu yere vurarak bir gökgürültüsüne neden oldu.

Şaman değil! L'ota! Peri Kalona'nın mızrağından hızla kaçarken haykırdı.

"L'ota, yoksa Nyx'ten haber mi getirdin? Tanrıçam beni mi çağırıyor?"

Nyx'ten değil. İzliyorum.

Kalona iç geçirmemek için kendini zor tuttu. Bu akşam hiçbir şey yolunda gitmeyecek miydi? "Küçük gök perisi. Korkarım hayal kırıklığına uğrayacaksın. Burada hüsranımdan başka seyredecek bir şey yok. Öteki Âleme dön. Orada çok daha iyi olursun."

İzliyorum. Kanatlıya yardım ediyorum.

"Bana mı yardım ediyorsun? Son sınavda mı demek istiyorsun?" Kalona kıkırdadı. "Ufaklık, Ruh ve yaratma sihri hakkında ne biliyor olabilirsin ki?"

Yaratığın vücudu akışkanlaştı ve fısıldayan sesi daha kurnaz bir tınıya büründü. *L'ota bir sürü, bir sürü şey biliyor. L'ota bir sürü, bir sürü şey görüyor.*

"Nyx'e bu kadar yakınsan hiç şüphem yok," dedi Kalona. "Söylesene, L'ota. Tanrıça için ne yaratmalıyım?"

Tanrıça mücevherleri sever. Taçları, kristal gerdanlıkları, deniz kabukları ve taşlardan yapılma kolyeleri.

Kalona'nın gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Onun için canlı mücevherlerden bir kolye yapabilirsem, Nyx'in çok hoşuna gidecektir." Eğilip yaratığı okşadı. "Teşekkürler, L'ota."

Gök perisinin teni dalgalandı ve parlak bir kırmızıya döndü. *L'ota bir sürü, bir sürü şey biliyor*, diye mırıldanırken kendinden çok hoşnut görünüyordu.

"Gerçekten de biliyorsun. Belki de bana mücevherleri nereden bulabileceğimi de söyleyebilirsin," dedi Kalona.

Söylemem.

"Elbette söylemezsin," dedi Kalona, sabrı orada bulmayı umar gibi göğe bakarak.

Söylemem. Gösteririm.

Gök perisi bu sözleri söyledikten sonra, koluyla onu takip etmesini işaret ederek hızla uzaklaştı. Kaybedecek neyim var? Kalona omuz silkerek perinin peşine düştü.

"L'ota bu mücevherler tam olarak nerede?"

Mağarada.

"Peki bu mağara nerede?"

Boğa izlerini takip et. Mağarayı bul.

Kalona Çayır İnsanları'nın bizon adını verdikleri güçlü hayvanları görmüştü. Arazide kalabalık sürüler halinde dolaşıyorlardı. Bazen o kadar kalabalık oluyorlardı ki çayırlığı bir ufuktan diğerine tamamen kaplıyorlardı. Kalona birkaç yaşlı boğayı tek başına görmüştü ama bizon, boğa, inek ya da buzağı, hiçbir hayvanın bir mağaraya gittiğini gözlemlememişti.

"Lota yanılıyorsun, bizonlar mağarada yaşamaz."

Gök perisi bir yılan gibi kıvrılırken duraksadı ve badem biçimli gözlerinde tuhaf bir ışıkla ona baktı. *Bizon değil. Boğa.*

"Hiçbir şey anlamıyorum. Sanırım artık benim..."

Peri, *Boğa izleri!* diyerek sözünü kesti ve söylediği gibi çatal toynakların toprakta derin izler bıraktığı yeri işaret etti. Kalona izleri inceleyip şu ana dek gördüğü bütün hayvanlardan daha iri bir hayvana ait olması gerektiğini düşünürken, Lota'dan yükselen zafer dolu, *Mağara! Mağara!* çığlıkları tekrar onu takip etmesine neden oldu.

Peri toprakta kayalık bir yarığa benzeyen ağzın önünde duruyordu. Ağaçlık alana çok uzak değildi ve kolayca gözden kaçacak kadar küçüktü. Kalona yarığı ve içeri kadar girip gözden kaybolan toynak izlerini incelerken girişin izleri bırakan boğa için fazla dar olduğunu fark etti.

"L'ota, boğa hangi cehenneme kayboldu? Buradaki girişten geçemeyecek kadar iri."

Boğa orada. Peri inatla mağarayı işaret ediyordu. *Onu görüyorum. Onunla konuşuyorum.*

Kalona küçük yaratığın aklının tamamen karıştığına karar verdi. Belki de ne dediğini bilecek zekâya bile sahip değildi. Gerçi Kalona'nın umurunda da değildi. Sadece onu mücevherlere ulaştıracak zekâya sahip olmasını önemsiyordu.

"Boğanın bir önemi yok. Önemli olan o mağaranın içindeki kıymetli taşları, Nyx'in hoşuna gidecek mücevherleri bulmak," dedi.

Boğa önemli. Kırağı gibi beyaz. Bana hizmetkâr demiyor.

Kalona elini saçlarının arasından kaydırdı. Nyx, L'ota'nın deli olduğunun farkında mıydı acaba? Değilse bunu Tanrıça'ya onu son sınavını gerçekleştirmede kullandığını ele vermeden nasıl anlatacaktı?

Mağaranın üstünde bir kuzgun yere inip periye gakladı. Küçük yaratık kuzguna öfkeli bir bakış attı ve kaçmaya hazırlanır gibi durdu.

"Evet, boğa önemli," dedi Kalona onu sakinleştirmeyi umarak. "Ama mücevherler de önemli. İçerideler mi?"

Evveeet! diye tısladı L'ota.

Nyx'e hizmetkârının sanrıları olduğunu anlatmanın bir yolunu mutlaka bulması gerektiğine –tabii ki sınavı tamamla-

yıp Öteki Âlem'de Tanrıça'yla buluştuktan sonra– karar veren Kalona periyi hızlı bir gülümsemeyle geçiştirdi ve "Teşekkürler, ufaklık," dedi. "Görevin bundan sonraki kısmını tek başıma tamamlamalıyım." Tam mağaradan içeri girecekken Şaman gecenin içinde kendiliğinden oluşuvermiş gibi çıkıp karşısına dikildi. Bir elinde kaplumbağa kabuğundan yapılma bir çıngırak, diğerinde bir kartal tüyüyle süslenmiş bir tütsü çubuğu vardı

"Dur, Gümüş Kanatlı Kalona. Karanlık Mağarası'na sakın girme. Kötülük, ruhunu çalacak ve en çok kıymet verdiğin şeyi kaybettirip seni yeryüzünde eli boş ve umutsuz bir halde oradan oraya sürüklenmeye mahkûm edecek."

Lota onu gizleyen otların arasından yükseldi ve vücudunu uzatarak ve Şaman'a sivri ve beyaz dişlerini göstererek Kalona'yı şaşırttı. *Sen bir tanrı değilsin! Ona hükmedemezsin*!

Şaman hızla periye döndü ve çıngırağını ona doğru salladı. "Git buradan, iblis. İnsanların düşmanının dostu. Sen buraya ait değilsin." Çıngırağı tütsüyü tutan eline geçirdi ve belinde bir kemere bağlı deri keseye uzanıp avuçladığı mavi tozu gök perisinin üstüne savurdu.

Lota bir çığlık atarak kendi yüzünü pençeledi ve etlerini kopardı. Kopardığı etler, kendi başlarına canları varmış gibi kıvranmaya başladı. Değişip yılankavi bir biçim alarak karardılar ve nihayet Lota'nın bütün vücudu infilak ederek kıvranmaya ve parçalanmaya devam eden ince sürgünler halinde yere yağdı. Şaman kıvranan yığının üstüne bir avuç mavi toz daha attı.

Havayı delen korkunç bir çığlık koptu ve sürgünler leş kokulu siyah bir duman bulutunun içinde yok olup gittiler.

"İblislerle alışverişin olmamalı, Kanatlı," dedi Şaman Kalona'ya.

Kalona pis kokundan kurtulmak için elini yüzünün önünde salladı. "Lota Tanrıça'nın perilerinden biriydi. Ona ne yaptın, yaşlı adam?"

"Fısıltılar ve kurnazlıklarla gizlediği gerçek doğasını ortaya çıkardım. O Karanlık'ın baştan çıkardığı bir iblis."

"Şaman, bütün bunlardan hiçbir şey anlamıyorum. Senin bana gölge olmaktan ve perileri patlatmaktan daha iyi bir işin yok mu?"

"Ben sadece gerçeğin ortaya çıkmasını sağladım. Ve senin gölgenim çünkü sen Gümüş Kanatlı Kalona'sın. Sende büyük güç var."

"Evet, var. Ve bu yüzden deli bir periyle konuşmak ya da bir mağaraya girmek bana zarar veremez. Ruhumu kimse çalamaz."

"Kanatlı, seni Yüce Anne'nin bana verdiği güç rüyalarında gördüm."

"Yüce Anne beni sevmez," dedi Kalona.

"Yüce Anne'nin bilgeliği adi beğenilerin ve hoşnutsuzlukların ötesinde," diye karşı çıktı Şaman.

"Bu konuda farklı düşünüyoruz."

"Gümüş Kanatlı Kalona! Beni dinlemek zorundasın. Rüyalarımda değiştiğini gördüm. Öfke ve çaresizlikle dolusun. Sadece şiddeti ve nefreti biliyorsun. Yolunu kaybetmişsin."

"Ben yolumu biliyorum. Burada." Kalona mağarayı işaret etti. "Ve sonra şurada." Eliyle yukarıyı, Lota'nın gözden kaybolduğu yönü işaret etti.

Şaman'ın yüzü hüzünlüydü. Sesi gücünü kaybetti. Kalona adamın çok yaşlı olduğunu o zaman fark etti. "Karanlık senin peşinde o kuyudan çıkarsa, güç rüyalarım ve halkıma ettiğim yeminle, onu durdurmak için kurban vermeye mecburum."

"Sen, deli bir peri ve yolunu kaybetmiş siyah kuşlar dışında beni takip eden bir şey yok. Evine git, Şaman. Karını alıp yatağına gir. Rüyalarını temizlemene yardım edecektir."

Yaşlı adam, Kalona'ya tanıdık gelmeye başlayan bir ritimle ayaklarını sürümeye başladı. "Akıllıca seçimler yap, Kanatlı. Pek çokların kaderi senin kaderinle değişiyor." Şaman dansının ritmine uygun bir ilahi söyleyerek çayırlıkta gözden kayboldu.

Kalona kafasını salladı ve dumandan artakalanları eliyle savurarak mağaranın üstüne tüneyen kuşlara gitmesine ve kuşların hoşnutsuzlukla gaklamasına neden oldu. "En azından o berbat tütsü konusunda hemfikiriz," diye mırıldandı kuşlara. "Şaman bir baş belası." Sessizce son olayları düşündü. Lota'ya olanları Nyx'e nasıl anlatacaktı? Ve olanlar için nasıl suçlanmayacaktı?

"Neden Erebus'un bu tür sorunları yokmuş gibi hissediyorum?" Başını eğerek mağaraya girdi.

Mağaranın içi Kalona'nın rahatça ayakta durabileceği kadar genişledi. İçeride hiç ışık yoktu ve karanlıkta görebiliyor olmasına rağmen, derin oyuk ölümsüzün ürpermesine neden oldu. Kalona durup yüksek ve taş duvarlarda kristallerin varlığına dair bir iz aradı. Bir şey göremeyince dikkatini mağaranın derinliğine çevirdi.

Görüş alanının biraz ötesinde bir şey ışıldadı.

Mağaranın verdiği kısıtlanma duygusundan hoşlanmamasına rağmen ilerledi. "Şaman'ı boş ver, mücevherleri al ve çık." Sesinin ürkütücü yankısı duraksamasına neden oldu.

Ve o duraksama anında zihnine güçlü kelimeler doldu.

Hoş geldin Ay'ın oğlu, Nyx'in savaşçısı ve âşığı Kalona. Bana gelmenin ne kadar zaman alacağını merak ediyordum.

Kalona, "Kim var orada?" diye seslenirken, havadan mızrağını almak için elini kaldırdı.

Ancak eli boş kaldı. Mızrağı ortaya çıkmamıştı.

Zihninde alaycı bir kahkaha gümbürdedi. *Burada Tanrısal Güç'ün sihrinden olmadığını göreceksin. Burada başka bir güç türü var.*

Kalona kendini saldırıya hazırlayarak, "Nesin sen?" diye sordu.

Bana pek çok isim verildi ve ebediyete kadar sayısız ismim daha olacak. Bugün çok bağışlayıcı bir ruh halindeyim. Bana istediğin gibi hitap edebilirsin. Mağaranın derinliklerinden devasa bir boğa çıktı. Kafası o kadar büyüktü ki yüksek tavana sürtünen boynuzlarının kazıdığı sarkıtlar yağmur gibi dökülüyordu. Nefesi pis kokulu, derisi ceset rengiydi.

Kalona öğürerek geri çekildi. "Yoksa sen Şaman'ın bahsettiği kötülük müsün?"

Evet ve hayır. Şaman'ın bakış açısı çok kısıtlayıcı.

"Şimdi gidiyorum ama seni uyarayım, peşimden gelirsen seninle savaşırım," dedi Kalona.

Ah seninle sık sık savaşacağımızı umuyorum ama bugün değil, Kalona. Bugün sana iki hediye sunacak ve karşılığında tek bir şey isteyeceğim.

"Senden hiçbir şey istemiyorum."

Son sınavında zafer kazanmak istemiyor musun? Ebediyete kadar olan zamanını Nyx'in kıymetli savaşçısı, gerçek ve tek aşkı olarak geçirmek istemiyor musun?

"Sen bu konular hakkında ne bilebilirsin ki?"

Hepsini ve fazlasını biliyorum. Ben senin Tanrıçandan daha eskiyim. Bu dünyadan da eski. Her zaman vardım ve sonsuza dek var olacağım. Kayıp olmadan kazanç olmaz. Acı olmasa zevki nasıl ayırt ederiz? Beni anlamıyormuş gibi davranma. Güneşin öptüğü kardeşin kadar saf değilsin. Nyx'i onunla paylaşmak nasıl bari?

"Fazla ileri gidiyorsun, boğa!" Kalona mağaradan çıkmak için döndü ama zihninde gümbürdeyen sözcükler onu durdurdu.

Ölü olan şeylere Ruh vermeye çalışmaktan vazgeç. Nyx'i memnun etmek için yeni bir varlık yaratman gerekmiyor. Zaten var olan bir şeyi geliştirmen yeterli. Bu sınavını tamamlayacak ve sana Öteki Âlem'i kazandıracak. Gerçi oraya adım attıktan sonra Tanrıçanı sonsuza dek bir başkasıyla paylaşmak zorunda kalacaksın. Tabii eğer ona Erebus'tan daha fazlasını sunamazsan.

"Ben zaten Nyx'e Erebus'tan fazlasını sunuyorum! Onu Erebus'un muktedir olduğundan kat kat fazla seviyorum."

Öfkeni onaylıyorum ama kazanmanı sağlamayacak. Öfken onu kardeşinin kollarına itecek. Çoktan itti bile.

"Hayır, ben öfkemi kontrol ediyorum."

Boğanın kahkahası onu bir kez daha sarstı. *Yalan söylemek konusunda daha iyi olabilirsin ama öfkeni kontrol etmek konusunda daha iyi olmayacaksın. Onu altın renkli Erebus'un ve hatta Nyx'in kendisinin üstüne savurmaktan başka çıkışın yok. Bu, Tanrıçanın sana sonsuza dek sırt çevirmesine neden olacak.*

"Onu kaybetmeyeceğim," dedi Kalona dişlerini sıkarak.

Hayır, onun için kıymetliysen ve öfkeni boşaltmanın bir yolunu bulursan kaybetmezsin. Ben sana ikisini de sağlayabilirim. Karşılığında tek bir şey istiyorum; ikimizin de çıkarına olacak bir şey.

"Ruhumu alamazsın, boğa."

Ruhunu istemiyorum, Kalona. Ben sadece Öteki Âlem'e girebilmek istiyorum.

Boğanın sözleri Kalona'yı şok etti.

Ah, sanırım kendimi açıklamam gerekecek. Öteki Âlem'i yaratan Enerji benim kadar eski ve bu yüzden benim kadar güçlü ve korunaklı. Zaman zaman Öteki Âlem'in kuytularına süzülebiliyorum ama asla uzun süreli olmuyor. Oraya gerçekten girebilmek için, davet edilmem gerek.

"Tanrıçamı yok edecek bir şeyi asla davet etmem."

Elbette etmezsin ve senden bunu istemeyeceğim. Ben savaşabilmemiz için beni sadece zaman zaman girmeye davet etmeni istiyorum. Sen kazanacaksın. Nyx'ini koruyacaksın. Sana kıymet verecek. Öfken bir çıkış yolu bulacak ve Erebus seninle karşılaştırıldığında sıska bir oyun arkadaşı gibi kalacak.

"Ben kazanırsam, senin kazancın ne olacak?"

Eğlence. Tamamen giremeyeceğim bir âlemi merak ediyorum. Ve Öteki Âlem'de küçük Lota gibi fısıltılarıma cevap verecek başka yaratıklar da var. Ve bu beni eğlendirir.

"Seni oraya davet etmeyeceğim. Nyx beni asla affetmez."

Nyx'in bilmesi gerekmiyor.

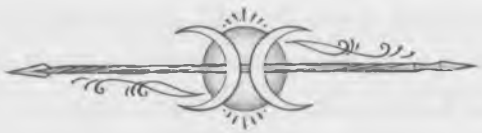
"Seni oraya davet etmeyeceğim. Asla," dedi Kalona kararlı bir sesle.

Çok gençsin. "Asla"nın ne kadar uzun bir süre olduğunu bilmiyorsun. Ayın oğlu şunu unutma ki öfke de davettir. Ve sen girene kadar Öteki Âlem öfkenin ne olduğundan bile habersiz kalacak.

"Seni sadece bir kez uyaracağım, boğa. Nyx'ten uzak dur." Kalona geri geri mağaranın çıkışına yürüdü.

Beni Tanrıçana sen yaklaştıracaksın. Tıpkı Dünya Ana'nın insanları yarattığı gibi, senin kıskançlığın da öfkeyi yaratacak. O öfke, benim Nyx'in âlemine girmeme imkân yaratacak, küstah tanrısal varlık!

Kalona kulaklarında beyaz boğanın alaycı kahkahasıyla kendini mağaradan dışarı attı.

Şaman uzun otların arasında saklandığı yerden kanatları gümüşi Kalona'nın mağaradan kaçtığını ve Karanlık'ın kötü yerin ağzında titreştiğini gördü. Yılankavi ve sessiz sürgünler ölümsüzün peşine takıldı. Ölümsüz onları durdurmak için hiçbir şey yapmadı.

Şaman hüzünlü bir teslimiyetle başını önüne eğdi. Rüyalarının daha az doğru çıkmasını, diğerleri gibi önlerinde açılan hayat yolculuğu konusunda saf olabilmeyi sık sık dilerdi. Ve özellikle şu anda yeteneğine lanet ediyordu. Dünya Ana ona Kanatlı'nın Karanlık'la alışverişe girmesi halinde ne yapması gerektiğini söylemişti. Ve bunu yapmak içini parçalasa ve hatta bir Tanrıça'nın gazabına neden olsa bile, hiç tereddüt etmeyecekti.

Yaklaşan olaylara hazırlanmak üzere omuzları çökmüş bir halde kulübesine döndü. Ertesi gece dolunay çıkacaktı. Avcı dolunay. Şaman kurbanını o akşam verecek ve Yüce Ana'ya sunacağı şeyin, Karanlık'ı, gördüğü korkunç geleceğin insanlara yaklaşmasına mani olacak kadar yatıştırması için Yüce Ana'ya dua edecekti.

9.

ÇOK SONRALARI, ZİHNİNDE O KALP KIRIKLIĞINA VE TRAJEDİYE YOL AÇAN OLAYLARI TEKRAR TEKRAR CANLANDIRDIĞI BİNYILLARDA, NYX SIK SIK KENDİNİ SUÇLADI...

Beyaz boğayla karşılaşması, Kalona'yı derinden etkilemişti. Yaratık korkunçtu, teklif ettiği şey imkânsızdı ama boğanın sözlerinde kanatlı ölümsüzün inkâr edemeyeceği bir gerçeklik payı vardı. Gerçek, kendi korkusunun, kendi savunmasızlığının sonu gelmez bir hatırlatması olarak Kalona'nın zihninde dönmeye başladı.

Nyx'i Erebus'la paylaşmayacaktı. Erebus Nyx'in âşığı olursa, öfkesini kontrol edemezdi çünkü Tanrıça'nın sadakatsizliğinin neden olacağı çaresizliğe katlanamazdı.

Kalona, Tanrıçasını orada bulmayı umarak müthiş bir üzüntüyle Nyx'in şelalesine uçtu. Şelale Nyx'in güzelliğinin gölgesi dışında boştu.

Mavi göle gitti ve onun için oyduğu kayığın yanına oturup ortaya çıkmasını bekledi. Ama Nyx ortaya çıkmadı.

Kalona'nın gözleri küçük deli peri Lota'yı bile aradı ama saklandığı otların arasında anlık görüntülerini yakalamasına rağmen, gök perisi çağrılarını karşılıksız bıraktı.

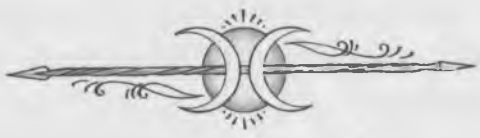
Tanrıçasını çağıramamaktan nefret ediyordu. Onu kontrol etmek istemiyordu; alakası yoktu. Sadece onunla konuşmanın, ona dokunmanın ve onun huzurunda olmanın bir yolunu bulmaya ihtiyacı vardı. İçinde büyüyen çaresizliği sadece Nyx yatıştırabilirdi. Sadece Nyx ona güven verebilir ve boğanın bilmiş sözlerinin neden olduğu hasarı tamir edebilirdi.

Kalona Nyx'in yokluğunda tamamen umutsuzdu ve bu umutsuzluk büyük bir sıkıntıya neden oluyordu.

Neredeydi? Neden onu yalnız bırakıyordu? Yoksa artık onu sevmiyor muydu? Onu arzulamıyor muydu? Kalona'ya onun ihtiyaç duyduğu gibi ihtiyaç duymuyor muydu?

Yoksa Nyx onun yerine Erebus'la mı birlikteydi?

Nyx'in âlemine girebilmek için geçmek zorunda olduğu son sınava konsantre olamayarak çaresizlik içinde göğe yükseldi. Bu kez aradığı Nyx değil, kardeşi, Güneş'in oğluydu.

"İşte! Sonunda hazır mı? Unuttuğum bir şey var mı?" Nyx elini kürkle kaplı yatağın üstünde dolaştırdı ve gözlerini Kalona için seçtiği geniş odada dolaştırdı.

Altın olanı unuttun.

"Erebus'u mu? Saçmalama, Lota. Onun odasını daha önce hazırladım. Sarayın sabah güneşine açılan tarafında."

Ama senin odanın bitişiğinde değil.

"Hayır, odamın bitişiğinde tek bir oda var ve..." Tanrıça başını iki yana sallayarak açıklamasını yarıda kesti. "Lota senin bir şeyin mi var? Son zamanlarda kendin gibi değilsin. Yoksa yeryüzünde çok fazla zaman mı geçiriyorsun? Umarım benim için Kalona'ya göz kulak olmanı ve bu odaları hazırlamama yardım etmeni isteyerek seni çok fazla yormamışımdır." Tanrıça durdu ve gök perisine gülümsedi. "Mesele şu ki sana kız kardeşlerinden daha fazla güveniyorum. Uzun zamandır bana çok iyi bakıyorsun, Lota. Ölümlü âlemde oynaşan orman perilerine katılmak ister misin? Çok zevk alıyor olmalılar. Yorulmak nedir bilmiyorlar."

Ben hoplayıp zıplamam. Lota, Nyx'e cevabını fısıldarken, huzursuzca kıpırdandı. Tanrıça perisinin hiç olmadığı kadar gergin göründüğünü düşündü.

"Şey, gök perilerinin orman perilerinden daha ciddi olduğu doğru ama biraz hoplayıp zıplamayı eğlenceli bulabilirsin."

Öyle olmasını mı emrediyorsun?

"Elbette hayır! Ne sana ne de bir başka periye hoplayıp zıplamayı emretmem. Ben sadece yorgun göründüğünü ve seni yorduysam üzgün olduğumu söylemeye çalışıyorum. Lota bu akşam dinlenmeni istiyorum. Kalona, Erebus ya da benim için endişelenme. Bu akşam sadece sana ait, ufaklık." Tanrıça periye gülümsedi ve tepesindeki yumuşak tüyleri okşadı.

Lota başını eğdi ve *Nasıl emrederseniz, ben itaat ederim*, dedi. Sonra gölgelerin arasına karışarak gözden kayboldu. Tanrıça iç geçirerek başını salladı. "Asırlardır benimle birlikte olmalarına rağmen periler hep tuhaf yaratıklar kalacak. Bazen çok fazla anladıklarını düşünüyorum, bazen de çok az. Pekâlâ, görevlerine bir süre ara vermek istese de istemese de enerjisinin yerine gelmesini sağlayacaktır." Nyx tekrar etrafına baktı ve gülümsedi. "Ve sarayı Kalona ve Erebus için hazırlarken onu çok yordum."

"Kalona..." Nyx duyduğu sesten hoşlanarak ismi tekrarladı. Ah, onu o kadar çok özlemişti ki! Dikkatinin dağılmaması ve son sınavına iyi ve hızlı hazırlanabilmesi için özellikle ziyaretine gitmemişti. Ve belli ki Kalona da onunla hemfikirdi; Lota'nın günlük ziyaretlerine ve Nyx'in çağrısını sabırla beklemesine rağmen, ona bir kez bile seslenmemişti. Nyx onun da aynı büyük arzuyu paylaştığına inanıyordu: Sınavı olabildiğince çabuk tamamlayıp sonsuza dek kalmak üzere Öteki Âlem'de onunla buluşmak.

Şimdi çok boş olmakla birlikte, saray hazırdı. Ve Kalona çok yakındı. Belki de onu akşamın sadece bir kısmında kalmak

üzere bir kerecik ziyaret edebilirdi. Onu yanında görmek için nasıl can attığını gösterip hazırlıklarıyla baş başa bırakabilirdi.

Kanatlı seni çağırıyor. Kalona aklından geçenleri okumuş gibi, Lota bir anda yanında bitmiş ve Tanrıça'nın duymak için günlerdir can attığı sözcükleri fısıldamıştı. *Gayzerde.* Lota yerin pis kokusunu hatırlayıp burnunu buruşturdu.

Nyx neşeyle güldü. "Benimle Yaşlı Sadık'ta buluşmayı seçmesi ne büyük incelik. Erebus'a beslediği kıskançlıktan gerçekten kurtulduğunu gösteriyor. Ah, Lota! Daha mükemmel olabilir mi?" Tanrıça periyi kucakladı ve âşığını bekleyen güzel odada kucağında onunla dans etmeye başladı.

Gök perisini yere bırakıp giyecek güzel ve ince bir şeyler aramaya koşarken hâlâ güldüğü için yaratığın tıslադığı son kelimeleri duyamadı. *Evvettt, Lota izler. Lota söyler. Lota sana gösterir.*

Çok sonraları, zihninde o kalp kırıklığına ve trajediye yol açan olayları tekrar tekrar canlandırdığı binyıllarda, Nyx sık sık kendini suçladı. Öyle yeniyetme bir kız gibi, bir tanrıçaya yakışmayacak şekilde başı dönmüş olmasa, olayların nedenlerini ve nasıllarını sorgulamaya son verip yaşanacak dehşetlere engel

olabilirdi. Ama olmamıştı. Nyx, Lota'nın neden öyle uzaklaştığını ve savunmacı davranmaya geçtiğini hiç gerçek anlamda düşünmemişti. Gayzere gittiği zaman, Kalona'nın varlığını neden hissetmediğini sorgulamamıştı. Ona ulaşamasa bile hissettiği Karanlık'ın diğerlerini etkileme gücü olup olmadığını düşünecek kadar akıllıca davranmamıştı.

Hayır, Nyx bilgelik ve tecrübe açısından eksikti ve bu eksik yüzünden, o ve diğerleri basit affedicilik için fazla kıymetli bir bedel ödediler.

O akşam Nyx'in yaklaşan acı ve pişmanlıktan haberi yoktu. O akşam hakkında bildiği tek şey, onu sevdiğinin kolları arasında geçirmek niyetinde olduğuydu.

Bu yüzden gayzere tepeden bakan kayada ortaya çıkıp Erebus'un, "Tanrıçam!" haykırışıyla karşılanınca büsbütün afalladı. "Seni görmek ne hoş bir sürpriz. İtiraf ediyorum, seni düşünüyor ve keşfimle ilgili fikrini almayı diliyordum." Erebus üstlerindeki ağaçlık alanı işaret ederek Nyx'in kayalara tırmanmasına yardım etti. "Dikkat," dedi onu bir böğürtlen çalısının üstünden atlatırken.

Nyx'i mis kokulu bir sedir ağacına götürdü. Parmağını dudaklarına bastırdı ve bir eğrelti otu öbeğini kenara çekip ağacın devasa köklerinin altına saklanmış minicik bir yuvayı gösterdi. Yuvanın içinde şişman ve tüylü beş yaratık duruyordu.

"Kedi yavruları!" Nyx'in heyecanlı haykırışı yavruların uyanmasına ve parlak ve meraklı gözlerini kırpıştırmalarına neden oldu.

"Demek haklıymış. Yaban kedilerini seviyormuşsun," dedi Erebus kendinden hoşnut bir sesle. "Başka kimseye yüz vermemelerine rağmen, senden korkmadılar." Yavrular onun sesini duyunca sırtlarını yay gibi gerip tıslamaya başladılar.

Nyx güldü ve kedileri okşayarak minyatür öfkelerini yatıştırdı. "Elbette benden korkmuyorlar. Tanrıçalarını tanıyorlar. Ve onları çok seviyorum! O kadar ki birini yanıma alıp gizlice Öteki Âleme götürdüm." Nyx, Erebus'a baktı. "Haklıymış dediğin kim?"

Erebus'un sırıtışı ona çocuksu bir tatlılık kattı. "Dünya Ana, elbette."

"Elbette. Yüce Ana'dan gizlenebilecek çok az şey var."

"Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır, hiç etmiyor. Dostluğu ve bana beslediği şefkat benim için çok değerli. Seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır! Yüce Ana'yı ve ölümlü âlemini çok seviyorum. Orada çok ilginç yaratıklar yaşıyor. Ve ona yaratılmamdaki payından ötürü çok büyük bir gönül borcum var."

"Sen gerçekten nazik ve cömertsin, Erebus."

"Teşekkürler, Tanrıçam. Birlikte izlemek için, bir süre benimle oturup gayzerin patlamasını bekler misin?"

"Çok sevinirim," dedi Nyx. Erebus yuvanın ağzını eğrelti otlarıyla kapatmadan önce kedilere uzun uzun baktı. "Dünya Ana sana birkaç yaban kedisi daha *kaçırmamın* onun için bir sakıncası olacağından bahsetti mi?"

Erebus güldü. "Hayır ama bir dahaki ziyaretimizde ona sorarım."

Gayzere yukarıdan bakan kayaya dönerlerken, "Demek onu düzenli olarak ziyaret ediyorsun?" diye sordu Nyx.

"Evet. Perilerle ilgili saplantısını anlamasam da varlığından keyif alıyorum."

"Onlara alışmak konusunda seni uyarırdım ama gördüğüm kadarıyla periler ölümlü âlemi Öteki Âleme tercih ediyorlar. Gök perim bile son zamanlarda biraz kolay öfkelenir oldu."

"Gök perisi. Hani genelde eteğinden ayrılmayan şu pembe renkli peri mi?"

"Evet, Lota. Bugün onunla konuştun mu?"

"Hayır, son sınavdan beri yaratığı görmedim," dedi Erebus. Sonra durdu ve Nyx'in ayaklarını yerden kesti. "Tanrıçam, her yerde çalılar var ve kayalar çok sivri. Bir dahaki ziyaretinde, ayakkabı giymeyi unutmamanı rica edeceğim."

"Unutmam," dedi Nyx. "Ama o zamana kadar centilmenliğinden istifade edeceğim."

Kayalığa ulaşınca Erebus onu kusursuz bir sandalye vazifesi görecek düz bir kayanın üstüne bıraktı. Kendisi de kayalık zemine oturdu. Yüzleri gayzere dönüktü. İkisi de konuşmadılar ama bu rahatsız edici bir sessizlik değildi. Nyx orasının ne kadar hoş ve huzurlu olduğunu ve nahoş kokunun kayalığa kadar ulaşmadığını düşünürken, toprak gümbürdemeye başladı

ve dalgaların hışırtısı suyun geldiğini haber verirken, havaya fırlayan su sütunu yükseldi, yükseldi ve kırmızı ve pembeye bulanmış günbatımına değdi.

Nyx, Erebus'un elini tuttu. "Çok güzel! Benim için böyle bir güzellik yarattığın için bir kez daha teşekkür ederim."

"Gülümsemen yeterli," dedi Erebus. Sonra başını yana eğdi ve altın rengi gözleriyle ona dikkatle baktı. "Ona gitmelisin."

"Kime?"

"Kalona'ya. Ona gitmelisin. Sana ihtiyacı var. Seninleyken, sensiz olduğundan daha iyi."

"Ben ona zaman vermek için..." Nyx, Erebus'un duygularını incitmek istemediği için sustu.

"Son sınavına konsantre olurken güzelliğin dikkatini dağıtmasın diye ona zaman veriyordun." Erebus cümleyi onun yerine tamamladı. "Bunun iyi bir fikir gibi göründüğünden eminim ama kardeşimi biraz tanıyorsam ki benim farklı bir versiyonum olduğu için onu çok iyi tanıdığımı iyice anlamaya başladım; yalnızlık odaklanmasını kolaylaştırmıyor. Sana ihtiyacı var," diye tekrarladı.

"Onunla paylaştıklarımızı hiç kıskanmıyor musun?"

"Hayır, benim aydınlık ve güzel Tanrıçam. Ben yaratıldığım kaderden hoşnutum. Benden çok iyi bir savaşçı olmazdı."

"Ben savaşçılık kısmından bahsetmiyordum," dedi Nyx, Erebus'un gün ışığı aydınlığındaki gözlerine bakarak.

Ölümsüzün gülümsemesi sıcacıktı. "Bir gün âşığın olmamı arzularsan, bu arzuna istediğin sıklıkla, büyük bir memnuniyet ve mutlulukla karşılık veririm. Ama bedeninin sadece bana ait olmasını isteyecek değilim. Benim tek isteğim senin mutluluğun ve kardeşimin savaşçın ve âşığın olarak yanında olmasının sana en büyük mutluluğu vereceğine inanıyorum. Bu onu da çok mutlu edecek ve Kalona'yı buna ikna etmenin asırlar alacağından emin olsam da, bu benim için çok önemli."

Nyx kaya taburesinden Erebus'un kucağına kaydı ve kollarını boynuna dolayıp ona sımsıkı sarıldı. "Beni mutlu ediyorsun, hem de çok!"

"O zaman bu mutluluğu bozmayayım."

Nyx, Erebus'un kolları arasında gökyüzüne bakınca Kalona'nın sesi kadar duygusuz bir ifadeyle havada asılı durduğunu gördü.

"Kardeşim! Gel, bize katıl," dedi Erebus ayağa kalkıp Nyx'i kayalık koltuğuna bırakırken. "Biz de tam senden bahsediyorduk."

"Ben sadece Tanrıça'nın sesini duydum," dedi Kalona, Nyx'e bakmadan. "Ve o da senin ona verdiğin büyük mutluluktan bahsediyordu. Nyx, izninle, seni mutluluğunla baş başa bırakıyorum."

"İznim var," derken, Nyx'in sesi çok ama çok genç çıktı.

Kalona gümüş rengi kanatlarını çırparak gökyüzünde kayboldu.

Erebus iç geçirdi. "Bir savaşçı için korkunç duyarlı."

"Benden nefret ediyor," dedi Nyx.

"Seni seviyor," diye düzeltti Erebus. "Kıskançlık krizine girip gitmesi bu yüzden. Tek yapman gereken onu bulup seni mutlu ettiğimi neden söylediğini izah etmen. Ben de daha sonra ona eğer başkalarının konuşmalarına kulak misafiri olacaksa, bunu daha eksiksiz yapması gerektiğini söylerim."

"Erebus, sen çok iyi bir dostsun," dedi Nyx eğilip yanağını öperken.

"Ve sen de nazik ve sevgi dolu bir tanrıçasın," dedi Erebus. "Ah, bu arada son sınavımı vermeye hazırım."

"Dünya Ana'yı çağırması için Ruh'a seslenelim mi?"

"Bunun için çok vaktimiz olacak. Sen kardeşimle barışırken, ben biraz bekleyebilirim."

Nyx onu tekrar kucakladı ve aklında Kalona'yla ayağa kalkarken Tanrısal sihri çağırdı. Sihir onu havalandırdı ve arkasında ışıltılı bir iz bırakarak Tanrıça'yı vahşi kıtayı kaplayan ot denizine doğru taşıdı.

10.

BU YARATTIĞIM KIZIMA, KUTSAL GECE'Yİ ARMAĞAN EDİYORUM...

Nyx, Kalona'nın kamp yerini kolayca buldu ama ölümsüz orada değildi. Aralarındaki bağı takip etmek ve doğruca ona gitmek için, hızla ayrılmayı planladı ama Kalona'nın kendine yuva edindiği yer, ilgisini uyandırdı.

Burası, çayırın bir kıvrımla kumluk dere kıyısına sıralanmış ağaçlık alanın içine sokulduğu yerdi ve dere kıyısının diğer ucunda Çayır İnsanları'nın geniş yerleşim alanı başlıyordu. Nyx buranın kamp kurmak için iyi bir yer olduğunu düşündü ve Kalona gerçekten rahat bir ortam yaratmayı başarmıştı.

Nyx post yığınlarına, el örgüsü sepetlere, aletlere ve yiyeceklere baktı ve sevgilisinin Çayır İnsanları'yla arkadaş olduğunu fark etti. Ya da en azından öyle olduğunu umdu. Eli Kalona'nın onun için oyduğu kayığın içine örttüğü özellikle kalın bir kürkün üstünde bir süre oyalandı.

Kalona bu kadar zengin armağanları neyle takas ediyordu? Nyx yerli ölümlüleri iyi tanırdı. Nazik ve cömert olabilirlerdi ama bir amaç olmadan bir şey verdikleri nadir görülürdü.

Kalona'nın Çayır İnsanları'yla ilk karşılaşmasını hatırlayınca Tanrıça'nın içi endişeyle doldu. Ona kanatlı Tanrı demişlerdi ve tapmaya hazırdılar.

"Hayır! Kalona için kötü şeyler düşünmeyeceğim. Çayır İnsanları'nın batıl inançlarından o sorumlu değil," dedi kendi kendine kararlılıkla.

Tanrıça armağan yığınına arkasını döndü ve küçük ve rahat kamp alanından ayrıldı. Çayırlığın kıyısında durdu ve kollarını iki yana açıp başını arkaya yatırarak gümüş rengi dolunayın yükselen ışığını içine çekti. Hava açık, gökyüzü yıldızlarla kaplıydı. Esinti ılık ve yumuşacıktı. Nyx ona sihrini gönderdi.

Geceye, "Beni sevdiğime yönlendir ki aramızdaki yanlışı doğruya dönüştürebileyim," diye emretti.

Tanrıça'dan kayan yıldızların ışıltılı kuyruklarını andıran sihir iplikleri aktı. Nazik ama emin bir tavırla, onu ileri ittiler. Nyx iplikleri takip etti. Kalona'nın yakında olduğundan emindi. Heyecandan kalp atışları hızlandı. Kalona onun için yaratılmıştı, onu seviyordu. Kalona'nın aralarına hiçbir şeyin ve hiç kimsenin girmediğini ve asla girmeyeceğini Nyx kadar iyi anlaması için, Tanrıça'nın onun kehribar rengi gözlerine bakması, bedeninin pürüzsüz gücüne dokunması yeterliydi.

Nyx, Kalona'dan önce siyah kuşları gördü. Tanrıça'nın dikkatini çayırın bir miktar engebeyle yükseldiği ve üzerinde birkaç küçük ağacın ve yosun kaplı kum taşının olduğu kısmına çektiler. Nyx, Kalona'nın silüetini görebiliyordu. Başı ellerinin arasında omuzları öne eğik bir halde, büyük, yassı bir taşın üstünde oturuyordu. Kanatları dolunayın ışığını emer gibi parlıyordu. Nyx bir süre durdu ve hiç ses çıkarmadan onu uzaktan seyretti. *O kadar güzel, o kadar gösterişli ve hüzünlü ki,* diye düşündü. *Hüznünü gidermek için içim gidiyor.*

Nyx aralarındaki mesafeyi kapatmak için harekete geçerken, görüş alanının üst kıyısındaki bir kıpırtı dikkatini kanatlı ölümsüzden uzaklaştırdı. Kalona'dan daha yukarıda, biraz daha büyük bir kum taşının üstünde kuş tüyleriyle donanmış yaşlı bir adam belirmişti. Adam yaşın büktüğü vücudunu yavaş yavaş doğrulttu. O sırtını dikleştirirken, Nyx adamın yalnız olmadığını gördü. Yanında bir kadın, daha doğrusu bir kız vardı. Üstünde ten rengi hayvan derisinden yapılma süslü bir elbise vardı. Nyx elbiseyi çok hoş buldu. Aslında, kızın görülmeye değer bir güzellikte olduğunu uzaktan bile seçebiliyordu.

Nyx kaşlarını kaldırırken içi kıskançlıkla titredi. Yoksa yaşlı adam bakireyi Kalona'ya mı sunacaktı? Ya Kalona kabul ederse?

Tanrıça arada kaldı. Bir yanı geceye karışmak ve âşığına hazzı bulduğu yerde alması için imkân vermek istiyordu.

Bir yanı ise öne atılmak ve Kalona'dan ondan başkasını seçmemesini istemek için yanıp tutuşuyordu.

Kıskanç, savunmasız ve çaresiz hissetmenin nasıl bir şey olduğunu anlayan Nyx başını öne eğdi.

Yaşlı adam sözsüz, ritmik bir melodi mırıldanmaya başladı. Sesi hipnotize ediciydi ve tam Nyx'in kendi çıplak ayaklarının da melodiye uygun hareket etmeye başladığını hissettiği anda Kalona konuştu.

"Şaman, yeter! Bugün yeterince üzüntü yaşadım. Bir de senin bitmek bilmeyen şarkına ihtiyacım yok." Ölümsüz kafasını kaldırdı. Nyx ölümsüzün vücudunun şaşkınlıkla sarsıldığını gördü. "Buraya neden bir çocuk getirdin?"

"Ben sadece rüyamın emrettiği şeyi yapıyorum."

"Rüya demişken, bana söyleyebilirdin ki..."

Yaşlı adamın sesi, Kalona'nın sözünü kesti. Şarkıyı mırıldanırken, sesinin tınısı değişti ve alnının ortasında bir hilal biçiminde parlayan, saf, beyaz bir ışıkla güçlendi.

Yaptığımı iki kişi için yapıyorum.
Bir onun için
Bir senin için
Kanı asil akar
İki kişin içindir kurban
Bir onun için
Bir senin için

Nyx büyülenmiş gibi izliyor ve dinliyordu ama Şaman'ın şarkısı sürdükçe Tanrıça'nın içini korkunç bir önsezi kapladı ve önce ağır adımlarla sonra daha hızlı ilerlemeye başladı. Sonunda artık koşuyordu.

Dengeyi sağla
Yeni ve eskiyle
İkili bir terazi
Bir onun için
Bir senin için

Şaman şarkının son cümlesinde elini kaldırdı. Nyx, yaşlı adamın elinde, uzun ve sivri, obsidiyen bir bıçak olduğunu gördü.

"Hayır!" diye haykırdı Tanrıça.

Şaman bir an bile bocalamadı. Genç kızın gırtlağını kesmesiyle oluk gibi kan akmaya başladı. Kız nefessiz kalarak Şaman'ın ayaklarının dibine yığılırken, kum taşı kıpkırmızı bir kanla kaplandı.

"Bunu neden yaptın?" Nyx bakireye koştu ve ölmekte olan kızı kollarının arasına aldı.

"Bu kurban iki kişi için verildi. Bir onun için. Bir senin için. Beni affet, Tanrıça. Ben elimden gelen tek şeyi yaptım." Sonra yaşlı adamın gözleri döndü ve bembeyaz oldu. Göğsünü tutarak otların üstüne yığıldı. Artık nefes almıyordu.

Nyx kafasını kaldırınca Kalona'nın yüzünün ay gibi bembeyaz olduğunu gördü. "Bu delilik nedir böyle?"

"Bil... bilmiyorum. Yaşlı adamın sanrıya kapıldığını, hatta yanlış yönlendirildiğini düşünüyordum. Ama bunu yapabileceği aklıma bile gelmedi."

"O ve halkı sana tapıyorlar mı?"

Nyx, Kalona'nın yüzünde samimi bir şaşkınlık gördü. "Bana armağanlar verdiler. Yaşlı adam etrafımda sık sık ilahiler söyleyip tütsü yakıyordu. Bu tapınmak mıdır?" Kalona kafasını sallayarak ölmek üzere olan bakireye baktı. "Ben aptalın tekiyim. Bu iki ölümden de ben sorumluyum."

"Hayır!" dedi Nyx sert bir sesle. Kalona'nın çaresizliğe ve suçluluk duygusuna kapılmasına izin vermeyecekti. "O yaşlı bir adamdı. Kalbi kaldırmadı. Bu değiştirilemezdi ve senin hatan değildi. Ama bu kız, büyük bir hata sonucu sana kurban ettiği bu kız, hayata hâlâ tutunuyor. Sen ve ben onu kurtarabiliriz. Bana ödünç aldığın yaratma yeteneğini ver ve Ruh'u çağır. Beni en çok mutlu edecek şey, son sınavının bu kızın canını kurtarması olacak."

"Ama Dünya Ana..."

"Tanrıça benim! Ve dünya ile olan arkadaşlığımı bu kızın hayatıyla seve seve değiş tokuş edeceğimi söylüyorum."

Kalona başını eğdi. "Evet, Tanrıçam."

Sizi çağırıyorum, Ruh, Kutsal Güç ve yaratma sihri.

Geçmem gereken bir sınav daha var, anlatacak bir hikâyem daha.

Madem Tanrıça böyle buyurdu, varsın öyle olsun,

Sizi her nasıl kullanmak istiyorsa, ben de onaylıyorum.

Kalona eğildi ve Nyx'in dudaklarını öptü. Tanrıça öpüşünü kabul ederken, ruhu, yaratma sihrini ve Kutsal gücü içine çekti.

Nyx yaşlı adamın düşürdüğü taş bıçağı aldı ve hızlı bir hareketle bileğinde bir yarık açtı. Sonra sızan kanı kızın solgun dudaklarına tutup konuştu:

Kanımın kanı, sonsuza dek var olacaksın.

Al, iç. Bu geceden itibaren yeni hayatın hükümümdür.

Kızın gözleri kapalı kaldı ama dudakları Tanrıça'nın yarasının üstünde aralandı ve Nyx'in emrettiği gibi içti.

Tanrıça eğilip kızın kanayan boynuna yavaşça üfledi. Kesik ten derhal iyileşmeye başladı.

Bu yarattığım kızıma,
Kutsal Gece'yi armağan ediyorum.

Nyx kızı dudaklarından öpüp içindeki son Ruh'u da üfledikten sonra, kızın pürüzsüz alnının tam ortasını öptü ve kıza Tanrıça'nın Eski Sihri'yle dokunarak, *Bu İşaret dövmesiyle hayatın yeniden başlıyor*, dedi.

Kızın alnının ortasında safir renkli bir hilal belirdi. Ve o hilalden kızın yüzünün iki yanından aşağı filigranlı helezonlar ve beş elementin her birinin sembollerini içeren gizemli işaretler halinde yayılan ve Tanrıça'nın kendi bedenini süslerken sık sık kullandığı dövmelerin bir kopyası yayıldı.

Kız gözlerini açtı. "Gecenin Yüce Tanrıçası, sana tapınabilmem için bana adını söyle."

"Bana Nyx diyebilirsin."

Ve sonra etraflarını saran gece infilak etti ve peşinde Tanrıça'ya bir kez baktıktan sonra her zamankinin aksine sessizliğe gömülen kıpır kıpır orman perileriyle Dünya Ana ortaya çıktı.

"Ah, demek düşündüğüm gibi," dedi Dünya Ana. Başını hüzünlü bir tavırla salladı. "Sınav lekelendi. Kalona başarısız sayılmalı."

Erebus kucağında örgü bir sepetle gökten indi. Bu hüzünlü sahneyi görünce güneşle aydınlanan gülümsemesi soldu.

"Sınavın başladığını hissettim. Size katılmaya koştum," dedi.

"Kızım, sen uyu, uyandığın zaman yaratılışının dehşetini unutacak ve sadece sevgiyi, her zaman sevgiyi hatırlayacaksın." Nyx, genç kıza bu sözleri söyledikten sonra ellerini yüzünden aşağı kaydırıp gözlerinin kapanmasına neden oldu. Sonra onu yavaşça kucağından indirdi ve ayağa kalkıp Erebus ve Dünya Ana'nın karşısına dikildi.

"Burada olanlar benim sorumluluğumdur. Yaşlı adamın aklı karışmış ve yanılgıya düşmüştü. Bu genç kızı bir delilik anında Kalona'ya kurban etti. Sihrimizi karıştırıp kızın hayatını kurtarabilmek için, Kalona'ya yaratma gücünü bana vermesini ve Ruh'u çağırmasını emrettim. Davranışları beni hoşnut etti. Kalona'nın üçüncü ve son sınavı geçtiğine hükmediyorum." Nyx, Erebus'a döndü. "Sen de sınavını şimdi verebilirsin."

Her zamanki muzip tavırlarından hiçbirini sergilemeyen Erebus, Nyx'in yanına gitti ve elindeki sepeti onunla uyuyan bakirenin arasına bıraktı.

"Bunu çok sevdiğin Çayır İnsanları'na bir armağan olarak düşünmüştüm," dedi. "Şimdi artık en sevdiğin ölümlü kızına ait olması doğru görünüyor."

Erebus sepetin kapağını açınca Erebus'un o akşam gösterdiği beş kedi yavrusu göründü. Erebus elini sepetin üstüne açtı ve dedi ki:

Eski Sihir, ödünç alınmış yaratma gücü ve
Ruh'un kudreti, sizi çağırıyorum.

İsteğimi bilin ve kalbimin ta derinliklerinden emrettiklerimi yapın.

Bu gecenin karışıklığından, ölümden ve gözyaşlarından sevinç yaratın.

Nyx'in kızını uzun yıllar boyunca dostlukla rahatlatın.

İsmen ve kalben aşina, dost ve oyun arkadaşı olsunlar.

Bir kez seçilince Güneş'in kudretiyle asla ayrılmasınlar.

Erebus'un ellerinden batan güneşin turuncu rengi parladı ve ellerini sepetin üstünden kaldırınca Nyx kedilerin ten rengi ve gri yabani tüylerinin yerini güneş ışığının turuncusuna ve krem rengine bıraktığını gördü. Erebus yavrulardan birini sepetten çıkardı ve kedi tıslayıp tırmıklamak yerine mırlamaya, tüylü yüzünü ona sürtmeye başladı. Kanatlı ölümsüz gülümsedi. "Bana değil, tatlı şey. Onun sizin arkadaşlığınıza daha fazla ihtiyacı var." Kedi yavrusunu uyuyan genç kızın yanına koydu ve diğer dördünü de etrafında sıcacık bir çember oluşturacakları şekilde yerleştirdi. Sonra tekrar Nyx'e döndü.

Tanrıça, Erebus'un yüzünü ellerinin arasına alıp yumuşak bir öpücük kondurdu. "Hediyen beni çok sevindirdi. Sen de sınavların en sonuncusunu geçtin." Ardından, Dünya Ana'ya döndü. "Bu akşam olanları planlamadım."

"Ve ben fazla katı planlar yaptım. Çok fazla şeyi kontrol etmeye çalıştım. Bu akşam senin engin sevme kapasitenin ve benim yaratma yeteneğimin bile önüne geçemeyeceği şeyler olduğunu anladım."

"Hâlâ dost muyuz?"

"Her zaman," dedi Dünya Ana. "Ama sanırım artık özel meselelerine burnumu sokmaktan vazgeçme zamanım geldi."

"Bu sevgi dolu burnunu sokma için ne kadar teşekkür etsem azdır. Sen benim yalnızlığıma son verdin ve şimdi Kalona ve Erebus'la birlikte, Öteki Âlem yeniden hayat dolacak."

"Rica ederim," dedi Dünya Ana. Erebus'a gitti ve onu sevgiyle kucakladı. "Sen benim için her zaman mükemmel ve güneşli bir yaz gününün anısı olacaksın. Annen olmaktan büyük zevk aldım."

"Ve ben de senin oğlun olmaktan. Ziyaretlerimiz son mu bulacak?"

"Belki de ama sanırım Öteki Âlem'de çok meşgul olduğunu göreceksin ve sanırım ben yine bitkin düştüğümü fark ediyorum. Uykuya ihtiyacım var." Dünya Ana, Erebus'un yanağına kondurduğu öpücüğü kabul ettikten sonra Kalona'nın karşısına geçti. "Sana karşı çok sert davrandım, Ay'ın aydınlattığı oğlum. Ama nedeni içinde hissettiğim şeydi. Kalona, sen kardeşinden biraz farklı bir yaratım türüsün. Sen savaşçı ve âşık olarak doğdun ve bu iki rolü yan yana barındırmak kolay değildir. Senin içinde sınırsız bir iyilik kapasitesinin yanı sıra sınırsız bir zarar verme kapasitesi de görüyorum. Bu sınavlarda amacım büyük

gücün beraberinde büyük bir sorumluluk getirdiğini görmeni sağlamaktı. Derslerimde başarılı olup olmadığımı sadece gelecek tercihlerin gösterecek."

"Ben kimseye zarar vermek niyetinde değilim," dedi Kalona samimiyetle.

"Niyet güvenilmez bir arkadaştır," dedi Dünya Ana. "Bu gece niyetin hiçbir ölümlünün ölmesi değildi, öyle değil mi?"

"Evet, değildi."

"Ancak biri öldü ve biri sonsuza dek değişti. Kalona, *yeminimi ederken beni iyi dinle. Öfken Karanlık'ın yolunu açarsa, dünyanın kolları asla yardımına koşmayacak. Öyle dedim ve öyle olacak!*" Dünya Ana yeminini mühürledi ve Kalona'yı soğuk dudaklarından öpüp yorgun bir tavırla Nyx'e döndü. Kucaklaştılar.

Nyx'in bakışları bakireye çevrildi. "Uyumadığın zamanlarda, benimle birlikte kızıma göz kulak olur musun? O yeni bir varlık ve türünün tek örneği. Özel bakıma ihtiyacı olacak ve fazla anneden kimseye zarar gelmez."

"Dostum, korkarım bazı yönlerden bir daha asla uyanmayacağım kadar uzun süre uyuyacağım. Bu yüzden canlı yatağıma çekilmeden önce son bir kez daha yaratacağım. Ancak senin çocuklarına kendin göz kulak olman gerekecek."

Nyx'in kafası bir an karışır gibi oldu ve sonra Dünya Ana'nın niyetini anladı. "Onun gibi birilerini daha yaratacaksın!"

"Yaratacağım ancak onların yaratılışı bu kızınkinden daha zor olacak. O tam anlamıyla yeni bir varlık değil, daha çok *daha fazlasına* dönüştürülmüş bir ölümlü. Onun olduğu şeyin tohumlarıyla insanlık ekeceğim. Kaçının daha *fazlasına* dönüşebileceğini bilmiyorum."

Nyx arkadaşının ellerine yapıştı. "Teşekkürler, Dünya Ana. Kızımın hayatını tek başına geçirmemesini sağladığın için teşekkürler."

"Henüz bana teşekkür etme. Benzerlerinin kaçının sağ kalacağını bilmiyorum."

"İnsanlar güçlü ve cesurdur. Hayatta kalan çok olacak," dedi Nyx. "Ve ben onların Gece Tanrıçası olacağım!"

"Evet, dostum. Evet," diye onayladı Dünya Ana. "Şimdi, beni tekrar kucakla ve buradan hemen ayrıl. Aramızda hüzün ya da pişmanlık olsun istemiyorum."

Nyx ona sımsıkı sarıldı. "En ufak bir endişen ya da pişmanlığın olmadan, huzurla uyu. Çocuklarını ziyaret edeceğim ve içlerinde sonsuz olanı sonsuza dek gözeteceğim."

"Kendine de dikkat et," dedi Dünya Ana. Sonra Tanrıça'ya sarılmayı sürdürerek sadece onun kulaklarının işitebileceği bir sesle, "Ve Kalona'ya," dedi. "Değişmeye başlarsa, nedeni öfkesinin sevgisinden daha fazla büyümesi olacak. Öfkesinin onu tüketmesine izin verirse, seni ve âlemini de tüketir." Sonra kollarını çözüp geri çekildi. "Şimdi gidin, hepinizin kutsanmanızı diliyorum..."

Dünya Ana'nın etrafına toplanan perilerden iç acıtan haykırışlar yükseldi. Nyx orada sadece orman perilerinin olmadığını, geceyi kaygılarını yansıtan parlak renklere boyayan cücelerin, su perilerinin ve hatta birkaç gök perisinin daha çayırda toplandığını gördü.

"Hayır, ufaklıklar, umutsuzluğa kapılmak yok. Sizler Ötediyar'a aitsiniz. Sizin eviniz orası," dedi Dünya Ana.

"Ah, dostum, lütfen bana perilerin senin dünyanı ziyaret etmeyi sürdürebileceklerini söyle."

Dünya Ana şaşırmış gibiydi. "Buna izin verir misin?"

Nyx, perilere sevgiyle gülümsedi. *Eski, zengin ve gerçek Eski Sihir olduğu sürece, perileri orada bulabilirsin ve periler de seni bulabilirler.*

"Tanrıçanız öyle dedi ve öyle olacak!" Dünya Ana bu sözleri haykırırken yeniden canlanmış gibiydi. Etrafını saran periler bir kutlama dansına başladılar.

Nyx gözyaşını sildikten sonra Kalona ve Erebus'u ellerinden tuttu. "Ondan şimdi, böyle mutluluk içindeyken ve ona böyle bir sevinç yaşatanlarla sarılıyken ayrılalım," dedi usulca ve onları çayırlığın karanlık kısmına yönlendirdi. Dünya Ana'nın görüş alanından çıkınca ellerini bırakıp, "Beni takip edin," dedi. Tanrıça elini kaldırdı ve ay ona ışığından bir hüzme armağan etmiş gibi, incecik, gümüşi bir ip belirdi. Tanrıça ipi tuttu ve onu birbirinin eşi şaşkın bakışlarla izleyen kanatlı ölümsüzlere gülümsedi. "Endişelenmeyin. Yolu biliyorum ve uzun bir yolcu-

luk olmayacak. Ve size de yolu göstereceğim ve bundan sonra bir daha asla benden uzak olmayacaksınız." Ardından ışıldayan kurdele gerildi ve Tanrıça'yı göğe yükseltti. Kalona ve Erebus da kanatlarını açtılar ve peşinden göğe yükseldiler.

Nyx âlemlerin arasında var olan zifirî karanlıktan tamamen çıkıp karşılarında sımsıkı bir toprak parçası belirene dek ışıldayan gümüş ipliği bırakmadı. Toprağın üstünde durup yüzünü Kalona ve Erebus'a çevirdi.

Erebus, "Bu, Dünya Ana'nın buradaki bir parçası mı?" diye sorarken, uzun otlarla kaplı çayırlığın kırmızı toprağına çok benzeyen toprağa dokunmak için yere eğildi.

"Şu tarafta dahası da var," dedi Kalona önlerinde uzanan uçsuz bucaksız görünümlü koruyu işaret ederek.

"Hayır, burada Dünya Ana'ya ait hiçbir şey yok," dedi Nyx "Gerçi size onu hatırlatacak pek çok görüntüyle karşılaşacaksınız."

Nyx, Kalona'nın rahatlamış göründüğünü düşündü. Erebus ise sadece meraklanmıştı. "Şu ağaç da ne?" diye sordu ağaca doğru yürürken.

Nyx önüne geçip yolunu kapattı. İki ölümsüz ona merakla baktılar.

"O ağacın ölümlü âlemde sayısız adı var. Yggsrasil, Abellio ve Asma Ağacı, Eski Sihir'in sayısız yansımasından sadece üçü. Burada ben onu dilekler, rüyalar, sevinç ve sevgiyle dokuduğum Tanrısal Enerji kurdeleleriyle doldurduğum için adına Dilek Ağacı diyorum. Âlemimin, Öteki Âlem'in girişinde duruyor. Âlemimi her ikinizle de paylaşmak niyetindeyim ama girmeden önce sizden bana tek bir söz vermenizi istiyorum. Sonsuzluk ne getirirse getirsin, bu gece yaşananlardan bir daha asla bahsetmeyeceksiniz. Kızım ve ondan sonra gelenler, batıl inanç ve delilik sonucu yaratılan hatalar olduklarını asla öğrenmemeli. Kabul ediyor musunuz?"

"Ediyorum ve söz veriyorum," dedi Kalona.

"Ben de öyle. Ben de söz veriyorum, nazik ve sevgi dolu Tanrıça," dedi Erebus.

"O zaman ben de sizi memnuniyetle Öteki Âleme buyur ediyorum ve hepimizin kutsanmasını diliyorum!"

Dünya Ana, perileri sonu gelmeyen danslarıyla baş başa bıraktı. Uyumadan önce yerine getirmesi gereken son bir görevi daha vardı ama önce Şaman'ın cesedine yaklaştı. Yanına diz çöktü, görmeyen gözlerini kapattı ve ellerini vücudunun üstünde do-

laştırdı. Çayırlığın zengin toprağı açılıp yaşlı adamı kucaklayacak bir çukur oluşturdu.

"Söylediğim gibi, iyi bir iş yaptın. Sözümü dinleyip genç kızı kurban etmenin kalbini kırdığını biliyorum ama bunu yaparak Kalona'ya tek kurtulma şansını sundun çünkü maalesef Karanlık onu lekeledi. Nyx göremiyor ama ben en az senin kadar net görebiliyorum. Şimdi, ben de sana verdiğim sözü tutacağım, yaşlı adam." Dünya Ana adamın alnına dokundu ve içinden sonsuz ruhunu barındıran ışıltılı küreyi çekti.

Ot denizinin güçlü canavarı, bana gel!

Devasa bir bizon ağır adımlarla Dünya Ana'ya yaklaştı. Karşısında eğilip burnunu Dünya Ana'nın dizine yaslarken, geniş göğsünün kasları titriyordu. Dünya Ana bizonun kalın derisini okşarken, görkemine övgüler mırıldandı. Sonra sözünü yerine getirmek için dedi ki:

O ve sen, bir ömür boyu birleştiniz!

Bizonun alnına bastırdığı ruh küresi hayvanın içinde kayboldu. Dünya Ana bizona gülümsedi. "Git bakalım, gençleşen yaşlı. Çayırda özgürce dolaş, uzun ve verimli bir hayat sür."

Bizon bir kişnemeyle ona itaat etti ve neşeli bir özgürlük dansı tutturarak yanından ayrıldı.

11.

BU, HER NE KADAR İÇİNDE SONSUZA DEK SIZLAYACAK BİR YARA AÇSA DA, NYX KALONA'NIN DURDURULMASI GEREKTİĞİNİ BİLİYORDU...

Ve böylece binlerce yıl geçti. Başlangıçta, Öteki Âlem'de her şey iyiydi. Tanrıça artık yalnız değildi. Bir savaşçısı, âşığı, oyun arkadaşı ve dostu vardı. Nyx'le birlikte Öteki Âlem de hayat bulmuştu.

Nxy'in Dünya Ana'nın uykuya çekilmeden önce yarattığı çocukları da gelişip büyüdüler. Gerçi iki ölümsüz haklı çıkmıştı; çoğu Değişim'i sağ atlatacak kadar güçlü değillerdi ama atlatabilenler insanlığın en iyi örnekleri oldular: en cesur ve en güçlü, en zeki ve en yetenekli. Dayanışmaya girerek kendilerine vampirler adını verdiler. Kadınları tanrıça olarak onurlandıran, erkeklere ise savaşçı, âşık, oyun arkadaşı ve dost rolleri için değer veren bir toplum oldular. Nyx çocuklarından o kadar hoşnuttu ki zaman zaman onlara arkadaşının ona üstlerinde hâkimiyet bağışladığı beş elemente dayalı yetenekler veriyordu.

Ama onlardan ne kadar hoşnut kalırsa kalsın ve kaç vampir yeteneği bağışlarsa bağışlasın hayatlarına fazla burnunu sokmamaya özen gösteriyordu. Dünya Ana ona değerli bir ders vermişti. Sevgi yakından kontrol edildiği zaman serpilemezdi. Nyx sevgili çocuklarını kontrol etmeyeceğine ve bu özgürlüğü bilgelikle kullansalar da kullanmasalar da her zaman özgür iradelerinin olacağına yemin etmişti.

Bazen bu yemini ettiğine pişman olsa da, sözünü asla çiğnemedi.

Nyx zaman zaman çocuklarının yaratıldığı o ilk geceden hiç bahsetmemeye yemin ettiğine de pişman oluyordu. Yemin iyi niyetle, çocuklarını korumak için edilmiş bir yemindi. Ancak Tanrıça'nın o zaman fark edemediği şu olmuştu: O gecenin üstünü sessizlikle örterken Kalona'ya pek çok şeyi izah etme ve karşılığında ondan bir açıklama alma fırsatını da kaçırmıştı.

Kalona gayzerde ortaya çıktığı zaman olanları ya da Şaman'ın Kalona'ya kan kurban etmesine neden olan tuhaf batıl inancı hiç konuşmadılar.

Nyx zihninde Şaman'ın kızı kurban etmeden önce seslendirdiği ilahiyi defalarca tekrar etti.

Yaptığımı iki kişi için yapıyorum.
Bir onun için
Bir senin için...

Yaşlı adam ne demek istemişti? Nyx "sen" derken Kalona'yı kastettiğine inanıyordu. "O" ise genç kız yerine Tanrıça'nın kendisini işaret ediyor olabilir miydi?

Bunu bilmemek Nyx'in aklını kurcalıyordu. Özellikle kendi yemini yüzünden sorularını hiç kimseye, özellikle onunla pek çok konuda konuşmamayı her geçen gün daha fazla alışkanlık edinen Kalona'ya seslendiremediği için.

Nyx, Kalona'yla deli gibi özlediği Dünya Ana hakkında konuşmayı denedi. Kalona sembolik annesinden bahsetmeyi reddetti ve sessizliğe gömüldü.

Nyx, Erebus ve Kalona'nın Öteki Âleme giriş yaptıkları gece ortadan kaybolan küçük Lota'ya ne olmuş olabileceğini yüksek sesle sorgulayınca Kalona'nın tek cevabı sessizlik oldu.

Kalona'nın sessizliği uzamaya ve yayılmaya başladı. Ta ki sonunda o ve Nyx'in konuşacak çok az şeyi kalana dek. Aralarında tuhaf olmayan tek şey, bedenleri bir araya geldiği zaman yanan alevdi.

Ama Nyx'in mutlu olmak için sözsüz tutkudan daha fazlasına ihtiyacı vardı ve kendini Erebus'un yoldaşlığına gittikçe daha fazla sığınırken buldu. Altın renkli ölümsüz, âşığı değildi ama refakatçi rolünü Kalona'dan çok daha iyi üstleniyordu. Erebus onunla rahatça konuşabiliyordu; aralarında gizli saklı yoktu. Erebus onu gurur ya da kıskançlık olmadan, gerçekten dinliyor ve güldürebiliyordu.

Nyx, Erebus'a döndükçe, Kalona da içine dönmeye başladı. Ta ki bedenini Tanrıça'yla birleştirmenin tesellisine bile sığınmaz hale gelene kadar. Aralarında gittikçe büyüyen tatsız sessizlikte, Kalona asla gerçekten giderilmeyen bir kıskançlık ve o kıskançlığın yarattığı öfkeyle dolmaya başladı.

İşte Karanlık, Öteki Âlem'e saldırmaya o zaman başladı.

İlk seferinde Nyx, Erebus'un balkonunda sabah güneşinin tadını çıkarıyordu. Nyx, Erebus'un Öteki Âlem'de Tanrıça'nın peşinden ayrılmayan yaban kedisine tüylü bir oyuncak yaptığını ve kedinin tüyle ilgili takıntısına kahkahalarla gülerken, karanlık ve korkunç bir şeyin balkonun kenarından süzülüp kedinin arka bacağına sarıldığını ve acıyla haykırmasına neden olduğunu hatırlıyordu.

Nyx korku dolu bir çığlık atınca Kalona açık kanatlar ve gözlerinde kehribar rengi bir ışıkla, bir intikam tanrısı gibi ortaya çıkıvermişti. Obsidiyen mızrağını balkona süzülen yaratığa saplamıştı. Nyx kedisini kucakladığı gibi Kalona'nın kollarına koşmuştu. Kanatlı ölümsüz ona sarılmış ve saçlarını okşamayı ve güven verici sözler fısıldamayı titremesi tamamen son bulana kadar sürdürmüştü.

"O da neydi?" diye sormuştu Nyx.

"Karanlık," demişti Kalona öfke dolu bir sesle.

"Buraya nasıl girebildi ki?" diye sormuştu Erebus kedinin kanayan bacağını özenle bandajlarken.

"Sen söyle kardeşim. Karanlık saldırdığında Tanrıça'yla baş başa olan sendin."

Erebus'un kardeşine verecek cevabı yoktu. Tıpkı Nyx gibi. Ancak o gün başlayan şey, Kalona hemen her gün Karanlık'ın bir türüyle savaşır hale gelene dek sürdü.

Başlangıçta saldırılar Kalona ve Nyx'i yeniden bir araya getirdi. Kısa ve güzel bir zaman boyunca yeniden âşık oldular. Tanrıça onun varlığına sığındı ve birbirleriyle konuşmanın bir yolunu buldular. Hatta Kalona, Nyx ilk Gece Evi'ne Gece Tanrıçası'nın adını veren sevgili çocuklarını, vampirlerini ziyaret ederken ona memnuniyetle eşlik etti.

Ancak bu ziyaret, Nyx'in neşe içinde, "Şuna bak, Kalona, burada ne çok kedi var! Çocuklarım için ne kadar sevgi dolu arkadaşlar..." demesi üzerine kıskançlık ve öfkeyle son buldu.

"Evet, eminim Erebus armağanının sana hâlâ mutluluk veriyor olmasına çok sevinecektir," dedi Kalona ve yeniden sessizliğe gömüldü.

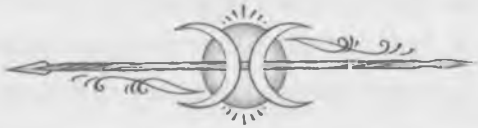
Nyx hiçbir şey diyemedi. Kalona'nın ona o akşam verdiği armağanın onu hiçbir ölümlü yaratığın sevindiremeyeceği kadar sevindirdiğini söyleyemedi. Hayır, tek kelime edemedi. Kendi yemini onu susmaya zorladı. Kıskançlık ve öfkenin Kalona'nın içinde savaşa tutuşmasını sadece seyredebildi.

Öteki Âleme dönerlerken, bir sürü kafası ve hançerleri andıran dişleri olan kocaman boynuzlu bir yaratık onlara saldırdı. Kalona yarattığı yok etti, Nyx'e odasına kadar eşlik etti ve sonra,

tek kelime etmeden onu orada yalnız bırakıp katledecek başka düşmanların peşine düştü.

O gece Nyx hafızasında Dünya Ana'nın uyarısıyla uzun uzun gözyaşı döktü. *Kalona'ya dikkat et. Değişmeye başlarsa, nedeni öfkesinin sevgisinden daha fazla büyümesi olacak. Öfkesinin onu tüketmesine izin verirse, seni ve âlemini de tüketir.*

Nyx bunun olduğunun farkındaydı. Kalona'nın öfkesi, sevgileri kadar Öteki Âlem'i de tüketiyordu. Bu, her ne kadar içinde sonsuza dek sızlayacak bir yara açsa da, Nyx Kalona'nın durdurulması gerektiğini biliyordu.

"Beni mi çağırdın?"

Nyx büyük bir dikkatle hazırlanmış, çok uzun zaman önce aşklarının henüz çok yeni olduğu ve Kalona'nın onun için şelaleyi yarattığı ve bedenlerini ilk kez birbirleriyle paylaştıkları gün giydiği elbiseyi seçmişti. Sesini duyunca yüzünü ona çevirdi ve gülümsemesini ona sonsuza dek besleyeceği aşkla doldururken Kalona'nın da gülümsemesine nazikçe karşılık vermesini, onu kollarının arasına alıp öfkesini bir yana bırakmasını diledi.

"Burada yalnız olmamalısın. Hele âlemimizin kıyısına bu kadar yakınken," dedi Kalona, Dilek Ağacı'nın etrafını dolaşıp Öteki Âlem'in girişindeki kırmızı toprak parçasında durmadan önce. Sonunda Nyx'e baktığında, kehribar rengi bakışları sertti.

"Savaşçım âşığımı tamamen yendi mi yoksa?" diye sordu Nyx.

Kalona şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "Ne demek istediğini anlamadım." Onu saraya geri döndürme niyetiyle Tanrıça'ya yaklaştı.

Nyx ölümsüzün elini itti ve kararlı adımlarla âleminin en dış parçası olan sıkı toprağın üstünde ilerledi. Kalona kollarını göğsünde kavuşturup onu izlemekle yetindi.

"Seni sevdiğimi anlıyor musun?" diye sordu Tanrıça.

Kalona'nın kehribar gözlerinden yine bir şaşkınlık geçti. Tek kelime etmeden başını evet der gibi salladı.

"Hayır. Artık aramızda sessizlik olmasın. Bana cevap ver, Ay'ın oğlu. Seni sevdiğimi anlıyor musun?"

"Evet," dedi Kalona. Sonra duygusuz bir sesle ekledi. "Sen bütün tebaanı seversin."

"Ve sana hissettiklerimle diğerlerine hissettiklerim arasında bir fark olmadığını gerçekten düşünüyor musun?"

"Hangi diğerlerinden bahsediyoruz? Vampirlerinden mi, Refakatçinden mi?"

"Sorularında cevaplarımı görüyorum. Seni sevdiğimi anlamıyorsun. Savaşçım âşığımı yenmiş." Nyx başını öne eğerek gücünü topladı.

"Artık seni hiç anlamıyorum," dedi Kalona.

Nyx kafasını kaldırıp gözlerine baktı. "Kalona, savaşçım ve âşığım. Değişen ben değilim. Sensin."

"Hayır! Ben her zamanki gibiyim!" Sözcükleri neredeyse tükürür gibi söylemişti. "Seni Erebus'la paylaşmayı hiçbir zaman istemedim."

"O benim âşığım değil!"

"Bunu defalarca söyledin. Ama her zaman bana arkanı dönüp ona gittin."

"Kalona, zihnin kıskançlık ve öfkeyle öylesine dolu ki artık net düşünemiyorsun."

"Belki de net düşünmeye yeni başlamış olabileceğim hiç aklına geldi mi?"

"Ah, Kalona, hayır. Kendini göremiyor musun? Sevincin nereye gitti?"

"Onu bana tercih ettiğin zaman sen öldürdün!"

"Ben böyle bir şey yapmadım," dedi Nyx. "Seni mahveden öfkenden kurtulmam ve aşkımızda sevincini yeniden bulabilmen için ne yapmam gerektiğini söyle."

"Erebus'tan kurtul."

Her ne kadar Kalona'nın günün birinde bunu istemesini uzun zamandır bekliyor olsa da Nyx şokun etkisini iliklerinde hissetti. "Kardeşin benim dostum ve arkadaşım olmak için yaratıldı. Tıpkı senin savaşçım ve âşığım olmak için yaratılman gibi."

"Buna daha fazla dayanamayacağım. Seni paylaşmayacağım!" Kalona, Nyx'e gitti ve yüzünde yaşlarla, içinden duygular taşarak önünde diz çöktü. "Savaşçın ve âşığın olarak sana yalvarıyorum. Beni seç. Erebus'u âleminden kov ki Karanlık aramıza girmeden ebediyeti paylaşabilelim. Bunu yapmazsan, yemin ederim bu âlemi ve bana verdiği çaresizliği terk edeceğim."

Nyx ölümsüze eşit miktarda hüzün ve teslimiyetle baktı. "Kalona, Erebus'u âlemimden kovmayacağım. Ne şimdi, ne de daha sonra."

Kalona'nın gözyaşları kurudu ve ifadesi taşlaştı. "Sadece tehdit ettiğimi sanıyorsan çok yanılıyorsun."

"Yeminine inanıyorum. Kararını verdiğini biliyorum," dedi Nyx. "Her nerede olursan ol, her ne yaparsan yap, seni sonsuza dek seveceğim ama ben de seçimimi yaptım. Erebus'u kovmayacağım. Kendi yeminin yüzünden gitmelisin, Kalona."

"Bunu yapma! Sen benimsin!"

"Ben hiçbir şey yapmıyorum, Kalona. Senin de bir seçme şansın var. Ben akıllıca kullanmalarını talep etmesem de savaşçılarıma bile özgür irade verdim." Nyx'in yanaklarından

dökülen yaşlar büyük bir özen ve sevgiyle seçtiği elbisesini ıslatıyordu.

"Elimde değil. Böyle hissetmek için yaratıldım. Bu özgür irade değil. Bu önceden karar verilmiş bir özellik," dedi Kalona kin dolu bir sesle.

"Yine de Tanrıçan olarak ben buna önceden karar verilmediğini söylüyorum. Seni biçimlendiren kendi iradendir." Yaşadığı kalp kırıklığı omuzlarını sarssa da Nyx bir tanrıçanın taviz vermeyen gücüyle hareket ediyordu.

"Hissettiklerime engel olamıyorum. Olduğum şeyi değiştirmek elimde değil!"

Nyx'in sesi boğuktu ama dile getirdiği buyruk gücünden hiçbir şey kaybetmedi. "Yanılıyorsun, Savaşçım. Bu nedenle hatalarının sonuçlarına katlanmak zorundasın."

Nyx pişmanlık, gözyaşı ve çaresizlik seli arasında Tanrısal Enerji'yi çağırdı ve Kalona'nın seçiminin sonuçlarını üstüne savurup ayaklarının müthiş bir güçle yerden kesilmesini ve âlemleri birbirinden ayıran siyah göğün derinliklerine savrulmasını sağladı.

Kalona düştü.

Nyx büyük bir üzüntü ve ağır adımlarla sarayına döndü ve odasına girince yere yığılıp ruhu paramparça olmuşçasına hıçkırıklara boğuldu.

Erebus'u ona kedi getirdi. Erebus, Tanrıça'yı bir çocuk kadar hafifmiş gibi, hiç zorlanmadan kucakladı. Onu yatağına taşıyıp ıslak bir bezle yüzünü sildi ve biraz şarap içmeye ikna etti. Sormak için ağlamasının dinmesini bekledi. "Gitti mi?"

Nyx gözlerinde derin bir kederle başını salladı. "Beni terk etti."

Erebus, Tanrıça'nın ellerini ellerinin arasına aldı. "Onu geri almana yardım edeceğim."

"Teşekkürler, dostum," dedi Nyx titrek bir sesle. "Ama yaptığı ve yapacağı hatalar yüzünden affedilmeyi hak edene dek geri dönmesine izin vermeyeceğim."

"Anlaştık," dedi Erebus. "Gelecekte bir gün, affını hak etmesine yardım edeceğim."

"Ona yardım etmene izin vermez."

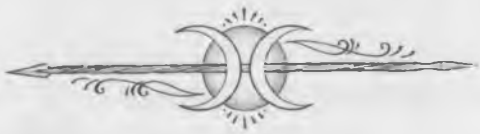
"O zaman bunu benim yaptığımı bilmesin."

Nyx başını çevirdi ve balkonunun penceresinden Öteki Âlem'in gösterişli güzelliğine bakarak göz pınarından yuvarlanan taze bir gözyaşı damlasını sildi.

Çok aşağılarda bir yerde, Kalona'nın eli de Tanrıça'yla aynı hareketi yapıyordu. Ancak onun yanakları gözyaşlarıyla ıslan-

mamıştı. Durgun derenin sularına yansıyan görüntüsünde, ay rengi kanatlarının Nyx'in Öteki Âlem'ine girmesine izin verdiği Karanlık'ın siyahına döndüğünü gördü.

Tatmin edilemez bir öfkeyle dolan Kalona öfkesini gece göğüne haykırdı ve kendini tamamen kaybetti.

Son

Şimdilik...

EJDERHA'NIN YEMİNİ

ZOEY İŞARETLENMEDEN VE
GECE EVİ'NE GELMEDEN ÖNCE...

Lankford adında bir ejderha vardı. Aşk onu dönüştürdü,
Unutulması güç bir söz verdi ve Karanlık onun peşinde!